

பல்சாவை

துமிழ்நெஞ்சல்

www.tamilnenjam.com

நவம்பர் 2023

இயந்திரங்களுக்கு
ஓர் கால்பீட்டுநாள்

உலகம் சுற்றி வந்தேன்

ஓர்நிலம் பார்த்துப் பார்த்தே
உளத்தினில் சலிப்பும் கண்டேன்
ஊர்நிலம் பார்ப்ப தற்கே
உவப்புடன் வான்ப றந்தேன்
பார்நிலம் தன்னில் உள்ள
பண்புகள் பலவும் கண்டேன்
சார்நிலம் யார்க்கு மில்லை
சரிசமம் எனத்தெ ஸிந்தேன்

அந்தமான் இலாங்கை ஜப்பான்
அழகொளிர் வியட்நாம் ருஷ்யா
விந்தைகொள் அமெரிக் காவும்
வியத்தகு இங்கி லாந்தும்
இந்தியா நெதர்லாந்த் மெக்சிக்
இயல்புடன் ஜெர்மன் இன்னும்
சிந்தையில் உதித்த நாட்டை
சில்லன ரசித்து வந்தேன்

உணவினில் மாற்றம் கண்டேன்
உளத்தினில் மாற்றம் இல்லை
கணவினில் மாற்றம் கண்டேன்
கனிவினில் மாற்றம் இல்லை
கணாங்களின் மாற்றம் கண்டேன்
காதலில் மாற்றம் இல்லை
இனாங்களில் கண்ட தெல்லாம்
இயற்கையின் விதிகள் அன்றோ

கண்டமா யிரங்கள் சுற்றி
காண்பது பலவென் றாலும்
அண்டமா யிரங்கள் சுற்றி
அடைந்தது பலவென் றாலும்
மண்தனில் மழியில் ஏந்தி
மயக்கிடும் அமுதைத் தந்த
அன்னையின் ஊடே வாழ்தல்
அட்டா எங்கும் உண்டோ

தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

அப்பழையே சொன்னேன்

கண்கள் அன்றி காட்சிக ஸில்லை
வண்ணைத் தாமரையே - உன்போல்
பெண்மை அன்றி பேரன் பில்லை
சின்னப் பூமழையே

குற்றம் இல்லா நெஞ்சில் ரெண்டுக்
குன்றும் ஆடுதடி - ஏங்கும்
மற்ற பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளக்
கண்றும் வாடுதடி.

பின்னால் வீசாங் கூந்தல் பார்த்து
வேர்வைப் பொழிகின்றேன் - மீண்டும்
முன்னால் போட்டு முடியும் போது
ஆடைக் கிழிகின்றேன்

தாகம் வந்தால் மட்டும் ஊற்று
தண்ணீர் குடிக்கின்றேன் - உன்மேல்
மோகம் வந்தால் எந்தன் உயிரை
முற்றும் வடிக்கின்றேன்

சொக்கும் உந்தன் யாக்கைக் கூற்றை
சொன்னால் புரியாது - உன்னால்
கொக்கைப் போல நிற்கும் ஒன்றை
வையம் அறியாது

அந்திப் போரைக் காமன் வீசாங்
கணைகள் வெல்லுமடி - அல்லேல்
குந்தீக் காக்கும் எந்தன் மடிமேல்
தலையணை சொல்லுமடி

அக்கம் பக்கம் பாரா மல்ளன்
கண்முன் ஆடவிடு - உன்னுள்
வெக்கம் வந்தால் மட்டும் தீப
விளக்கை மூடவிடு

ஆஹ என்றே சத்தம் கிட்டு
ஆசைத் தூற்றிவிடு - வீட்டில்
அப்பா அம்மா விழித்தால் மட்டும்
குறிலாய் மாற்றிவிடு.

ஏடி வரதராசன்

பல்சுடைவு தமிழ்நெஞ்சும்®

உதயம் 1972 – நவம்பர் 2023

ஆசிரியர் / வெளியிடுவார் :

அமின் மொஹமேட்

இதனாயாசிரியர் :

முனைவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிர்வாக ஆசிரியர் :

சஃபி மொஹமேட்

ஆசிரியர் குழு :

ஹிப்ஸீர் ரஹ்மான்

பாவேந்தல் பாலமுனை பாஹாக்

கவிஞர் நெல்லை உலகம்மாள்

பாவலர்மணி இராம வேல்முருகன்

பாவலர் தென்றல் கவி

வெண்பா வேந்தர் ஏடி வரதராசன்

கவிஞர் பொன்மணிதாசன்

கவிஞர் ஈழபாரதி

ஆலோசகர்கள் :

பாட்டரசர் கி. பாரதிதாசன்

கவிதாயினி சக்தி ஜோதி

623

நன்மக்கள் உள்ளமொம்பு
நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும்
ஒருங்கிணைந்து தீரும்பட்டும்!

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் நூல்கள் விமர்சனம்,
மதிப்புரை, அறிமுகத்திற்கு நூல்கள் அனுப்ப
மற்றும் அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு...

இராம வேல்முருகன்

எண் 12 புங்கஞ்சேரி முதன்மைச் சாலை
வலங்கைமாண் 612804
திருவாழூர் மாவட்டம்
தமிழ்நாடு, இந்தியா
தொடர்பு எண்
+91 9952529619 (கட்செவி)
web : tamilnenjam.com
email : editor@tamilnenjam.com

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படைப்பின் கீழ் படைப்
பாளர்கள் தமிழில் பெயரையும், மின்னஞ்சல்
மற்றும் தொடர்புக்கான தகவல்களையும் ஆக்கம்
தங்களால் எழுதப்பட்டது எனும் உறுதியையும்
தருதல் அவசியம்.

நூல் விமர்சனம் செய்திட நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். படைப்புகளுக்கு
ஆசிரியர் பொறுப்பல்ல. படைப்பாளிகளே
பொறுப்பாவார்கள். ஆக்கங்களை
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

இலங்கையில் இவ்விதமை தபாலில் பெற்றுக் கொள்ள அனுகவும் ... 07710 20030

நஞ்சோடு நஞ்சம்

அன்பான வாசக நஞ்சங்களுக்கு வணக்கம்!

தீபத்திருநாளைக் கொண்டாடும் அனைவருக்கும் இனிய தீபாவளி நல்வாழ்த்துகள்! இந்த நன்னாளில் நரகாசரன் அழிந்தது போல் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள தீமைகளும் அழிய எம்மாலான சிறு முயற்சிகளையாவது மேற்கொள்வோம்.

பூமியின் சுழற்சியோடு பற்பல மாற்றங்களையும் அவதானிக்க முடிகிறது. மேற்குலக நாடுகளின் மறைகரத்துடன், போர் எனும் கொடிய அசரணால் பல்லாயிரம் உயிர்கள் மாய்ந்தொழிலுக்குத்தாழ்வதையும், இதனால், அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாமல், உயிரைக் கையில் பிழத்தவண்ணம் அப்பாவி மக்கள் ஒருபுறம், அவர்களை போர்ச்சுமூலுக்குள் தள்ளி விட்டு மறைந்திருக்கும் இயக்கம் மறுபுறம், கிக்கட்டான சூழலிலும் மனிதனேயமின்றி கைகட்டி வேடிக்கை பார்க்கும் சூழவுள்ள நாடுகள் இன்னொரு புறமுமெனக் குறிப்பிட்ட சில நாடுகளைப் போர்மேகங்கள் சூழ்ந்துள்ள இன்றைய காலத்தில் அவர்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பாதிக்கப் பட்டு சுதந்திரம் கூடு பறிபோன நிலையை நினைக்கவே மனம் கலங்குகிறது.

பகைவர்களென்ன நண்பர்களென்ன யாராக இருப்பினும் மனித உயிர் விலைமதிக்க முடியாத ஒன்றுதானே? இந்த நவீன காலத்திலும் மதங்கள் மற்றும் இனங்களின் பெயரால் காவு கொள்ளப்படும் உயிர்களென்ன மலிவானவையா? என்று தீரும் இந்த அகோர தாண்டவம் என. மனம் பதைப்பதைக்கிறது.

எதுவுமே நிரந்தரமற்ற வீவுலகில் மனிதத்தை விதைத்து மாண்புகளைப் பெற்றுக் கொள்வோம்.

எல்லோரின் நலனுக்காக ஏக வல்லோனைப் பிரார்த்திப்போம். மக்கள் மனங்களைல்லாம் இருளகன்று ஓளி வீச்ட்டும்! உலகமொங்கும் சமாதானமும் அமைதியும் நிலைகொள்ளட்டும்!

நன்றி!

என்றென்றும் அன்புடன்

ஷஷ்டித்தும் ஸ்ரீ
(ஞானியர்)

பட விநயம் : கூகுள்

ஆகையே வில்க்போ

பாவலர் கருமலைத்தமிழாழன்

அடுத்தவீட்டு வசதிகளைப் பார்த்து பார்த்தே
அதுபோல தான்வாழ வேண்டு மென்று
கடுகுடுத்து மனைவியவள் தொல்லை தந்து
கணவனையே சொல்லம்பால் குத்து கின்றாள் !
அடுத்தவீட்டு ஆண்மகனோ நேர்மை யின்றி
அதர்மத்தால் பெற்றதந்த வசதி யென்றே
எடுத்துரைத்த கணவனையே எடுத்தெ றிந்தே
ஏனானமாய்த் தீநாக்கால் ஏசு கின்றாள் !

உண்ணுகின்ற உணவுக்கு வறுமை யில்லை
உடல்மறைக்கும் உடைகளுக்கும் பஞ்ச மில்லை
கண்மறைய வாழ்வதற்குச் சொந்த மாகக்
கட்டியுள்ள சிறியவீடும் உள்ள தீங்கே
பண்பாக நடுத்தரத்துக் குடும்ப மாகப்
பழியேதும் இல்லாமல் வாழ கின்றோம்
எண்ணத்தில் ஆகையினை வளர்த்துக் கொண்டால்
எண்ணாற்ற இன்னல்தான் அறிவாய் என்றான் !

பகட்டாக நாம்வாழ வேண்டு மென்றால்
பகற்கொள்ளை குறுக்குவழி செல்ல வேண்டும்
அகந்தன்னில் இரக்கத்தை அன்பு தன்னை
அகற்றிந்துசாய் மனந்தன்னை மாற்ற வேண்டும்
முகம்பார்த்து பேசியவர் தூற்றி நம்மின்
முதுகின்பின் கைகொடுத்து சிரிப்பர் என்றான்
தகவுடைய இவ்வாழ்வே போதும் : ஆகை
தவறேன்றான்! உணர்ந்தவனை அணைத்தான் போற்றி!

சுற்றுவர்

கோவில்களில் இல்லை
சாதி சமத்துவம்.

திருவிழாக்களில் இல்லை
மத சமத்துவம்.

மாநிலங்களில் இல்லை
இன சமத்துவம்

குடும்பங்களில் இல்லை
ஆண்-பெண் சமத்துவம்

சமூகங்களில் இல்லை
பொருளாதார சமத்துவம்

பணியிடங்களில் இல்லை
வர்க்க சமத்துவம்

மனிதர்களுக்குள் இல்லை
(மூன்றாம்) பாலின
சமத்துவம்

உண்ணும் உணவில்
உடுத்தும் உடையில்
கிருக்கும் வீட்டில்
படிக்கும் பள்ளியில்
வாழும் வாழ்வியலில்
எதிலும் இல்லை சமத்துவம்

இவ்வளவு ஏன்
மயானங்களில்
கூட இல்லை
சமத்துவம்

ஆனால்
அனைவருக்கும் சமத்துவமாய்
சம வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது
வாக்காளர் படியலில் மட்டும்

அ.ஏ.முத் ரேனா

நீதிமன்ற

Dr.பாஜிலா தீர்த்தி
சர்வதேச வாழ்வியல் ஆலோசகர்

டென்னிஸ் ராக்கெட்டை மேலும் கீழுமாக சுழற்றி மிக கோபத்தோடு அவன் கீழே வீசுகிறான். அவனுடைய ‘ஆ’ என்ற கத்தல் அந்த மைதானம் எங்கும் எதிரொலித்து அடங்குகிறது.

பல்லாயிரக் கணக்கானோர் கூடியிருக்கும் அந்த மைதானத்தில் விறுவிறுப்பாக நடந்து கொண்டிருந்த டென்னிஸ் போட்டியின் முடிவில், அதில் தோற்ற வீரன் தான் கொஞ்சம் கூட விளையாட்டு நாகரீகம் இல்லாத முறையில் இப்படித் தனது மட்டையை தரையில் வீசி எறிந்து, என்னவோ கத்தி விட்டு கோபத்துடன் அங்கிருந்து வெளியேறுகிறான்.

இவ்வாறு இவன் செய்வது இதுதான் முதன்முறையல்ல. ஒவ்வொரு போட்டியிலும் பிரமாதமாக விளையாடி இறுதிச் சுற்றிற்கு அருகில் வருவதும் பின் அதில் தோற்பதும், கோபத்தின் உச்சியில் தன் ஆற்றாமையை இப்படி பறைசாற்றி விட்டு வெளியேறுவதும் என அவனது டென்னிஸ் கரியரே இப்படித்தான் இருக்கிறது.

அவனின் தோல்வியை விட அவனின் அந்த நிதானமற்ற செயல் அவன் பெற்றோரை அதிகமாக வருந்த செய்ய அவனோ எதையும் கண்டு கொண்டதாகக் கூட தெரியவில்லை.

அவனைப் பொறுத்தவரை அவனின்

எரிச்சல் நியாயமானது. அவனைச் சுற்றி இருக்கும் அவனின் சுற்றமும் இந்த தோல்வியும் தான் நியாயமற்றது.

அவனைப் போல்... எத்தனை திறமை இருந்தும் எவ்வளவு ஈடுபாட்டுடன் உழைத் தாலும் எதிர் பார்க்கும் அளவிலான பலன் மட்டும் கிட்டாமலேயே இருக்கிறதே என்று இப்படி சுய பச்சாதாபமும் ஆற்றாமையும் கோபமும், வருத்தமும் கொள்ளாதவர்கள் மிகவும் அரிது எனலாம்.

பெரும்பாலும் தங்களை விட திறமை குறைந்தவர்கள், ஏனோ தானோ என்று உழைப்பவர்கள் கூட தங்களைவிட அதிகமான அங்கீரத்துடனும் அந்தஸ்துடனும் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது அந்த வருத்தம் இன்னும் அதிகமாவதுடன் மன அழுத்தத் தையும் பலருக்கும் கொண்டு வந்து விடுகிறது.

செல்வந்தர் வீட்டில் பிறந்த அந்த செல்லக் குழந்தைக்கு கேட்டதெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ்ந்தார்கள் அவன் பெற்றோர்கள். அவனுக்கு டென்னிஸ் என்றால் அப்படி ஒரு பிரியம். உலகின் மிக சிறந்த டென்னிஸ் வீரனாக வருவேன், இதுதான் அவன் அடிக்கடி சொல்வது.

அவர்கள் அவனது ஆசைக்காகவே அவனை டென்னிஸ் விளையாடப் பயிற்றுவித்தார்கள்.

அவன் விரும்பிய துறையில்தான் இருக்கிறான். முழு ஈடுபாட்டுடன் பயிற்சி எடுக்கிறான். மிகச் சிறப்பாக விளையாடுகிறான். இருந்த போதும் எதிர்பார்க்கும் வெற்றி மட்டும் கிட்ட மறுக்கும் எட்டாக் கணியாகவே அவனுக்கு இருக்கிறது. தன் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத அவன் தன் டென்னில் பேட்டை மைதானத்திலேயே இப்படி சுழற்றி வீசவது வீறு கொண்டு கத்துவது என பெரும் கோபக் காரணாக உருமாறிக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவன் பெற்றோரைப் பொறுத்தவரை வெற்றிகள் வந்து விட்டால் மகன் கோபப்பட மாட்டான் என்று நம்புகிறார்கள்.

எனவே அவனை வேறு ஒரு சிறந்த கோச்சிடம் சேர்த்து விடுகிறார்கள். அந்த கோச் சில நாட்கள் எந்த ஒரு புது டெக்னிக்கையும் சொல்லிக் கொடுக்காமல் அவனை அவனுகு இயல்பில் விளையாட விட்டுப் பார்க்கிறார். அவனின் அலாதியான திறமை அவரைக் கவரும் அதே நேரம் தவறுகளின் போது தறிகெட்டு வெளிப்படும் அவனுது கோபமும் புலப்படுகிறது.

அடுத்து வந்த நாட்களில் அந்த கோச்சின் அனுகு முறை தான் இங்கு முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று. மறு நாள் பயிற்சிக்குத் தயாராக வந்த இளைஞரிடம் சாதாரண உடைகளுக்கு மாறி வரும்படிக் கூறிய அவர் அன்றிலிருந்து அவனுக்கு மனக் கட்டுப்பாடிற்கான பயிற்சிகளை வழங்கத் துவங்குகிறார். விளையாட்டில் தவறுகள் நேரும் தருணங்களை விளக்கும்போது அவன் நிதானம் இழக்கும்போது அதற்கு மாற்றாக என்னசெய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாகவே அவரது கோச்சிங் இருக்கிறது. போட்டிகள் நெருங்கும் நேரம், மற்ற விளையாட்டு வீரர்களைல்லாம் மைதானத்தில் விளையாடி பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது தன்னை மட்டும் வெளியில் இருத்தி பேசிக் கொண்டே இருக்கிறாரே என்று அவனுக்கு இயல்பாக கோபம் எழுந்தாலும் அவரது அனுகு முறை அவரது சொல்லுக்கு அவனைக் கட்டுப்பட வைக்கிறது. சிறிது சிறிதாக மனம் கட்டுப்பாடிற்குள் வர அவன் மனநிலையில்

நல்ல மாற்றம் தெரிகிறது. அது அவனது விளையாட்டில் பிரதிபலிக்க வெற்றி தேவதை அவனை முத்தமிடத் தொடங்குகிறான்.

அவனின் முன்னேற்றம் அவனுக்கே மிகுந்த தன்னம்பிக்கையைத் தர அவன் மேலும் நிதானப்படுகிறான்.

அப்போது.. அவன் நிதானத்தையெல்லாம் உடைக்கும் அளவுக்கு அந்த எதிர்பாராத செய்தி அவனுக்கு கிடைக்கிறது. அவனுடைய அந்த கோச் ஒரு கார் விபத்தில் பழியாகி விடுகிறார். தாங்க முடியாத சோகம் மீண்டும் கோபமாக மாறத் துடிக்கிறது. தன்னை அழகாக புரிந்து சரியாக கொண்டு செலுத்திக் கொண்டிருந்த அந்த கோச் இல்லாத தன்மை பெரும் வெற்றிடமாகத் தெரிய இனி வெற்றி என்பதும் எதிர்காலமும் அவனுக்கு ஒரு கேள்விக் குறியாக நிற்கிறது. இனி தான் மீண்டும் முன்பு போல் ஆகிவிடுவோமோ என்ற எண்ணம் எழும்போதே முந்தைய தோல்விகளும், தான் பேட்டை தூக்கி எறிந்து கத்துவது போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் அவன் முன் காட்சிகளாக எழுகிறது. அவனாலேயே அந்தக்

காட்சிகளை இப்போது கற்பனையில் கூட பார்க்க முடியவில்லை.

இழப்புகளின்போது நிதானமாக இருப்ப தற்குத்தானே இத்தனை காலம் தனது கோச் கற்றுத் தந்தார் என்று நினைத்த கணம் இந்த இழப்பையும் அவரது வழிகாட்டுதல்களின்படியே எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவனுக்குப் புரிபடுகிறது.

இனி தன்னை உடனிருந்து வழி நடத்த கோச் இருக்க மாட்டார் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டதும், தான் மரியா தைக்கு உரியவனாகவும் மிகவும் நாகரிக மானவனாகவும் நிதானமானவனகவும் உடன் மாற வேண்டிய அவசியமும் அவனுக்குப் புரிபடுகிறது.

சுயசிந்தனையும், சுயஅலசலும், ‘தான்’ எங்கே தவறுகிறோம்.. எதை சரி செய்ய வேண்டும்.. என்ற அணுகுமுறையுமே, எந்த சூழலையும் தன் வசப் படுத்தி, ஒருவனை வெற்றி பெற செய்ய மட்டுமல்ல.. அந்த வெற்றியை தக்க வைக்கவும் செய்யும்.

அதன் பின் உலகின் No1 டென்னிஸ் வீரர் ROGER FEDERER டென்னி லில் நிகழ்த்தியதெல்லாம் வரலாற்றில் பொறிக்கப் பட்ட அற்புதங்கள். அவரது உலகளாவியலான தொடர் வெற்றியும் சாதனையையும் விளையாட்டையும் தாண்டி அவரது நிதானமான குணமும் இன்று பலருக்கும் பாடமாக நிற்கிறது.

வெற்றி பெற்ற மனிதனாக இருக்க முயல்வதை விட மதிப்பிற்குரிய மனிதனாக இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். அதுவே சிறந்த வெற்றி தரும் என்கிறார் ஆல்பர்ட் ஜன்ஸன். பீபெடரருக்கு கோபம் போல் உங்களுக்கு எது தடையாக இருக்கிறது என்று நிதானமாக ஆராய்ந்து பாருங்கள். அவரது பெற்றோர், வெற்றி வந்து விட்டால் தங்களது மகனது கோபம் மாறி விடும் என்று நினத்ததைப்போல, நீங்கள் வெற்றி அடைந்து விட்டால் இந்த குணத்தை அல்லது செயலை விட்டு விடுவேன் என்று எதைப் பற்றிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்

என்று கண்டு பிடியுங்கள்.

அவருக்கு வெற்றி வந்து அவன் முன்கோபத்தை விரட்டவில்லை, அவன் அந்த கோபத்தை விரட்டியதால்தான் அவனுக்கு வெற்றி வந்தது என்பதை புரிந்து கொண்டு உங்கள் வெற்றிக்குத் தடையாக இருக்கும் அந்த குறிப்பிட்ட குணத்தை அல்லது செயலை சீர் செய்யுங்கள்

உங்களை நீங்களே மாற்றிக் கொள்ள நீங்கள் தயாராகவில்லை என்றால் உங்களால் வளரவே முடியாது என்கிறது வாழ்வியல்.

பொதுவாக நீங்கள் புதிதாக எதுவும் செய்யவில்லை என்றால் அல்லது ஒரே மாதிரியே மீண்டும் மீண்டும் செய்து கொண்டு இருந்தால் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் இந்த உலகத்தில் நீங்கள் பின்னோக்கித் தள்ளப் பட்டுவிடுவீர்கள். தவிர பிறர் தரும் விமர்சனங்களை விரும்பிக் கேளுங்கள். அவைதான் உங்களைத் திருத்தி மேலும் மேலும் முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்லும்.

உங்கள் பார்வையில் மட்டும் உலகைப் பார்க்காமல், விமர்சனங்கள் மூலம் மற்றவர்கள் பார்வையில் உங்களைப் பார்க்கும் போது உங்களுக்குப் பல கோணங்களிலிருந்து நீங்கள் அறியாதவைகளைக்கூட அறிந்து உங்களுக்கான மாற்றத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் கொண்டு வர முடியும். முன்னேறத் துடிப்பவனுக்கு மிக முக்கியமானது தன்னை முன்னேற்றிக் கொள்வதே என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் வாழ்க்கை வசப்படும்.

நான் அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

நண்பர்கள் என்ற பெயரில்
என்னைச் சுற்றி தீணந்தோறும்
வட்டமிடும் பச்சோந்திக் கூட்டத்தை நான்
அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

என் கவலையில் என் தலையை
வருடுவது போல் வருடி
கண்ணைப் பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்டு
உள்ளாரக் குளிர்ந்து கொள்ளும்
அவர்களது இரட்டை வேசத்தை நான்
அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

என் மகிழ்ச்சியில் பூங்கொத்தொன்றை
பரிசளிப்பது போல் பரிசளித்து
என்னோடு கூடி மகிழ்ந்து விட்டு
எனக்கே தெரியாமல்
அப் பூங்கொத்தை பியத்து
கசக்கியெறிந்து விட்டும் செல்லும்
அவர்களது வஞ்சகத்தை நான்
அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

என் வெற்றியில் என்னை
உங்கப்படுத்துவது போல்
உற்சாகப் பானமாய்
அவர்களது வார்த்தைகளை
பருகச் செய்து விட்டு
என்னைக் கடந்து சென்று
பழமுதுகில் குத்தி
வாந்தி எடுக்கச் செய்யும் அவர்களது
பொறாமைத் தனத்தை நான்
அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

என் தோல்வியில்
ஆறுதல் கூறுவது போல்
தன் மடி தந்து, என்னை
முடித்து விட்டதாய்
அகம் மகிழும் அவர்களது
துவேஷத்தை நான்
அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

இறுதியாய் என்னோடே இருந்து
கொண்டு என்னைப் பற்றியே
பேசிக் தீரிந்து என் மாமிசுத்தை
சுவைத்துக் கொள்ளும் அவர்களது
எனப் புத்தியை நான்
அதிகம் இரசிக்கின்றேன்...

ஏனைனில்...
கூடவே இருப்பதாக, இருந்து
என்னைக் குத்திச் சிதைப்பதாய்
நினைத்துக் கொண்டு
ஒருவகையில் என்னை செதுக்கி
சிற்பமாக்கிய என் சிற்பிகள் அவர்கள்!
அவர்களை நான்
அதிகம் நேசிக்கின்றேன்...

இ பாத்திமா ஹக்மா அமீனுதீன்
ஓட்டமாவடி

1D(ஸ்ரீ)து வெறியார்கள்

தீ. கி. பாதி மணி

வானில்	நாட்டின்
பறந்து சென்று	எல்லையை வரையவா
அங்கங்கே	ஏவுகணைகள்?
விதைகளை வீசும்	
பறவைகள்	சிதைக்கப்பட்ட
அலை சிதறுகின்றன	மனிதர்களின் நரம்புகளால்
குண்டுகளை	இட்டுக் கொள்ளங்கள்
மண்ணீல் வீசுகிறான்	முள் வேலி!
மனிதன்	
தொப்புள் கொடியை	பேனா
அறுத்து விட்டு	பிழித்த விரல்கள்
பறக்கிறது	பியந்து கிடக்கிறது
தேசியக் கொடி	
அவன் கண்ணீரிலும்	எழுதிய புத்தகத்தில்
இவன் புன்னகையிலும்	குழந்தையின்
தெறித்து விழும்	இரத்தத்தாலேயே
நீர்க்குண்டுகளை	தீருத்தீயிருக்கிறது
ஏந்துகீறாள்	மனித வெறி!
சிதைக்கப்பட்ட பூமித்தாய்!	
வல்லரசுகளின்	கட்டி
வேடிக்கைக்கு	அழகுப் பார்த்த
ஏவுகணைகளெல்லாம்	வீட்டுக் கட்டடமே
வாண வேடிக்கையா?	அவர்களுக்கு
மக்களை	சமாதியாகி விட்டது
பினாங்களாக்கி	
நெற்றிக்காசையும்	உங்களின்
தீருட நுழைகின்றன	மதக் கோயில்களின்
பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்	சுவர்களுக்கு
(வெறியைத் தூண்டும்)	அடிக்கடி வண்ணமடிக்க
மதங்களின் மேல்	மனிதர்களின் இரத்தம்
குண்டுகளை வீசங்கள்	
இனியாவது வாழுட்டும்	நாளை
மனிதர்கள்	பறக்க விடும்
	சமாதானப் புறாக்களின்
	வாயினில்
	ஒட்டியிருக்கும்
	ஈங்களின்
	சதைத் துண்டுகள்!

நல்லுதவி

தேவையறிந்து செய்யும் உதவி
தேடி அறமாய் நிலைத்திடுமே
பாவை போலே பரிந்தே யுதவல்
பண்பாய் அன்பை வளர்த்திடுமே
நாவை யடக்கி நலமே வாழின்
நன்மை என்றும் கிடைத்திடுமே
புவை நாடும் வண்டாய்ப் பெண்ணே
புவியில் மகிழ்ந்து வாழ்ந்திடுவோம்!

அன்பாய்ச் செய்யும் நல்ல பணியும்
அகத்தைக் குளிர்மை யாக்கிடுமே
இன்பம் அளிக்கும் இதயம் மகிழும்
என்றும் புகழும் கிடைத்திடுமே
நன்றே உதவி நாடிச் செய்தல்
நாளை உலகம் மதித்திடுமே
வென்றே வாழ்வில் வெற்றி யடைய
வெண்மை உள்ளம் படைத்திடுவோம்!

கூர்மை அறிவு பெற்று நாழும்
கூடி வளர்ப்போம் ஒற்றுமையை
நேர்மைப் பண்பை நெஞ்சில் வளர்த்து
நேயம் மிக்க மனமுறுவோம்
சீர்மைத் திடமும் சிந்தை யறிவும்
செம்மை கொழிக்க வாழ்ந்திடுவோம்
வேர்வை சிந்தி நன்றே உழைத்து
வெற்றி பெற்று வாழ்ந்திடுவோம்

தமிழ்மணி நகுலா சிவநாதன்

தமிழ்நெங்கம் 2023 நவம்பர்

என்னவள் எனக்கானாள்

கட்டியதோர் கனவோரம் காரிகையும் களமாட,
காலையிளாங் பூங்காற்றும் கருத்தோடு கவிபாட,
ஸ்டியதோர் நீணனவையில் எதிர்நிற்கும் இளமகளை,
என்னவளே என்றுரைக்க எழில்மனதுள் மகிழ்ந்திருந்தேன்.

வட்டியோடு முதலாகி வஞ்சியிவள் அகம் நிறைக்க,
வண்ண வண்ணத் தோரணமும் வாசல் வந்து வரவேற்க,
கொட்டியதோர் குளிர்களவு கோபுரமாய் உயர்ந்திருக்க,
குறையில்லா மனத்திரையில் குணமாங்கை வந்துதித்தாள்.

மன்தலம் மகிழ்ந்திருக்க மல்லிகையும் பூத்திருக்க,
மாங்கை மனப்பந்தலிலே மன்னவனாய் நானிருக்க,
எண்திசை வரவேற்பும் எதிர்வந்த வாழ்த்தொலியும்
ஏறிவந்த வழித்தடத்தில் என்னவளை மகிழ்வூட்ட.

பெண்ணிங்கு புதுமையாகி பேரழகீல் நீலை கொள்ள,
பேராண்மை கனவுள்ளே பெரும்புரட்சி உண்டாக,
எண்ணாலை எழுந்தாடி என் நீணனவை பதியமிட
என்னவளாய் ஆனாளே.. என்னை ஆள நீன்றாளே.

மீட்டியதோர் ராகத்தில் மிளிர்கின்ற பாடடூடேனே
மின்னலென புஞ்சிரிப்பு மென்முகத்தில் இசைவாக,
ஆடடுவிக்கும் மனக்களவில் ஆரணாங்கின் அபிநியத்தால்,
ஆசையோடு அகப்பாட்டு அழகியலாய் விரியக் கண்டேன்.

கேட்டதோர் கவிமழையோ கேள்வி ஞானம் தெரிகிறதோ?
கேட்ட வரம் கிடைத்தத்திலே கைநிறைய பூங்கொத்தோ,
ஆட்டமினி துவக்கமோ ஆரணாங்கின் சம்மதமோ,
அழகுமகள் மனத்தோட்டம் அன்பின் கொள்களமோ.

வாட்டமில்லா வாழ்வுக்கு வந்தவளாய் வளமகளும்,
நாட்டமுடன் நன்னெஞ்சில் நாயகனாய் எனையேற்ற
தோட்டமெல்லாம் விரிந்திருக்கும் தூயதோர் பூக்களாக
ஆட்டமில்லா வாழ்வுக்குள் அன்பாக வந்தினைந்தாள்.

பரணி சுப் சேகர் மதுரை

ஒவ்வொரு மூர்தி

8

நெல்லை க. சோமசுந்தரி

(கவிஞர், எழுத்தாளர் & தொல்லியல் ஆர்வவரர்),
சென்னை, தமிழ்நாடு

ஆடல் வல்லானின் ஆலயமானது கலைகள் பல நிரம்பிய கலைக்கூடமாக விளங்குவதோடு மட்டுமன்றி, அவ்வால யத்தின் மூலவர் நடனக் கலையின் ஆதாரமாக அனைவருக்கும் காட்சியளிக்கிறார். அம்மூல வரின் திருநாமம், நடராசர் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்தது என்றாலும் அப்பெயரானது ‘நடன அரசர்’ எனும் பெயரி விருந்து மருவி காலப்போக்கில் நடராசர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நமது திருக்கோயில்கள் பல வற்றிலும் பலவிதமான கலைகள் நிறைந்து இருப்பினும் அவையனைத்தும் அவ்வாலயத்தின் உட்பிரகார மற்றும் வெளிப்பிரகார கட்டிடங்களிலோ அல்லது அவற்றை தாங்கியுள்ள தூண்களில் சிற்பமாகவோ அல்லது ஓவியமாகவோ அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், தில்லை அம்பலத் தானின் ஆலயமானது முற்றிலும் கலைகளால் ஆனது.

அவ்வகையில், கலைகளில் சிறந்ததும் நடனக்கலையின் சிறப்பு வாய்ந்ததுமான பரதமானது, இவ்வாலயத்தின் மூலவராலேயே பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. அதனாலேயே அக்கலையின் உன்னத்தை நம்மால் அறிய இயலும். இந்த நாட்டியக் கலையானது ஏன் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது என என்றைகேனும் நாம் யோசித்து இருக்கிறோமா? அதற்கான விடை தேடும் நேரத்தில் இக்கலையின் தோன்றலை பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது.

நடனக்கலையின் ஆதியானது, பேசும் மொழிகள் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே

தோன்றியிருக்கவேண்டும். அதாவது, ஆதிமனி தனானவன் மற்றொருவரிடம் தொடர்பு கொள்வதற்கு சைகை மற்றும் உடல் மொழி களையே பயன்படுத்திருக்கிறான் என்பதுனை நாம் அறிவோம். அந்த உடல் மொழியின் அடுத்துத்த பரிணாம வளர்ச்சியே நாட்டியமாக உருவாகியிருக்க வேண்டும். அதன் அடுத்த கட்ட நகர்வுகளாக அக்கலைக் கான இலக்கண வரையறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும். அதனையே நாட்டிய சாஸ்திரம் என்று கூறுகிறோம்.

நாட்டிய சாஸ்திரப்படி நாட்டியம் என்றால் நாடகம். ஒரு நாட்டிய நிகழ்வுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான விடயங்களைப் பற்றி அவை எடுத்துரைக்கிறது. அவ்வகையில், ஒரு நாட்டிய நிகழ்விற்குத் தேவையான முக்கியமான கதாபாத்திரங்கள், அதன் பாத்திரப்படைப்பு அதற்கு தகுந்த உடல்மொழி, கண்ணசைவு, கதாபாத்திரங்களின் உடை, அதன் நிறம் மற்றும் பேசும் மொழி ஆகியவைகள் பற்றி நாட்டிய சாஸ்திரமானது எடுத்துரைக்கிறது.

மேலும், நாட்டிய சாஸ்திரமானது, மேலே கூறிய அடிப்படையில் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு கருப்பொருளாகக் கொண்டு உள்ள டக்கிய 7 அத்தியாயங்களாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகளில் மேடை அமைத்தல், உடை அலங்காரம், ஒப்பனை நிகழ்விற்குத் தேவையான இசைக் கலைஞர்கள் ஆகிய வற்றைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

இந்த நாட்டிய சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் இந்தியாவில்

உள்ள அனைத்து வகையான நாட்டியங்களும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அவற்றில் பரதநாட்டியம், கதகளி, கதக், மணிப்புரி, ஓடிசி, குச்சிப்புடி, மோகினி ஆட்டம் ஆகிய ஏழு வகை நாட்டியங்களும் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகிறது.

இரு நடனத்திற்கு முத்திரைகள் என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். முத்திரை என்பது வார்த்தைகளன்றி ஒருவர் மற்றவருக்கு சொல்கையின் மூலமாக இரு கைகளைக் கொண்டுதனது என்னத்தை வெளிப்படுத்தும் முறையாகும். நடனத்தில் முத்திரை என்பது நடன மொழியின் வார்த்தைகளை போன்றது. ஒரே முத்திரையானது, அந்த முத்திரையைச் சார்ந்த அசைவுகள் மூலம் பல அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப்படும். பெரும்பாலும், எப்போதுமே வெறும் முத்திரைகள் மட்டுமே முழுப்பொருள் கொடுப்பது என்பது இயலாது. முத்திரைகளுடன் உடல் அசைவுகளும் முக பாவங்களும் உணர்வுகளும் வெளிப்படுத்தப்பட்டால் தான் முத்திரைகளின் பொருளை முழுமையாகக் காட்ட இயலும்.

இம்முத்திரைகளைக் கொண்டு, முகத்தில் நவரச உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மை அபிநியம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு அபிநியத்தின் மூலமாகவே நடனக் கலைஞர்கள் ஒரு கருப்பொருளை பார்வையாளருக்கு எளிதில் புரியும்படி வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த பரதநாட்டியமானது, ஆரம்ப காலங்களில் தேவரடி களார்களால் ஆலயங்களில் இறைவனுக்கு முன்னால் மட்டும் ஆடப்பெற்றது. தேவரடி களார் என்பவர்கள் ஆலயங்களுக்கு திருப்பணிகள் செய்வதற்காக நேர்ந்து விடப்படும் பெண் குழந்தைகள் ஆவர். அவர்கள், ஆலயங்களுக்குத் தேவையான, இறைவனது பூஜைக்கு நீர் எடுத்து வருதல், இறைவனுக்கு அணியும் மாலைகளைத் தொடுப்பது, போன்ற வேலைகளைச் செய்து வருவதோடு மட்டுமன்றி, இசை, பாடல், நடனம் போன்றவற்றை கற்று வந்தனர். அவ்வாறு கற்ற கலையானது அந்த ஆலயத்தில் உள்ள இறைவனுக்கு மட்டும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டு பக்தியுடன் நிகழ்த்தப்பட்டது. அதனாலேயே, அவர்கள் தனது கலைகளின் ஒருமித்த சிந்தனையின் அர்ப்பணிப்பின் மூலம் இறைவனை உணர முடிந்தது.

அடுத்தடுத்த கால நகர்வுகளில் இறைவனுக்கு முன்னால் தேவரடி களார்களால்

ஆடப் பெற்ற நடனமானது, ஆலயங்களின் உட்பிரகாரத்தில் இறைவன் உலா வரும் போது அகனுடன் சேர்ந்து ஆடத் தொடங்கினர். அடுத்த நிலையில் அவை வெளிப்பிரகாரத்திற்கும் தொடர்ந்து. அப்பொழுது அந்த நடனமானது அணைத்து மக்களாலும் பார்க்கப்பட்டது. அவ்வகையில் அரசன் தனித்து நடனத்தைக் காண்பதற்காக அரசவையில் ஆடப் பணிந்தனர். இவ்வாறே இறைவனுக்காக மட்டும் ஆலயங்களில் இறையுணர்வுடன் பக்தியை வெளிப் படுத்திய நடனமானது ஆலயங்களை விட்டு அக்காலகட்டத்தில் அரசவைக்கு வந்தது.

இவ்வகையில் நடனமானது ஆரம்பக் கால கட்டங்களில் இறைவனை உணரும் ஒரு மார்க்கமாகவே படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும், நடனம் என்பது மனம் மற்றும் எண்ணங்களை ஒருமுகப்படுத்தி ஒருதல நிலையில் ஆடப்பெறுதல் ஆகும். அதனாலேயே பரதநாட்டியக் கலை யானது இறைவனின் கலையாக உருப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நிலையில் பரதம் என்பது இறை மொழி யாக வே அப்பொழுது பார்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனை ஒட்டி யே ஆலயங்களில் நடனக் கலையானது முதன்மை பெற்றிருக்க வேண்டும். அவ்விதமே ஆலயங்களில் நடனச் சிற்பங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதும் நம்மால் உணரமுடிகிறது.

பரதக்கலையானது அதன் ஆடப்பெறும் தன்மையிலிருந்து மிகப்பெரிய தனித்துவத்தை பெற்றது. அதனாலேயே இக்கலையானது மற்ற கலைகளிலிருந்து மேலும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. இன்றும் பரதநாட்டிய

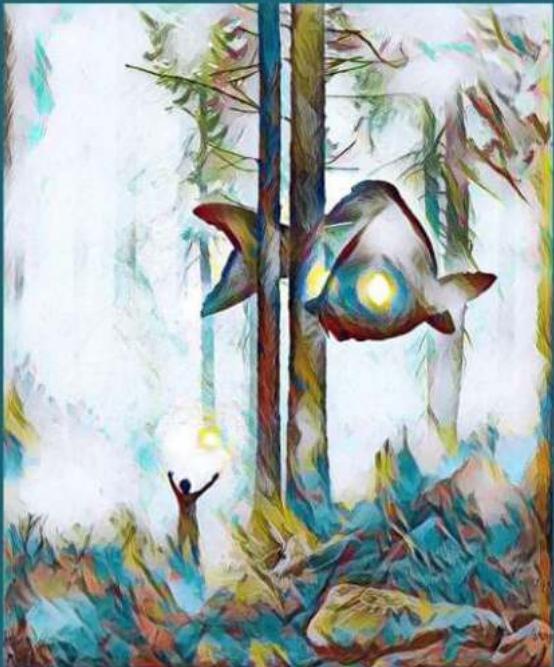
அரங்கேற்றமானது ஆலயங்களில் நிகழ்த் தப்படுவதற்கு முக்கிய காரணமும் அதுவாகும். அதனாலேயே பெரும்பாலான அரங்கேற்றங்கள், ஆடல் கலையின் தனித்துவத்தைப் பெற்ற ஆலயமான தில்லை அம்பலத்தின் சந்திதியில் அரங்கேற்றப்பவது, மிகப் பெரும் பேறாகக் கருதப்படுகிறது. அங்ஙனமே, சிதம்பர நடராசர் ஆலயத்தில், இன்றும் பல நடன அரங்கேற்றங்களும், நாட்டியாஞ்சலியும் நிகழ்வதை நம்மால் காண முடிகிறது.

இப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த பரதக்கலையினை ஒரு ஆலயத்தின் முதன்மை தெய்வம் ஆடப்பெற்ற வடிவில் காட்சியளிப்பது எவ்வாறு என்பதனை எண்ண முடிகிறதா? அதன் ஆழந்த தத்துவம் மற்றும் உட்பொருளை நம்மால் உணர முடிகிறதா? அதனை அறிந்து உணர்ந்து கொள்ள உளியின் பயணத்தோடு தொடர்ந்து இணைந்து பயணியுங்கள்.

உளியின் பயணம் தொடரும்!

ஒளி கூட்டு ரீவ்

என் மனதிற்கு மிக நெருக்கமான சிலவற்றை குறிப்பிடுகிறேன்.

‘சாயல்’ கவிதையில் கேட்கும் சேலைகளை எடுத்து விரிக்கும் பெண் பணியாளரைப் பற்றியது. ஓவ்வொரு தொழிலாளியின் கைக்கு எட்டாத கனவுகளை உதறிவிட்டு வாழும் துறவு நிலையை கவிதைக் கண்ணாடி யில் அப்படியே பிரதிபலித்து இருக்கிறார்.

“ஜீரோ வாட்ஸ் பல்பின்
கம்பி இழைகளில் தெரிகிறது
ஒளியின் கையெழுத்து”

இது கவிஞருடைய கவிதை ஒளியின் பேரழகான கையொப்பம்!

சாமானியரின் எளிய வாழ்வியலை இத்தனை அழகாக வர்ணிப்பதற்கு செம்மையான மனம் வேண்டும் ஒரு கவிஞருக்கு. அதனை நகைக்கடை பணிப்பெண்கள் குறித்த கவிதையில் காண்கிறேன்.

‘மாநகர நெடுஞ்சாலையின் சிக்னலில்
நகைக்கடை பணிப்பெண்கள்
ஒன்பது பேர்
ஒருவர் பின் ஒருவராக
கைகோர்த்து சாலையைக் கடக்கிறார்கள்
ஜாவல்லாயின் வெளிச்சத்திலிருந்து
தட்பித்த பிரம்மாண்டமான
கழுதாதணியொன்று
நகர்வது போலிருந்தது
நடுவில் சென்றவள்
கூந்தல் பறக்க
எதையோ சொல்லிச் சிரித்தாள்
அந்நகைக்கு அவள்
டாலராக இருக்கக் கூடும்
எத்தனை தேர்ந்த ரசனை!

“காதுகள்” தலைப்பிட்ட கவிதையில் வாழ்ந்து கெட்டவனின் வலியை எழுதும் கவிஞருக்கு சித்தனின் மனம் வாய்த்திருக்கிறது.

“சின்னஞ்சிறுமி” கவிதை அசர வைத்து விடுகிறது. பெரியவர் சிறியவர் என்பன வயதைப் பொறுத்தது அல்ல; பண்பைப்

ந.சிவநேசன்

நால் மதிப்புரை

“மீன் காட்டி விரல்” - கவிஞர் சிவநேசன் அவர்களின் விரல் வெளிச்சத்தில் மிலிரும் நான்காவது கவிதைத் தொகுப்பு.

வாசிக்கும் போது பெரும்பாலான கவிதைகள் நம் புருவங்களை உயர்த்தி வியப்பின் உலகில் மிதக்க வைக்கின்றன.

மிகப் பொருத்தமான அணிந்துரையை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார் கவிஞர். சரஸ்வதி அவர்கள். அன்றாட வாழ்வின் நிகழ்வுகளை நுண்ணனர்வோடும் மிகுந்த ரசனையோடும் அனுகுபவர்களுக்கு சுவை தோய்ந்த கவிதைகள் வாய்ப்பது சுத்தியமான உண்மை. இதை கவிஞரின் கவிதைகளில் காணலாம்.

மீன் காட்டி விரல் சுட்டும் திசையில் பயணிக்கும் போது, இவரின் கவிதை முத்துக்கள் ஏராளமாகக் கொட்டிக் கிடப்பதைக் காண முடிகிறது.

பொறுத்தது. படிக்கும் போது நெகிழ்கிறது மனம்.

“அப்பா அம்மாவை
அடிக்கோடு போட்டு
படிக்கச் சொன்னாள் ஷ்சர்.
பிரியத்தோடு பாலம் அமைக்கிறது
பிரிந்தவர்களின் குழந்தை”
படிக்கும் போதே மனம் கனக்கிறது.

“மழைச்சரடைப் பற்றியேற
முனைந்திருக்கக் கூடும்
அம்மல்லிக்கொடி”...

மழை நீர் கயிறாகத் தொங்குகிறதாம்.
கற்பனை அழகோ அழகு. பாராட்டுக்கள்
கவிஞர்.

“நகரத்துக் குழந்தைகளின்
சுற்றுலா என்பது
மால்களுக்குச் செல்வது தான்”

குழந்தைகளை இயற்கை வளத்திடம்
அவ்வப்போது ஒன்றிட வையுங்கள் நகரத்தார்
களே என உருகுகிறது கவிதை.

“சிறிய கூண்டிலும்
ஒரு முனையிலிருந்து
மறுமுனைக்கு
சிறகடித்து தான்
செல்கிறது பறவை”

தனித்துவம் என்பது எந்திலையிலும்
அழியாது என்பதை சுவைபடச் சொல்கிறது
கவிதை.

“மகள்” கவிதை மனதில் பாந்தமாக ஒட்டிக்
கொள்கிறது. தொகுப்பு நெடுக கவிஞரின் மீன்
காட்டி விரல் அழகான உலகிற்கு நம் விரல்
பிடித்துச் செல்கிறது.

வாசித்து முடிக்கும் வரை நாழும் மாய
உலகில் கரைந்து போகிறோம். இன்னும்
ஏகப்பட்ட கவிதைகளின் அழகியலைச்
சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

மேலும் மேலும் கவிதைக்கடலில்
மூழ்கி அழகான முத்துக்களை நமக்கு கவிஞர்.
சிவநேசன் அவர்கள் தந்து கொண்டு இருப்பார்.
கவிஞரின் அன்பும் ரசனையும் நிறைந்த மனம்
நிச்சயமாக அவருக்கு பல்வேறு விதத்தில்
சிறப்பான அடையாளத்தைப் பெற்றுத் தரும்.

சிவநேசன் அவர்களுக்கு இனிய நல்
வாழ்த்துகள்.

- தி.கலையரசி

தொடர்பு எண். 9788912642
Mail : nsivanesan1988@gmail.com
விலை- ரூ.120
பக்கங்கள் - 112

பெண்

கைவரம் பாய் பெருநிலமோ
வழிவிடா அடர் தறையோ
நிலமுடைத் தெழும் தருமுளைக்கு
கல்லென்ன பாறையென்ன

வானுயர் சுவர் தானோ
வல்லோர் செய் அணைதானோ
கரை தாண்டும் பேரலைக்கு
காடென்ன மேடென்ன

அண்டத்துப் பெருவெளியோ
ஆறு கடல் வனாந்தரமோ
வலசை போகும் பறவைக்கு
கண்டமென்ன சமுத்தீரமென்ன

சீற்றும் கொள் கூழ்நிலையோ
சீர்றற கெடு காலப்பிழையோ
இலட்சிய வேடகை உடையோனுக்கு
மாரியென்ன கோடையென்ன

கொடுமை செய் வஞ்சகரோ
தடையிடும் தொடர் தீயோரோ
அஞ்சிடா நெஞ்சோனுக்கு
சுதீயென்ன கூழ்ச்சியென்ன

- வேலனையூர் ரஜிந்தன்.

தன்னை

தூசி பழந்த புத்தகங்கள்
என்னால் விடுதலைப் பெறுகிறது
சீர்று சுற்றிக் கொண்டிருந்த மின்விசிறி
சீர்செய்தவுடன் அருமையாக சுற்றுகிறது
நேரம் கூட இல்லை
அதிகாலை சூரியனை ரசிக்க
இப்போது கால் சடுவது தெரிந்தும்
உச்சி வெயிலில் நீண்று ரசிக்கிறேன் தனிமையில்
உணவை சாப்பிடாமல் பாதி தடில் வைத்துவிட்டு
விரைவாக சென்று பேருந்தை பிழித்து
பரபரப்பாக வேலைக்கு சென்ற நாட்களை
நான் நினைத்து பார்க்கையில்
இந்த தனிமையும் மறந்து போகிறது
நடபின் அருமை தெரிந்தும்
பணமே என்னுடைய குறிக்கோளாய் இருந்தது
பணத்தை தேழியே ஓழிக்கொண்டிருந்தேன்
யாராவது ஏதாவது சொன்னால்
சட்டென்று கோபப்படும் முன் கோபக்காரி
பணத்தால் எல்லாம் வாங்கலாம் என
பைத்தியதனமாக நினைத்து கொண்டிருந்த காலம்
எனக்குள் இருக்கும் தனிமையை
பணத்தால் வாங்க முடியவில்லை
பணத்தை விட தனிமையே
எனக்கு வாழ்க்கையின்
அர்த்தத்தை உணர்த்தியது!

க. பூமணி,
சென்னை - 600077

ஞாயுமி சுந்தரமுமி குசுசுடுமீ

காலம் என்பதுவோ காற்றைப் போலவே!
கையிலே பிழித்து கையகப்படுத்த முடியாதே!
நாவாய் செலுத்திடவே நீரின் வழியிலே
கைவசப்படும் விதமோ கற்றிடும் இலாவகமே!

வளியின் போக்கினை வகையாய் அறிந்தாலே
வழியும் பிறக்கும் வெற்றியும் கிடைக்கும்!
அண்டமெலாம் சூழ்ந்தழுழியில் நீந்தும்
ஆனந்தமாய் வாழும் அங்குல கயலும்!

இடத்தின் அமைப்பால் இவ்விதம் நடக்கும்!
இடமும் பொருளும் ஏவலாய்ப் பணியும்!
வள்ளுவப் பெருந்தகை வாழ்ந்திடச் சொன்னார்!
வரிசையில் பொருளையோ வாகாய் வைத்தார்!

அறத்தினை முதலில் அறிந்திடல் நன்றே!
பொருளை ஈட்டிட பொருத்தமான வழியே!
இரண்டும் இருந்தால் இன்பம் பயக்குமே!
மூன்றும் இருந்தால் முழுமை வாழ்க்கையே!

காலத்தைக் கையாண்டால் கலமும் கையடக்கம்!
கருத்தாய் இடமறிந்தால் கணக்கும் பையிலிருக்கும்!
ஞானத்தால் இரண்டையும் சாதனம் ஆக்கியே
ஞாலமும் கைகூடிட ஞாயிறாய் எழுகவே!

கவிஞர் மாலதி இராமலிங்கம்,
புதுச்சேரி

காளல் நீர்!

கவிமாமண் ரேஜகை நலவன்
மும்பை

கதவில் நிழலாடியது போலத் தோன்ற வாசலுக்கு வந்த ரவி வெளியே எட்டிப் பார்த்து “வாங்க சார் என்ன விசேஷம் எதாவது சமாச்சாரம் இல்லாமல் இப்போதெல்லாம் எங்க வீட்டுப் பக்கம் வரமாட்டின்களே” என்று சிரித்தவாறு அப்பாவின் நண்பர் ஆனந்தை வரவேற்றான்.

உள்ளே வந்த ஆனந்த “அப்புறம் பிள்ளைகள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? மனைவி உடல் நலம் எப்படி இருக்கிறது?” என்றார்.

“எல்லோரும் நல்லா இருக்காங்க.”

“உங்க மனைவி, ஏதோ சத்துணவு மையத்திற்கு வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்களே... என்னாயிற்றுரவி”

“இரண்டாவது பெண் ரசி பிறந்ததிலிருந்து உடலுக்கு முடியல. வேலையை விட்டு விட்டாள்.”

“அப்புறம் உங்களுக்கு வேலை இல்லை என கேள்விப்பட்டேன். எப்படி செலவெல்லாம் சமாளிக்கிறீர்கள்”

“அது தான் சார்...” என்று ரவி ஆரம்பிப்பதற்குள் உள்ளே வந்த பிரபாகர் (ரவியின் தந்தை) “என்ன வெயில்” என தோளில் கிடந்த துண்டை எடுத்து துடைத்துக் கொண்டு “ஓய் ஆனந்த எப்ப வந்தீர்?”

“இப்போது தான் வந்தேன்” என்றார்.

“ஓ! ஆனந்த் சார்... அப்பா தான் உங்களை இங்க தாது அனுப்பிச்சாரா?” என்றான் ரவி.

“அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லேப்பா. சும்மா

வந்து பாத்துட்டுப் போகலாம்னு...” அவர் முடிப்பதற்குள் “எங்க அப்பாவிற்கு ஏன் என்று எதிர்காலம் பற்றி புரியமாட்டேங்கிறது.” என்று கத்தினான் ரவி.

“கேட்ய... உன்னுடைய சூழ்நிலை... இப்போதுள்ள அரசியல் சூழ்நிலை... உனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வேலைக்கு நீதர விரும்புகிற பணம்... அது எப்படி...” என பிரபாகர் ஆரம்பித்தார்.

“சரி இப்போது இருந்து பேசி தீர்த்து விடுவது நல்லது.” என்ற ரவி,

“ஆனந்த்சார். நீங்களும் வந்தது ஒரு விதத்தில் நல்லது தான் சொல்லுங்கப்பா” என்றான் ரவி.

“ரவி நீதான் சொல்லனும்.” என்றார் பிரபாகர்.

“நான் என்ன சொல்லனும்.”

“உங்கநண்பரைக்கூட்டிட்டு வந்திருக்கிங்க. நீங்க தான் சொல்லனும்” என்றான் ரவி.

ரவியின் மனைவி கீதா மூன்று கிளாசில் மோர் கொண்டு வைத்து விட்டுப் போனாள். மோரை எடுத்துக் குடித்து விட்டு “கீதா வேலைக்குப் போறதை நிறுத்தியாச்சி. ரவி உனக்கு நிரந்தரமான வேலை இல்லை. நானும் இரயில்வே வேலையிலிருந்து ரிடையராகி பென்சன் வாங்கிக் கொண்டு ஏதோ அந்த வருமானத்தில் வண்டி ஒடுது.” என்று ஆரம்பித்தார் பிரபாகர்.

“உங்கள் வருமானத்தில் என்ன தான் செய்ய முடியும்? அதனால் தான் நான் அரசாங்க ஸ்கூல் மூச்சர் வேலைக்கு போறேண்ணு

சொன்னேன்.” ரவி கோபப்பட ஆரம்பித்தான்.

ஆனந்த் இடைப்பட்டு “ரவி நீ கோபப் படுவதில் அர்த்தமில்லை. இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலை சரி இல்லை. வாத்தியார் வேலைக்கு ரெண்டு லட்சம் கொடுத்து வேலை கிடைக்கும் என்றால் ஒ கே. நல்ல விசயம் தான். ஆனால் அம்மா இறந்து போய் இருக்கிற அரசியல் சூழலில் நீ கொடுத்த பணமும் போய் வேலை கிடைக்காவிட்டால்...” என சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது பிரபாகர் திரும்பவும் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு எழுந்து போய் ஓடிக் கொண்டிருந்த ஃபேனின் வேகத்தை அதிகரித்துவிட்டு “காச என்ன கட்டியா வைத்திருக்கிறோம், தூக்கிக் கொடுக்க. இரயில்வே வேலையில் இருந்ததால் வேலையில் இருந்து ரிடையர் அங்கேயுள்ள குவார்ட்டஸில் தங்கி இருந்தோம்.

ஏதோ சேமிப்பில் இந்த இரண்டு கிரவுண்ட் தென்னந் தோப்பை வாங்கிப் போட்டேன். உன் கல்யாணச் செலவு அது இது என வந்த ஃபன்டு பண மெல்லாம் செலவாகிப் போக இன்னும் வாடகை வீட்டில் தங்கி இருக்கிறோம்.

அந்த நிலத்தில் ஏதோ சமாராக வருமானம் வருகிறது. என் பென்சன் பணத்தோடு எப்படியோ குடும்பம் நடத்துகிறோம். அந்தத் தென்னந் தோப்பை அடமானம் வைத்து இரண்டு லட்சம் வாங்கி உன் வாத்தியார் வேலைக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டுமா? நாளைக்கு வேலை கிடைக்காவிட்டால்... முதலில் வேலை ஆர்டர் வரட்டும். அப்புறம் பணம் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னேன்... ” என்றார் முடிக்காமல்.

“சும்மா சொன்னதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். பணம் கொடுக்கா விட்டால் வேலை தர மாட்டார்கள்.” என்று கத்தினானர் ரவி.

“சத்தம் போடாதே ரவி இந்தக் காலக் கட்டத்தில் நீ கொடுத்த பணத்திற்கு வேலை கிடைக்கவில்லை எனில் நாம் நடுத் தெருவில் தான் நிற்க வேண்டும். தோப்பையும்

அடமானம் வைத்து பணம் கொடுத்து உனக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் தோப்பின் வருமானமும் போய்விட...”

“கொஞ்சம் யோசித்துப் பார். இப்போது தமிழக அரசியலின் சூழ்நிலையும் சரியில்லை. இதே நேரத்தில் இப்படி... எதாவது வம்பாகி பணம் போய்விட்டால்... உனக்கு வேலை கிடைக்காவிட்டால்...” என்று பிரபாகர் விட்டத்தைப் பார்த்தார்.

“தோப்பை வித்திருவோம்.” என்று கத்தி னான் ரவி.

ஆனந்த் அவனைச் சமாதானப் படுத்தி “அதை வித்துட்டா... உங்க அப்பா வாழ்ந்து முடித்தவர். உன்னுடைய வருங்காலத்தை யோசித்து தான் இவ்வாறு பேசுகிறார். அவர் வாங்கிய தென்னந்தோப்பை அவரா தூக்கிக் கொண்டு போவார்”

“யோசித்துப் பார். இரண்டு லட்சம் பணத்தை இழந்து விட்டால் எப்படி நிர்க்கதியாய் நிற்பாய் என அப்பா பயப் படுகிறார்” என்றார் ஆனந்த்.

“சார் தென்னந் தோப்பை அடமானம் வச்சி எனக்குப் பணம் தரமுடியுமா இல்லை யான்னு கேட்டுச் சொல்லுங்க சார். இல்லேண்ணா ஆக்தில, கொளத்திலே விழுந்து குடும்பத்தோட செத்துத் தொலைக்கிறோம்.” கண்களில் நீர் வழிய கத்தினான் ரவி.

“ஏய்ரவி.. உனக்குப் பணம் தானே வேணும். நாளைக்கே ஏற்பாடு செய்கிறேன். போய் வேலையைப் பார்.” என்ற பிரபாகர், “வா ஆனந்த் அந்தப் புரோக்கரை போய் பார்த்து விட்டு பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.” என்று எழுந்தார் பிரபாகர்

மூன்றாம் நாள் செய்தித்தாளில் சின்னம்மா சிறைச்சாலை சென்றிட திரு.பன்னீர் செல்வம் பதவி இழந்திட புதிய தமிழக முதலமைச்சர் பதவி ஏற்ற அன்று அரசுப் பள்ளிகளில் ஆசீரியர் பணிக்கான வேலை ஓப்பந்தங்கள் இரத்து என்ற செய்தி முதல் செய்தியாய் வந்திருந்தது.

மனம் மட்டும் ஓய்வதில்லை

தீருமதி. இரா. இராஜாமணி.

எ.ரோடு

சாய்ந்திடும் உடலோ

சற்று ஓய்வெடுக்கும்!

ஆய்ந்திடும்மனமோ அன்றாடம்

அலைகழிக்கும்!

பாய்ந்திடும் பின்னோக்கிப்

பழைமயைக் காட்டும்!

தேய்ந்ததும் புதைந்ததும்

தீருப்பியே கூட்டும்!

தூக்கத்திலும் மனம்

துள்ளிக் குதிக்கும்!

ஏக்கத்தின்னூழும்மனம்

கனவாய் ஆடும்!

முக்கி அமுக்கினும்

முன் வந்து நிற்கும் !

சொக்கிப்போனதைச்

சுகமாய்க் காட்டும்!

சுத்தம் போடாது

சுஞ்சலம் கூட்டும்!

பித்தம் தலைக்கேற

பிதற்றவும் செய்யும்!

வித்தைக்காரனாய்

விடாமல் ஆட்டும்!

விழிப்புடன் இருந்தால்

சரிப்பட்டு வரும்

அங்கும் இங்குமாய்

அலைந்தே ஆடும் !

எங்கும் நிற்காது

எழுந்தும் ஒடும்'

பொங்கும் மகிழ்வில்

கங்கையும் வழியும்,

தங்கும் வஞ்சத்தில்

தரமிழுந்தும் போகும் !

மேய்தல், மிதத்தல்,

பாய்தல், பறித்தல்

மிகையாய் நடக்க

மனமே அடித்தளம்,

ஓய்தல் இன்றி

திரிந்திடும் மனத்தை

ஒடுக்கி அடக்க

முழுந்தால் சுகம் வரும்!

வெட்டியக் கோடாரி மறந்துவிடும்.

வெட்டப்பட்ட மரம் - மறக்காமல்

நினைவில் வைத்துக்கொள்ளும்.

- ஆப்பிரிக்கப் பழமொழி

உயிர்

கவசம்

கலைத்து விடப்பட்ட

மேகத்தில் சீரி பாய்ந்து

வருகிறது.....!

சின்னதாரு

பறவை சட்டன்று அடித்து

வீசப்பட்டது வான் வீதியில்.....!

முச்சு இருக்கிறதா....!

என்று முந்தி கொண்டு வந்தது.....!

தாய் பறவை.....!

முச்சின்றி கிடக்கும்

சின்ன பறவை சிதைத்தது.....!

யார்? என்று கடவுளிடம்

முறையிட்டது....!

அதுவும் ஒரு சின்ன பறவை தான்..!

சீக்கிரம் வந்து விடும்.....!

என்னிடம் தான்....!

வேண்டாம் வேண்டாம்.....!

தொண்டைக் குழியில்

சிக்கிய வார்த்தைகளை

சீத்திருத்தியது.....!

சிக்கிய கூண்டில் நாளை

ஒரு சின்ன பறவை.....!

வானில் பறக்கும்

விமானத்தை விட வேகம்.....!

வேகத் தடையை உடைத்தெறியும்

விவேகம்.....! சிதறிக் கிடக்கும்

தலை கவசத்தை தாண்டிய

உயிர் கவசம் குடித்து விட்டதே.....!

கம்சனின் வாகன கவசம்....!

சிறியது சின்ன பறவையின்

கனவுகளும், ஆசைகளும்.....!

தாய் பறவையிடமே

ஒப்படைக்கப்பட்டது.....!

ச.சுத்தியபானு

அந்தாஸ்கர் புதிதமைத்...

நெளவாத் கான். வி

“அப்பா... அப்பா...” வேகமாக கத்தி
கொண்டே வீட்டிற்குள் நுழைந்தான் கதிர்...
கட்டிலில் படுத்திருந்தார் வேத நாயகம்...

நாற்பது வயசுலேயே பக்கவாதம் வந்தி ருச்சு...
அவர் பார்த்த பேங்க் கிளார்க் வேலையை இப்ப
அவரு சம்சாரம் ரேணுகா தான் பார்த்துகிட்டு
இருக்காங்க... அவங்களுக்கு ஒரே பையன் தான்...
காலேஜ் படிப்பை முடிச்சிட்டு ஒரு எம்.என்.சி
கம்பெனியில் நல்ல வேலையில் கை நிறைய
சம்பாதிக்கிறான்... கதிருக்கு பொண்ணு வேறு
பார்த்துகிட்டு வர்றாங்க... எப்படி இருந்தாலும்
இன்னும் ஒரு வருசத்துல அவனுக்கு கல்யாணம்
பண்ணி வச்சிடுவாங்க...

வேதநாயகத்தாலே மத்தவங்களை போல ஒரு
பாத்ரும் கூட தானா போயிட்டு வர முடியாது...
சமையல் வேலை, வீட்டு வேலை மற்றும் வேத
நாயகத்துக்கு எல்லாம் வேலையையும் செய்யுது
எல்லாமே அவர் சம்சாரம் ரேணுகாதான்... எல்லாம்
வேலையையும் சிரியான நேரத்துல முடிச்சிட்டு
பேங்கல் போய் கிளார்க் வேலையையும் சிரி வர
செய்ய கூடிய சின்சியரான குடும்ப தலைவி
ரேணுகாதான்... இப்படி பட்ட அம்மாவால் தான்
கதிர் இப்பக்கு கொண்டே வீட்டிற்கு வந்தான்...

அப்பா... அப்பா... அம்மா இன்னைக்கு
மதியானம் என்ன செஞ்சாங்க தெரியுமா ?

சொல்லவே நாக்கு கூசுதப்பா... என் வயசு
இருக்கும் அந்த பையனுக்கு... அவனோட
சிரிச்ச சிரிச்ச பேசனது மட்டு மில்லாம
அவனுக்கு அவங்க கையாலேயே பப்லிக்கா
வெட்கமே இல்லாம ஊட்டி விடுறாங்கப்பா...
என்னை பார்த்தும் கண்டுக்காமே போய்ட
டாங்கப்பா... மனசே கஷ்டமா இருக்குப்பா...
அதான் உங்ககிட்டே சொல்றேன் என
சொல்லிட்டு வேதநாயகம் மடியில் படுத்து

அழுதான்... உங்களுக்கு இந்த நிலைமை
இல்லாம இருந்தா அம்மா இப்படி செஞ்சை
இருப்பாங்களா அப்பா ?

நீங்க எவ்வளவு நல்ல வர்... நல்லா
இருந்த காலத்துலேயே எந்த பெண்ணையும்
திரும்பி பார்க்காதவர்... பக்திமான்... இந்த
விஷயம் ஊர் உலகத்துக்கு தெரிஞ்சா நம்ம
குடும்பத்துக்கு தானப்பா அசிங்கம்... கல்யாண
வயசல் நான் இருந்தும் அம்மா ஏன்ப்பா
இப்படி நடந்துங்கிறாங்க...??

கதிர் கண்ணாலே பார்த்ததை வச்சு தப்பா
பேசாதப்பா... அம்மா நல்லவங்க... நீ போய்
சாப்பிட்டிட்டு தாங்கு... என்கிட்டே சொன்ன
மாதிரி யார்கிட்டியும் சொல்லி அழாதே...
கதிர் நான் சொல்றதை மனசல வச்சுக்கோ...
நான் வேணா கெட்டவனா இருக்கலாம்
ஆனா உங்க அம்மா உத்தமிப்பா... அவனை
பத்தி தப்பா பேசாதே... உங்க அம்மா
உன்னை பெற்றெடுக்க பாட்டி வீட்டுக்கு

போய்ட்டாங்கப்பா... அப்ப அப்பா வயசு கோளாறுல வீட்ல வேலை செஞ்ச 20 வயசு பெண்ணிடம் தவறா நடந்துக்கிட்டேன்ப்பா என்னாலே அவள் வயித்து குழந்தை உண்டாச்சு... பிரசவத்துல அந்த பொண்ணு இறந்திடுச்சப்பா... நான்செஞ்ச தப்புக்கு அந்த குழந்தைய அம்மா தான் ஊருக்கு தெரியாம பெற்றெடுத்த பிள்ளை போல தனி வீடு எடுத்து கண்ணும் கருத்துமா வளர்கிறாப்பா... அவனுக்கு உன்னை விட ஒரு வயசு கம்மி அவ்வளவு தான்... அந்த குழந்தைக்கு நான் அப்பன்னாலும் உங்க அம்மா பெற்றெடுத்த தாய் இல்லை... இருந்தாலும் நான் செஞ்ச பாவத்துக்கு பரிகாரமா அவவளர்க்கிறா... இங்கேயே அந்த பையனை வளர்த்தா ஊரு உலகம் என்னை தப்பா பேசும்னு இப்படி

செய்றாப்பா... நான் செஞ்ச பாவத்துக்கு தான் அந்த ஆண்டவன் சரியான தண்டனை கொடுத்திட்டான்... என்னாலே உங்க அம்மா கஷ்டப்படுறது மனசுக்கு ரொம்ப கஷ்டமா இருக்குப்பா... நான் ராமன் இல்லைனாலும் உங்க அம்மா சீதைப்பா... எங்க அந்தரங்கம் இத்தனை வருசமா புனிதமா இரகசியமா இருக்குறதுக்கு காரணம் உங்க அம்மாப்பா... உங்க அம்மாவையே தப்பா சொன்னதால் தானப்பா இத்தனை வருசமா மனசுக்குள் பூட்டி வச்ச ரகசியத்தை சொல்ல வேண்டியதாயிற்று...

அம்மா ரேணுகா வந்ததும் அவள் காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டான் கதிர்!!

ஸ்ரீவாஸ்...

விலகி வாருங்கள்
நீங்கள் போட்டிருக்கும்
சுக வட்டத்துக்குள்ளிருந்து
வெளியே வாருங்கள்...

கடலில் மூழ்காமல்
முத்தெடுக்க முடியாதென...
அடுத்தப் படியில்
அடியடுத்து வைத்தாலே
மேலே போகும் வழிக்கு
வெற்றிக்கு வழி வகுக்குமென...
நீரில் குதிக்காமல்
நீங்கல் கற்க முடியாதென...

எல்லாம் தெரிந்த
பின்னும்...
இன்னும்...
நத்தை தன் கூட்டிற்குள்
சுருங்கிக் கொள்வது போல
சுக வட்டத்திற்குள்
ஓளிந்து கொண்டு
வெற்றிக் கணியை
ஏடும் பார்க்க
ஏன் எத்தனிக்கிறாய்து...?

உங்கள் நானைகளை
நீங்கள் தானே
உருவாக்கவேண்டும்
உங்கள் உள்ளத்தில்...
நான் செய்யப் போகிறேன்
வெற்றி கொள்ளப் போகிறேன்
என
தீப்பாறி ஏற்றி
வையுங்கள்...

அதை 'சோம்பேறி'
புயல் காற்று வந்து
அணைந்து விடாமல்...
'சோக அலைகள்'
வந்து இழுத்துச்
செல்லாமல்...
'கழிவிரக்கம்' 'விரக்தி'
எனும் இரட்டை
நதிகள் இழுத்துச்
செல்லாமல்

மனம் எப்போதும்
வெற்றி மலரை
பறிக்க
அடுத்த படியில்
அடியடுத்து வைக்க
முனையட்டும்...
நீங்கள் உங்கள்
'சுகவட்டத்தை'
விட்டு வெளியே
வாருங்கள்...
வெற்றியைப் பறித்துச்
செல்லுங்கள்... முதலில்
முதல் அடி எடுத்து
வையுங்கள்...

கல்மாமணி கிரஜகை ரிலவன்
மும்பை

அன்பெனும் ஆலமரம்

வாய்ப்பு வாய்த்தது எனில்
வாழ்ந்து தான் பார்க்கலாம்
பீண்டும் பள்ளிக்கூட
காலங்களை
தோழுமைகளுடன்

தெளிந்த நீரோடையாய்
என் மனம்
கல்லிட்டு குழப்புவதே
உன் குணம்

ஞாயிறு காலை இது
கிழக்கில் ஞாயிறு உதித்து
உலகின் இருள் நீங்கியது
மனதின் இருள் எப்போது

கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு
வந்தன பல பதில்கள்
அவரவர் நியாயத்தை
அவரவர் சீர்தூக்கி

உலகை கைக்குள்
அடைத்தது அலைபேசி
அடைந்தது நாமும்தான் என்று
அறியாமல் நம் கைகளில்.

இந்துமதி.ப

பித்தனில் புத்தான் பொன் மொழிகளா
சித்தம் தமோறினும் கருத்துகள் நிற்குமே
மெத்தனம் மென்னடை போட தள்ளாட்டமே
நித்தமும் காணும் காட்சிகள் சமூகத்திலே

மதுவின் தள்ளாட்டம் சாலைகள் நடுவிலே
ஒதுங்கும் சிற்றுந்திலும் மோதல் இருக்குமே
சதுப்பு நிலங்களில் அமிழ்வது போலே
புதுப்புது ஆட்டங்கள் ஆடுதல் காணலாமே

இனங்கள் இனங்களோடு மோதுவது சரியா
தீனமும் நடக்கும் கலவரங்கள் சொல்லுதே
வனத்தில் வாழும் வானரங்களா மக்கள்
குணத்தில் மனிதனேயம் மிளிர வேண்டுமே

சாதிகள் மனங்களை நோக்கிக்கவா வந்தன
ஆதி மனிதனில் சாதிகள் இருந்ததில்லையே
வீதியில் மகனையும் மருமகனையும் வெட்டவா
நாதியில்லை கேட்பவர் என்ற நிலையாகலாமா

மதங்கள் நல்வழி காட்டவே தோன்றின
மதம் பிடித்து சண்டையிடவா ஆணையிட்டன
நிதமொரு நிகழ்வுகள் என்று தொடர்ந்திடலாமா
விதவிதமான விவாதங்கள் வேடிக்கை அன்றோ

அன்பெனும் ஆலமர விழுதுகளாய் வளரணும்
பண்பெனும் பொய்கையாய் குளிர்ந்து மிளிரணும்
கண்ணெனக் கருத்து ஒருமித்து வாழ்ந்திடனும்
தண்ணென குணங்கள் மிளிரும் வாழ்வாகணும்.

கவிஞர் புல்லாங்குழலன்.

ஒரு கல்லறையன் குரல்

புன்னகையின் போர்வைக்குள்
புதைந்து கீடந்த வெறிச்சோழை மனத்தின்
போராட்டம்
முழவாகி விட்டது எனக்குள்.
வாழ்நாளில்
தொலைக்கப்பட்ட சுயத்தின் வடிவம்
மீள் ஜனனமெடுக்கும் காலம்
வெகுதூரமில்லை எவர்க்கும்
விடைதெரியா வாழ்வுதனில்
விசித்திரக் கோலங்களில்
வேடுக்கை நிகழ்த்திய
லீலகளுக்கெல்லாம் விடை கொடுத்து
உறங்குகிறாய் போலும்!
நிம்மதீயோ நிர்க்கதீயோ எதற்கும்
எனக்குள்ளே பதிலுண்டு.

விம்மிக் கசிந்து கல்லறைக்குள்
மெல்லமாய் வைக்கப்பட்ட
தேகத்திடம் மொழியப்பட்ட
நேசச் சொற்களெல்லாம் காற்றோடு கரைந்து
போய்விட்டன.
சிதைந்து போன உனக்கான
உலகை உயிர்ப்பிக்கும்
திராணியேதும் உனக்கில்லை.
காலப் பெருந்தியோட்டத்தில்
கரையொதுர்கி
இளைப்பாறுகையில்
விதிகள் உணர்த்திடும்
தேடப்படுவதும் தொலைக்கப்படுவதும் என்னை
நோக்கிய
பயணத்தில் நிகழும் ஏற்ற
இறக்கங்களேயன்றி
வேறேது?

இருளின் நிசுப்தத்தில்
இயந்திர மனிதனின்
இதயம் பேரமைதி கொள்கிறது
நேற்றிரவு கடைசியாய் உடுத்திய
உடையோடு முழந்து போனது
உனக்கான தெரிவு.
தலையணை வெப்பத்தில் ஆறுதலாகிய
காலம் முழந்து
கல்லறைப் படுக்கையில்
மாறுதல் பெற்றிடும் யாவும்!
நினைவில் கலைய மறுதலிக்கும்
எண்ணாங்களை தோற்கடித்து
நிஜங்களை தேடி வாழ்கிறது
எனக்குள்ளும் ஒரு பினைம்!

முத்தங்களை சுமந்த நெற்றியின்
உச்சத்தில் முகாமிடும்
மண்புமுக்களின் கூட்டம்...
தண்மை தொய்ந்த
தேகத்தில் தோங்கிடும் மண்குவியல்களின்
ஸரம்...
யாரிடமும் தீரக்கப்படாத
இரகசியங்களின் வாசல்கள் எனக்குள்
தீரந்தாயிற்று.
என் சிறைப்பிழப்புச் சுவரின்
எல்லைக்குள்
எகத்தாளம் அடங்கிப்போனது.
நாற்திசைக்கு நடுவில்
திசைதொலைத்த பயணிக்கு
எவராலும் காட்டப்படாது - இனி
வாழ்வுக்கான வழிக்குறிப்பொன்று..

- முஸ்னியா அன்சார்

கலைப்பீடம், பேராதனை பல்கலைக்கழகம்,
இலங்கை

குணமே குடும்பம்

சா நாகர் பிச்சை

காரிக்கிழமையன்று வழக்கம் போல கடைக்குகூட்டிட்டு போயிட்டு வந்துட்டேன். இசுக்கி தன் அலுவலகப் பணியை முடித்து அவனுக்கு பிடிச்சதை வாங்கியாச்சு...!‘ விட்டு வீடு திரும்பினான்.

‘அம்மா... அப்பா வந்துட்டாங்க...‘ என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டே இசுக்கியின் கையிலிருந்த பையை வாங்கிக் கொண்டு வீடுற்குள் சென்றான் மகன் தீபன்.

‘வாங்க... இன்னைக்கும் உங்க அலுவலகத்தில அதிக வேலையா...? நம்ம தீபனுக்கு நாளைக்கு பிறந்த நாள் தானே...! நான் உங்கள் அலுவலகத்தில கேட்டுட்டு சீக்கிரமா வரச்சொன்னேன்ல....! ஹ்ம்... ஹ்ம்...!‘

‘இல்ல சுமதி...! நான் சீக்கிரம் வர்றனும்னு தான் நினைச்சேன். ஆனால்...!‘

‘சரி... சரி... விடுங்க நானே அவனை

அலைகளின் வாசிப்பு

ஆர்வத்துடன் வந்து
வாசித்து செல்கீன்றன
அலைகள்
கடற்கரை மணலில்
குழந்தை எழுதிய
கால்தட கவிதைகளை

சி. பாஸ்கர்

‘ஆஹா...! அப்படியா...! நல்லவேளை அவனுக்கு என் மேலே கோபம் எதுவும் இல்லை...!‘

‘டேய்... தீபன். என்ன வாங்கியிருக்க...?‘

‘அப்பா... இந்தாங்க , பாருங்க...!‘ என்று இரண்டு வர்ண மீன்களை தனித்தனியே இரண்டு கண்ணாடிக் குடுவையில் கொண்டு வந்தான்.

‘அருமையா இருக்குடா... அதுவும் அழகா இருக்குடா...! தீபன். ஏன் நீ இதை தனித்தனியா வச்சிருக்க...?‘

‘அப்பா... இது சண்டை போடுற மீன்...! தனித் தனியாத்தான் விடனும். இல்லேன்னா ஒன்னோடு ஒன்னு அடிச்சிக்கிட்டே இருக்கும். அது யெல்லாம் உங்களுக்கு தெரியாது...பா...!‘

‘இப்ப, புரியதுடா எனக்கு...! அதோடு குணத்தை மாற்றாத வரைக்கும் அந்த மீன்கள் தனித்தனியா தான் வாழும். நிறைய குடும்பம் இப்படித்தான் டா இருக்கு...! ‘என்று பதில் சொல்ல...‘

சுமதி யோ, தனது ஓரப் பார்வையால் அங்கிருந்து முறைத்த படி பார்த்தாள். தன் மாமியாருடன் முன்பு சண்டையிட்டதை நினைத்துக் கொண்டு.‘

ஸ்ரீ சங்கரராயன்

ஆசிரியரின் தொடர்பு எண் : 9486686631

கவிஞர் கோமல் தமிழழகன் எழுதிய விழிச்சுரியன் என்ற நூல் கவிதைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நூலாக உள்ளது. 128 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நூல் கவுடு பதிப்பகத்தின் மூலமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கவிஞர் மு மேத்தா அவர்களும் தமிழ்ச்செம்மல் புலவர் சன்முக வடிவேல் அவர்களும் வாழ்த்துரை வழங்கி உள்ளார்கள். கவிஞர் ஆரூர் தமிழ்நாடன் மற்றும் கவித்திலைகம் வெற்றிப்பேரொளி ஆகியோர் அணிந்துரை வழங்கி உள்ளனர். கவிஞர் மாலதி இராமலிங்கம் அவர்களும் வாழ்த்துரை வழங்கி உள்ளார். 98 பக்கங்கள் கவிதைகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. தமிழ், திருவள்ளுவர், பாரதியார், பாரதிதாசன், சரதா, கண்ணதாசன், காமராசர், தந்தைப் பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர், அப்துல் கலாம் போன்றவர்களுக்கு கவிப்பாமாலை கூட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தியா, தேசியக் கொடி ஐந்நாயகம், தேர்தல் போன்ற தலைப்புகளிலும், இயற்கையைப் பாராட்டும் வண்ணமாக சில கவிதைகளும், குழந்தைகள், ஆசிரியர், பள்ளிக்கூடம், உழவன், உழைப்பாளி, வியர்வை போன்ற தலைப்புகளிலும் கவிதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை, ஏழை மாணவன், அரசியல்வாதிகள், அனுபவம் போன்ற தலைப்புகளில் குறுங்கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. புத்தகம், மக்காச்சோளம் மாக்கட்டிச் சிலுவை, இது என்ன நியாயம் போன்ற தலைப்புகளிலும் கவிதைகள் உள்ளன. மரிக்கொழுந்து வாசமே, புதிரான சோகம், பழுத்த பலா வாசம், பெருந்தலைவர் வாழ்க போன்ற தலைப்புகளில் சில பாடல்களும் இந்த நூலின் இறுதியில் காணப்படுகின்றன. சமுதாயத்துக்குத் தேவையான கவிதைகள், அநியாயத்துக்கு எதிரான கவிதைகள், இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கவிதைகள், தேசத் தலைவர்களைப் போற்றும் கவிதைகள், குறுங்கவிதைகள் என எண்ணற்ற சுவைகளைக் கொண்ட ஒரு பல்சவைக் கவிதைக்கதம்பமாக விழிச்சுரியன் என்ற நூல் காணப்படுகிறது. நூலாசிரியருக்கு, தமிழ் நெஞ்சம் தனது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

உதரம் உருஞ்சம் அட்டைன்

அட்டை உறிஞ்சி மிச்சம் விட்ட
இரத்தமெல்லாம் தூளியில் துயிலும்
குழந்தைக்கு என்று
பொத்தீப் பொத்தீக் காத்து வைக்கின்றாள்
மலையகத் தாய் ஒருத்தி

தன் வயிற்றை மறந்து
அரை வயிறு நிறைத்து
மூடு பளிக்கு முக்காடு இட்டு
பாடுபடுமிவளுக்கு பட்டினியும்
தோழன் தான்
உணவோ கஞ்சி
உடையோ கந்தல்
உறையுள் ஓட்டை
உறையது தரமற்றதால்
வானத்து மின்மினிகளும்
வந்து பார்க்கும் இவள் வாழ்வை
அங்கு முற்றுமுழுதாக
தவிப்புகளுடன் தான் நகர்கின்றன
அவள் நாட்கள்

ஒரு நாள் உழைப்பு
ஒரு வயிறு நிறைக்க மறுக்க
ஆழேழு பேருக்கு அவள்
எவ்வாறு அன்னமிடுவாள்?
பவண் விலை மீன் என்று
அதை மறந்து நாளாச்சாம்
போற போக்கில கஞ்சியும்
கஸ்ரம் எண்டு கண்ணீர்
உதர்க்கின்றாள்

பச்சைப் பசேலன்று என்
இரத்தத்துளிகளால்
அரச்சனையும் கண்டு- நாள்
கிள்ளிய துளிர்களெல்லாம்
என்னவாகும் என்று
யோசித்துப் பார்க்கின்றாள்
ஆனால்,
பாவும் அவள் மனமறியாது
பறக்கும் பிளேனில் அவை
புதமான தேனீருக்காய்
பல கோடிக்கு வெளிநாடு போகுதென்டு..

குகதா

காலம் 01 - 10 அக்டோபர் 2023

கையில் பணங்கொடுத்துக் காய்கறிவாங் கச்சொன்னேன்
நெய்யும் கொதிச்சுவைகு நேரமாச்சு - மெய்மறந்து
பைய நடந்தானோ பாதை மறந்தானோ
ஜயையோ காணோம் அவன்..!

வள்ளி முத்து

வொங்காயம் வாங்கிவர வேகமா போனவரே!
எங்கையா போனநீ இங்கநான் பொங்குறேன்
சொன்ன தமறந்துச் சுத்திட்டு திங்கவந்தா
கொன்னு குழம்பாக்கு வேன்

மலர்மைந்தன்

படணரவை வாங்கிடவே பட்ட போய்ட்டியா
எட்டிநடை போட்டாலே எட்டுகடை - முட்டிநிக்க
கட்டுதே கண்ணும் கடுப்பாய் பசியாலே
இட்டிடுவேன் மன்றையில் ஈடு.

இரா.சுத்தியநாராயணன், சுத்தியமங்கலம்

வடைவாங்கப் போச்சொன்னா மானாட்டம் போன
கடைசாத்துங் காலமாச்சு காத்தாய் - இடைதனில்
எங்குதான் போனாயோ என்னினிய மாங்காயே
அங்கெதைக் கண்டா யடா

ஜனனி

கறிவாங்கப்போனானே காணோமே இன்னும்
குறைவாச்சோ நான்கொடுத்த காசும் - அறியாமல்
காய்கறி வாங்கக் கடைகடையாய் நிற்பானோ
இயா உளைச்சலென் னுள்

அண்புவல்லி தங்கவேலன்

முகந்தெடுத்தத் தண்ணீர் முழுநனைத்தப் பின்தான்
தகுஷாம்பு காணாமல் தாழ்ந்து - மகனைக்
கடைக்கனுப்பி வைத்தேன்நான் காணவில்லை இன்னும்
கிடக்கின்றேன் பாத்ராமில் கீழ்

விச. இம்மானுவேல், பொங்களூரு

எழுத்தாள் வாங்க எனக்காகப் போனான்
பழுதறியான் என்றிருந்தேன்; பாவிக் கழுதையவன்
காசைத்தான் தீன்றானோ? காயிதத்தைத் தீன்றானோ?
ஆசையால் துன்பம் அறி....!

ஐ.க.நாகப்பன்

காசு கொடுத்தேன்நான் காய்கறிகள் வாங்கிவர,
பேசேவதைக் கேட்டதுமே பல்லினித்தார்! - ஏசுநாதா!
என்கெப்பவேன் இப்போழ்யான்? என்கணவர் டாஸ்மாக்கின்
முன்னனியில் உள்ளார் முழுத்து!

கவிஞர். சுந்தரரசன் தயாளன், பொங்களூர்

காலை இளம்பொழுதில் காய்வாங்கப் போனபயல்/
மாலைப் பொழுதுவரைக் காணவில்லை - சோலையிலே
காதலியின் கூடக் கதைபேசி வந்துள்ளான்
ஏதொன்றும் வாங்கவில்லை ஏன்?

பாவலர் தாழை ந. இளவழகன், மணப்பாறை

வத்தல் மிளகாய் வரகொத்த மல்லியும்
கத்தரிக்காய் கீரையென வாங்கிவர - பத்துருபா
தந்தனுப்பி வச்சதும் தப்பாக போனதே
அந்திக்கும் வாரான் அவன்.

கவிமாமணி கவிஞர்முருகு

நவம்பர் 2023 துங்கிநெங்கீல்

கடைகண்ணி வாங்கிவர காசுகொஞ்சம் தந்தேன்
கடைகுடி ஓடிபோச்ச காலால் - தடையெதுவோ?
வீடு வராதநால் வேகுது நொஞ்சமும்
பாடுபட்டு பெத்தபுள்ள பாரு.

நாமு.

கடலைமாவு வாங்கிவரக் காலமே சொன்னேன்
கடங்காரா எங்கடா காணேனாம்? - வடசுட்டுத்
தீன்னநான் காத்தீருக்கேன் சாய்வங்காலம் ஆக்சேடா
சன்டாளா சட்டென வா!

செல்லமுத்து பொரியசாமி

கறிவாங்கப் போச்சொன்னா காதுலவாங் காம
புற்படுது பாருபுண் ணாக்கு - புரட்டாசி
மாசம்னு பொய்யி மசங்குனதும் சில்லிதிங்கும்
வேசமே போடுவெளாவு கும்.

க. செந்தீல் குமார்

தங்கமா கேட்டுவிட்டேன்? தக்காளி தானேடா?
எங்குதான் போன இளிச்சமச்சான்- கங்கணம்
கடிருக்கேன் கண்டால் கடிப்பதற்கு! மாட்டினால்
சட்டி பறந்திடும் பார்

வே. செந்தீல்குமரன்

நம்பி அனுப்பினேன் 'நூல்வாங்கி வாடா'ன்னு
கம்பிய நீட்டிட்டான் காவாலி - தும்பைவிட்டு
வால்பிழிக்கும் துட்டன் வரட்டுமிங்கு வந்ததும்
வால்பயல்கு வச்சிருக்கேன் வாழ்த்து

க. சங்கரபாண்டியன்

என்னடா தம்பிரீ இப்படிப் பண்ணீட்ட?
சொன்னசொல் காப்பாத்தச் சோம்புவியோ? பன்னிரண்டுக்
குள்ளேநான் சீனிவாங்கி ஓடி வருவேன்னே!
கள்ளா! மணிநாலே கால்!

சுந்தர ராசன்

துமிழிநெங்சும் 2023 நவம்பர்

பாலௌடு சர்க்கறையும் பக்குவமாய் வாங்காது
வாலௌடு வாயும்நீள் வாலிபேனோ - மேலௌன்றாய்
போன்டாவும் தந்துவிட்டுப் போனானே தாமதமாய்!
தீண்டியச் சீற்றத்தைத் தீர்!

முனைவர் கிருட்டிணதீலகா.

பானையில் நீரும் புதமாய்க் கொதிக்குது
வானையும் பார்த்தபடி வாரிங்க - சேனையும்
ஆனையும் அப்பளமும் ஆக்க அரிசியும்
புனையாய்வுந் தால்யார் பொறுப்பு.

சரஸ்வதி பாஸ்கரன்

பரிவாங்கப் போனவொரு பத்தரன்று ஆகா!
நரிவாங்கி வந்ததைப்போல் நண்பா! - சரியாகக்
காய்வாங்கப் போனாய்க் கணிந்தபின் தான்வந்தாய்!
வாய்வழியில் பார்த்தாலில் வம்பு.

ஜாம் சத்தியா

வெல்லரிக்காய் வாங்கப்போய் வெய்யிலென வந்தாயா?
பல்லிவித்து நீண்றாயா? பார்த்தவுடன் - புல்லரிக்கச்
செய்ததுயார் மாமாசொல்? செல்லம்மா நீண்றாளா
கய்தை வரட்டும் கரக்கு.

வா. சண்முகம்.

சண்டக்கா வற்றல் சுருக்கவே வாங்கிவா
தெண்டமா நீயும் திரிந்திட்டால் - உண்டிடக்
குண்டானில் சோறு குதித்திங்கு வந்திடாது
மண்டா பிராதே மகன்.

(ஒரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா)

கு. கமலசரஸ்வதி

நெல்லரைக்கப் போறேன்னு நேத்தீக்குப் போனவர்க்கு
நெல்லரைக்க இன்னுமொரு நேரமின்னும் - வல்லையோ?!

கள்ளுக் கடையில காச விட்டடும்பார்
கள்ளுன்னு வச்சிடுவேன் கூடு!

செ. இராசா

பருப்புவகை வாங்கி பெருங்கடை வைக்க
இருப்புப் பணமெல்லாம் ஈந்தேன் - பெருச்சாளி
போன்ற சுரண்டல் பேர்வழியை நம்பியே
காலந்தான் போனதின்று காத்து.

வானதி சந்திரசேகரன்

மண்டை வலிக்கென்று மாத்தீரை வாங்கிவர
நண்பனிடம் சொல்லியொரு நாளாச்சு - கண்களினை
வாசலிலே வைத்துள்ளேன் வந்து விடுவானோ
நேசமுள்ள நண்பன்தான் நேர்!

பாவலர் கருமலைத்தமிழாழன், தமிழ் நாடு.

பட்டணம் தூளொன்று பட்டனு வாங்கிவரச்
சட்டனு போவென்று சங்கரன் கிட்டசொன்னேன்
நட்டநடு வீதிவந்து நச்சனு சுட்டத்தா
கிட்டுமா இன்று கிடப்பு

எழுத்தாளர் நாகா

பைத்தம் பருப்பைப் பயித்தியம் என்றபடி
பைத்தம் பயறுவாங்கப் போனானே - வைத்தியரைப்
பைத்தியம் பார்க்கப் பருப்புடன் போனானோ!
பைத்தியமாய்த் தாய்பிதற்றல் பார்

இரா. இராஜாமணி, ஈ.ரோடு

தன்னீரை வாங்கிவர தான்சென்ற பிள்ளைகளும்
இன்னும் வரவில்லை! என்னுடைய - கண்ணீர்
குடித்தபடி நானும்தான் குந்தி இருக்க
கொடிய எமன்தேடும் கூடு.

தீரு.நீலகண்டத் தமிழன், சென்னை.

கடைக்குத்தான் போனானா.. கல்லறைக்கா? ஏலே
வடைப்புருப்பு இன்னமும் வரல் - கொடையுது
மண்டை... குடிச்சா மச்சகை வடைதான்
தண்டம் வராமலே சா

தன்ராஜ் பாப்பணன்

கடலைமாவு வாங்கக் கடைக்குப்போ என்ற/
சுடலையாங்கே காணோம்? சுகமோ! - விடலைச்
சிறுவனையும் தேழிப்பார் சிக்கிவிட்டால் சொல்வாய்
வறுத்து விடுகிறேன் வந்து

பாண்டிச் செல்வி கருப்பசாமி, கோவை

வாரா விருந்தாளி வந்ததனால் பையனை
நேராக அல்வா நுகர்ந்தீடு - நாறாகக்
கைப்பணம் தந்து கடைக்கனுப்பி வைத்துவிட்டுக்
கைப்பேசி கேட்கும் கதை.

பக்ருதீன் இப்னு ஹம்துன்

---- யுக்கும் ----

நடக்கறது போர்
மூபாடுகள்ன் நடுவே
சுக்கிய சடலங்களை
மீட்கும் பணியில்
வீரர்கள் ..
தறந்த மார்ப்புடன் வென் சடலம்
ஸ்ரைக்சர்ஸ் தூக்க செல்ல
பன் தொடரும்
அழகுரலுடன்
தக்கநடக்கும் குழந்தை

தொலைக் காப்சி செய்தியின்
சறப்புக் காணைாள்
கண்கலங்க தான் போனேன் ...
வீடுங் நடுவே
குத்துக்கல்லாய்
யச்சைத்துடன்
கொலுப்பாடு தெய்வங்கள்.
சாய்ராம்.
தஞ்சாவூர்.

வெண்பா போட்டி (பயணம்) - 23

போட்டியின் கால அளவு : 01 - 11 நவம்பர் 2023

வணக்கம் பாவலர்களே...
இம்மாத போட்டியின் விதிகள்....

இயற்கையை வர்ணிப்பது, பெண்மையை வர்ணிப்பது, தெய்வத்தை வர்ணிப்பது என பலவாறாக வர்ணனைகள் உண்டு.... ஆனால் இப்போது நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு செயற்கை பொருளை வர்ணிக்க வேண்டும்....

உதாரணமாக: -

கைபேசி, மின்விசிரி, துள்ளந்து, மகிழுந்து....
வேறு எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்...

தாங்கள் வர்ணிக்கும் பொருளின் பெயரை வெண்பாவின் தலைப்பாக வகைவத்துக் கொண்டு அதன் அம்சங்களையோ அல்லது தோற்றத்தையோ மட்டும் செய்யுளாகச் சொன்னாலே போதும்.

இதோ எ-கா வெண்பா : - **தலைப்பு : மின்விசிரி**

கானாடும் வண்ணாங் கவிஞர்மரங்கள் வீட்டிலில்லை;
தேனாடைக் கூடும் தெரியவில்லை; - ஆனாலும்
மேகம் தருவதுபோல் மேல்வருடுந் தென்றவினால்
தேகம் சிலிர்க்கிறதே தேர்ந்து.

பொதுவான விதிகள் : -

நேரிசை வெண்பா மட்டுமே எழுதவேண்டும், பல வெண்பாக்கள் எழுதினாலும் அதில் ஒன்று மட்டுமே தேர்வு செய்யப் படும், முழந்த அளவு ஒருவர் பயன்படுத்திய பாடுபொருளை இன்னொருவர் பயன்படுத்த வேண்டாம். **வெண்பாவிற்குக் கீழ் எழுதியவர்கள் தங்கள் பெயரினை தமிழில் எழுதுதல் அவசியம்.**

அசத்துங்கள் கவிஞர்களே....

வழக்கம் போல் களம் முழுவதும் கவிஞர்களின் கற்பனைக்கு. மனதில் பட்டதை பட்டென்று போட்டு உடையுங்கள் வெண்டலையில். எல்லாம் கற்பனைக்கே...அது நடக்கச்சவையானாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். உங்கள் மனம் சொல்வதை சரியான இலக்கணத்தோடு பகிருங்கள் போதும்.

காலத்தை கவிஞர்கள் கையில் ஒப்படைக்கிறோம்...

தளர்வுகள் : - தனித்தமிழில் தான் பாடல் அமையவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. வாசித்தால் புரியும்படி இயல்பான வார்த்தைகளோ, அல்லது வட்டார வழக்குச் சொற்களோ பயன்படுத்தலாம். தலை தட்டாமல், புணர்ச்சி இல்லாமல், பிழையின்றி எழுதினாலே சிறப்பு.

என்றும் தமிழுடன்....

ஆசிரியர் தமிழ்நெஞ்சம், மற்றும் ஆசிரியர் குழு.

கவியரங்கமானாலும் பட்டிமன்றமானாலும் தன்னம்பிக்கைப்பேச்சரங்கமானாலும் தனித்த ஒரு முத்திரை பதிப்பவர். சுருக்கைமுத்து தட்டச்சராகப் பணியாற்றிய பணியாளர் இன்று உயர்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளின் நேர்முகங்துவியாளர் என்ற நிலைக்கு உயர்ந்தவர் . நீதிமன்றப் பணிகள் மட்டுமின்றி தமிழ்ப்பணிகளையும் தளர்வின்றி ஆற்றி வருபவர். கதை கவிதை கட்டுரை என அனைத்துத் துறைகளிலும் பயணித்துவருபவர். கவிதைநூல்களைப் படைத்து ஒரு சிறந்த படைப்பாளியாகவும் திகழுக்கூடியவர். உளவியல் நூலக அறிவியல் வணிக மேலாண்மை சட்டம் கலை என பல்வேறு பிரிவுகளில் முதுகலைப்பட்டங்கள் பெற்று பட்டங்கள் ஆளாவும் சட்டங்கள் செய்யவும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம் என்ற பாரதியின் கூற்றுக்குச் சான்றாக நடந்து வரும் பெண்மணியார் . ஆம் மதுரை உயர் நீதிமன்றக் கிளையில் நீதிபதிகளின் நேர்முக உதவியாளராகப் பணியாற்றிவரும் கவிஞர் இராஜ பிரபா அவர்களைத்தான் நேர்காணல் செய்ய மதுரை வந்துள்ளோம். இதோ நேர்காணல்.

நேர்காணல் செய்பவர்

தமிழ்ச்செம்மல் இராம வேல்முருகன் அவர்கள்

உயர்நீதிடன்றுத்தில் இர் தழைப்பற்றாளர்

வணக்கம்

இவ்வளவு பட்டங்கள் பெற்றுள்ளீர்கள்?

தமிழ்நெஞ்சம் இதழின்சார்பாகஎனதுஇனிய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உங்கள் பிறந்த ஊர் எது?

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் முல்லை நதி பாயும் மூதாராம் தேனி மாவட்டத்தில் தேனி நகரில்.

தேனி மாவட்டத்தில் நிறைய இலக்கிய வாதிகளும் படைப்பாளிகளும் உள்ளனரோ? எவ்வாறு?

எல்லோரும் வியக்கும் விடயம் நானும் அவ்வாறே வியக்கிறேன். இயற்கையிலே இயற்கை இவ்வரிய வரத்தை எங்கள் மாவட்ட படைப்பாளர்களுக்குத் தந்திருக்கிறது என நினைக்கின்றேன்.

நிறைய படித்துள்ளீர்களே? எவ்வாறு? ஏன்

எதிர்காலம் திட்டமென்று எதுவுமின்றி என்னுடைய இளங்கலைப் படிப்பை (கணிதம்) வி.வி.வி. வண்ணியப் பெருமாள் மகளிர் கல்லூரி, விருதுநகரில் முடித்ததைத் தொடர்ந்து, கொடைக்கானல், நாயுடுபுரம் கிறித்துவ சகோதரிகள் நடத்தும் பி.சி.கே மையத்தில் செயலர் பட்டயப் படிப்பு; வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற வெறியில் சுருக்கெழுத்து மற்றும் தட்டெழுத்து ஆகியவற்றை முடித்தவுடனேயே இராமநாடு, கிருஷ்ணகிரி, கோயமுத்தூர் என பல்வேறு மாவட்டங்களில் மத்திய அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களில் பணியாற்றி, பின் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் பணிக்குச் சேர்ந்தேன். முதுகலை படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையில் எம்.ஏ., (பொது நிர்வாகம்), சட்டம் பற்றி தெரிந்து கொள்ள எண்ணி பி.ஐ.எல்., உயர்பதவிக்காக பி.ஏ.எல்., மற்றும் பி.எல்.ஐ.சி. உள்ளத்து அழுத்தத்தை குறைக்கும் உளவியல் படிப்பை படிக்க வேண்டும் என்ற

ஆர்வத்தில் எம்.எஸ்சி, உளவியல் படித்தேன். இப்படியாகத் தான் என் கல்விப் பயணம் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் நேர்முக உதவியாளர் என்பது ஒரு சவாலான பணியா? எவ்வாறு இந்தப் பணிக்கு வந்தீர்கள்?

எங்கள் அலுவலக மொழி ஆங்கிலம். நீதிபதிகள் தரும் தீர்ப்புகளை எல்லாம் இலக்கணப் பிழையின்றி ஆங்கிலத்தில் தான் தட்டச்சு செய்ய வேண்டும். நான் என்னுடைய ஆரம்பக் கல்வி முதல் உயர்நிலைக் கல்வி வரை தமிழ் வழிக் கல்வியில் பயின்றதால் பணிக்கு சேர்ந்த பொழுதில் ஆங்கிலத்தைக் கையாளுவது ஒரு சவாலாகவே இருந்தது. இரகசியம் காத்தல், வழக்கு நடக்கும் வேளையில் குறிப்புகளை எடுத்தல் என இன்றும் கூட பல நேரங்களில் சவாலாகவே உள்ளது.

விடா முயற்சி, பணம் மற்றும் பதவி மேல் கொண்ட மோகம் மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் நேர்முக உதவியாளர் பதவிக்கு நடத்தப்பட்ட பலகட்ட தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்று பணிக்குச் சேர்ந்தேன். பதினான்கு ஆண்டுகளைக் கடந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறது பணி.

அரசு பணியை ஆற்றிக் கொண்டே தமிழ்ப்பணியும் செய்வதற்கு நேரம் உள்ளதா?

தமிழ்ப் பணி செய்வதற்குப் பெரிய ஆளுமைகள் இந்த மண்ணில் இருக்கின்றனர் அவர்களின் முன் எனது பணி என்பது என்னாலும் கூட இருக்காது.

காலை பத்து மணி முதல் இரவு 7:30 மணி வரை அலுவலகப் பணி முடித்துவிட்டு, இரவு வீடு திரும்பும் போது மூளையானது கொஞ்சம் சோர்வடைந்து விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழலில் நேரம் இருந்தாலும் சிந்தையைச் சீர்படுத்திப் படிப்பது, எழுதுவது என்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. எனது மொழிதான் என்னை அடையாளப்படுத்தி இருக்கிறது எனக்கான அங்கீரத்தைத் தந்திருக்கிறது. ஆகையால் எனது பணிகளை யெல்லாம் தாண்டித் தமிழோடு எனது பயணம் இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

தாங்கள் பெற்ற விருதுகள் பற்றி..

முதல் விருது பெறும்போது எல்லோருக் குள்ளும் ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி இருக்கும்.

இரண்டு, மூன்று எனப் படிப்படியாக விருதுகளைப் பெறும் போது நம் மனம் முதல் விருதுக்கு அடைந்த மகிழ்ச்சியை அடைய வாய்ப்பில்லை. இருப்பினும் நம் வீட்டு அலமாரியில் நம்மால் வாங்கப்பட்ட விருதுகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது ஒருவித பெருமிதம் மனத்தில் இருந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது. விருதுகள் எனக்கான அங்கீகாரங்கள். நானாகத் தேடிச் செல்லாமல் தானாகக் கிடைக்கும் விருதுகள் என்பதால் நான் பெற்ற விருதுகள் எனக்கு முழு மன நிறைவைத் தருகிறது.

தமிழக அரசின் தூயதமிழ்ப் பற்றாளர் விருது பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள்.

மொழியோடு உறவாடப் பாதை வகுக்கும் அரசு. பாராட்டுதல்களுக்கு உரியது.. அதில் நானும் ஒரு விருதாளராய் அகம் மகிழ்கிறேன்..

தூய தமிழ் சாத்தியமா?

முயன்றால் முடியாதது என்று எதுவும் இல்லை. முயற்சிப்பதில் தான் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தூய தமிழில் பேசாவிட்டாலும் ஆங்கிலம் கலவாத வழக்குத் தமிழிலாவது பேச முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய ஆசை. அதையே எல்லோரிடமும் எடுத்துரைக்கிறேன்.

கவிதை எழுத ஆர்வம் எவ்வாறு வந்தது?

பள்ளி மற்றும் கல்லூரிக் காலங்களில் பேச்சுப்போட்டி மற்றும் கட்டுரை போட்டி களில் கலந்து கொண்ட அனுபவம் உண்டு. சிறு சிறு கவிதைகளும் எழுதியதுண்டு. முதன் முதலில், முகநூலில் செயல்பட்டு வரும் நிலா முற்றம் கவிக் குழுமத்தில் தான் எனது கற்பனைகளைக் கவியாக்கினேன். அதனைத் தொடர்ந்து பல குழுமங்களில் கவியேழுத ஆரம்பித்தேன்.

எந்தக் கவிதை எழுதப் பிடிக்கும்? மரபா? புதுக்கவிதையா?

இரண்டுமே பிடிக்கும். புதுக்கவிதையாக

மனதில் நினைப்பதை எளிதில் எழுத வந்து விடுகிறது. மரபுக் கவிதை என் பக்கத்து வீட்டில் இருக்கும் குழந்தைகள் விழுந்து விழுந்து படிப்பது போல, நான் ஒவ்வொரு முறையும் மரபு எழுதும் போது மீண்டும் மீண்டும் வாய்ப்பாடுகளை படித்து எழுதுவது கொஞ்சம் சிரமமாக உள்ளது

மூன்று பேர் இணைந்து எழுதிய நால் பற்றிய அனுபவம் எப்படி இருந்தது?

முதலில்முன்று பேர் சேர்ந்து ஒரு படைப்பை தரலாம் என்று கூறியது அன்பிற்குரிய நண்பர்

பொ.திருமலை செல்வம் அவர்கள்தான். முக்கோண முகவரிகள் என தலைப்பிட்டு ஒரே தலைப்பிற்கு வெவ்வேறு கோணத்தில் கவிதை எழுதியது வித்தியாசமான அனுபவம். எங்கள் நட்டபை உலகிற்கு பறைசாற்றும் உயரிய படைப்பாக இதைப் பார்க்கிறேன்.

நுரை ததும்பிய சொற்கள் நூல் உருவாக்கம் குறித்து

வாழ்வியல் எதார்த்தங்களைப் பதிவு

செய்யும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட எளிமையான எளிய கவிதைப் படைப்பு.

தற்காலக் கவிஞர்களுள் தங்களைக் கவர்ந்த கவிஞர்கள் நான்கு பேரைப் பற்றி ஒரு சில வரிகளில்.

1. மரபு மற்றும் புதுக்கவிதை இரண்டிலும் தனி முத்திரை பதித்துக் கொண்டிருப்பவர் அன்புச் சகோதரர் இராம வேல்முருகன் அவர்கள். கவிஞர்

என்பதையும் தாண்டி நல்லுள்ளம் படைத்த மனிதர்.

2. கவிஞர் முனைவர் கூடல்தாரிக் அவர்கள் எனது மாவட்டத்தை சேர்ந்தவர். என்னுடைய நுரை ததும்பும் சொற்கள் நாலுக்கு அணிந்துரை தந்தவர். ஐந்து கவிநால்களை தந்தவர். பறவைகளின் காதலர். ஒரு நாள் காலம் அவரது படைப்புகளை பேசும் என்பது உண்மை

3. எம் ஆர் ஜெயந்தி, தஞ்சாவூர் ஆழமாகச் சிந்தித்து அற்புதமான கவிவரி களை எழுதக் கூடியவர்.

4. விரசமில்லா வார்த்தைகளால் கவியெழுதி அதனை படைப்பாக்குவதிலும் முனைப்போடு செயல்படும் தர்ம்புரியைச் சேர்ந்த கவிஞர் பாக்கியபாரதி அவர்கள்..

ஒரு பெண்ணாக தாங்கள் சந்திக்கும் இடர்பாடுகள் குறித்து.

எவ்வளவுதான் பணம் சம்பாதித்தாலும் ஒரு பெண் தானாக ஒரு முடிவை எடுக்க முடியாது குடும்ப உறவுகளைச் சார்ந்துதான் முடிவு எடுக்க முடியும். அது எனக்கு மட்டுமல்ல எல்லா பெண்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய இடர்பாடு

ஒரு உயரிய பதவியில் இருக்கிறோம் என்பதை மறந்து எல்லோருடனும் இயல்புடன் பழகுவது சில நேரங்களில் மற்ற வர்கள் குறைவாக எடை போடுவதற்கான வாய்ப்பாக அமைந்து விடுகிறது.

பெண்களுக்கு முழுமையாகச் சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது என்றநம்புகிறீர்களா?

பெண்களினுடைய முழுமையான சுதந்திரம் பெண்களிடம் தான் இருக்கிறது அவர்களாக வெளியே வராத வரை அவர்களுக்கு சுதந்திரம் என்பது ஒரு கேள்விக்குறியே

தங்களது காசி தமிழ்ச் சங்கமம் குறித்த அனுபவம் பயனுள்ளதாக இருந்ததா?

பனாரஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் கவிபாடும் வாய்ப்பு பாரதியார் வாழ்ந்த இல்லத்தை பார்த்து வந்த பரவசம் வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்த்திய மயானக்காடுகள் என ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் பசுமரத்தாணி போல என்றும் அழியாது என்னுள்.

குசராத் பயணம் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகளில்.

கூம்பு வடிவில் கட்டப்பட்ட கோவில் கள் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் பறந்து கொண்டிருக்கும் கொடிகள் ஒற்றுமையின் சிலை சாதார வல்லபாய் பட்டேல், பிரமிப்புகள் நிறைந்த பயணம்..

இளைஞர்களுக்கு தங்களின் அறிவுரை என்னவாக இருக்கும்?

தடைகள் பல வந்தாலும் தன்னம்பிக்கை யோடு முயற்சி செய்யுங்கள் காலம் கம்பளம்

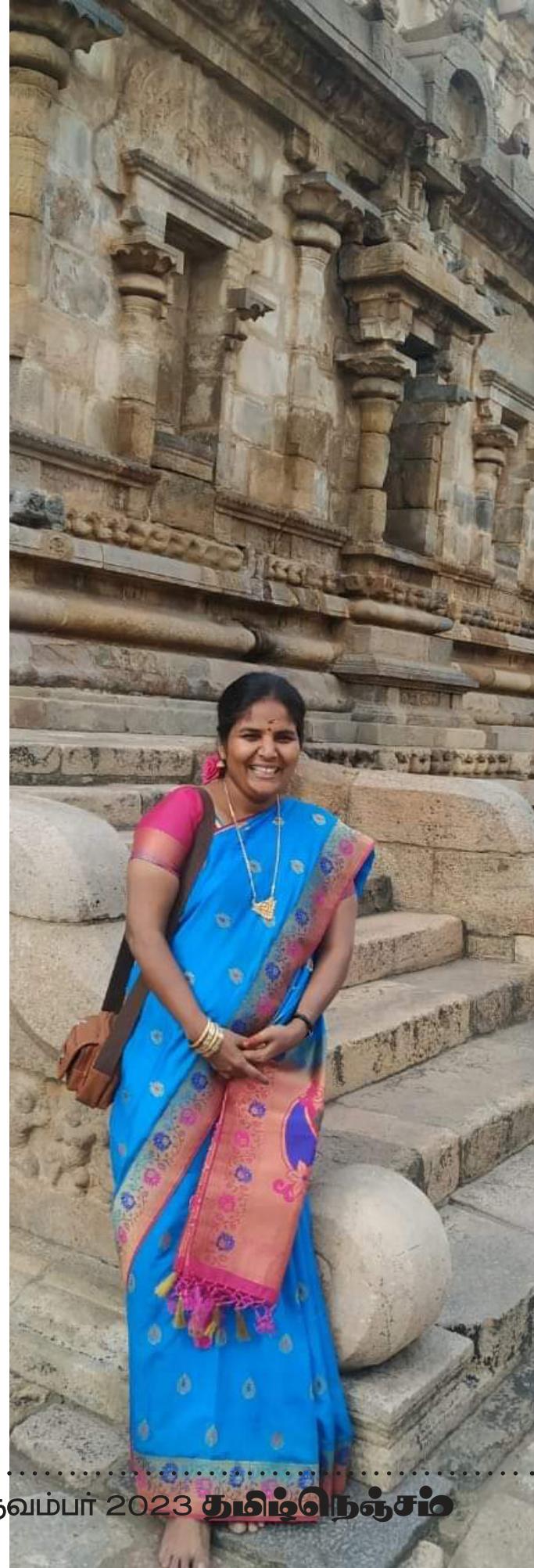

விரித்து உங்களுக்குச் சிறப்பு செய்யக் காத்திருக்கிறது..

தமிழ்நெஞ்சம் மின்னிதழ் குறித்து ஒருசில வார்த்தைகள்.

இலக்கியங்கள் பொதிந்து கிடக்கும் எல்லோர் இதயங்களையும் கொள்ள கொள்ளும் தமிழ் இதழ் தமிழ்நெஞ்சம் மின்னிதழ்

“தங்களது பொன்னான நேரத்தை ஒதுக்கி எங்களுக்காக பதிலுவரைத்ததற்கு இனிய நன்றி சகோதரி. மேலும் பல விருதுகளைப் பெற்று, பல நால்களைப் படைத்து மென்மேலும் உயர்வதற்கு எங்கள் தமிழ்நெஞ்சம் இதழ் சார்பாக வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என வாழ்த்துகளைக் கூறி விடைபெற்றோம்.

பாரியன்பன் நாகராஜன் கவிதைகள்

தாயின் மீது
கொண்டிருந்த பாசம்
சோதரியின் மேல்
வைத்திருந்த அன்பு
மனைவியின்பால்
எனக்கிருந்த காதல்
மகளிடம்
கொண்டிருந்த நேசம்
என
ஆக மொத்தத்தையும்
தனியொருத்தியாய்
வாரிச் சுருட்டிக் கொள்கிறாள்
எனது பேத்தி அவந்திகா.

வழக்கமாக காக்கைக்கு
உணவு வைத்து விட்டு
உண்பது என் வழக்கம்.
இன்று பலமுறை அழைத்தும்
வரவில்லை காகம்.
தம்பி மகளுக்கு
இன்று வளைகாப்பு
பேத்தியை வாழ்த்தி விட்டு
அப்படியே
அங்கு விருந்துண்டு மகிழ்
சென்றிருக்கலாம்
அம்மாவும் அப்பாவும்.

அவள்
மை தீட்டிக் கொண்டதும்
விளக்கானது முகம்
நந்யானது பார்வை
திரியானது மை
சுடரானது விழிகள்.

கடனாக வேண்டாம்
பிச்சையாகக் கேள்
பத்துக்கு ஜந்தாவது கிடைக்கும்.
கடன் கவனத்தில் இருக்கும்.
பிச்சை தர்மத்தில் சேரும்.

● பிழம்பாய்க் கீற்றுப்பரப்பும்
பகலவனையும்
பளிங்குப் பாவுற்றும்
நிலைவையும்
வைரங்களாய் ஜொலிக்கும்
நடசத்திரங்களையும்
நம்பிக்கையற்று தன்னிலே
ஒளிக்கூட்டடைச்சுமந்துத் திரிகிறது
மின்மினிப்படுச்சிகள்.

● அப்போது
அம்மாவின் கழுத்திலிருந்த தாலி
அடிக்கடி
அடகு கடைக்குப் போகும் வரும்.
இப்போது
ஒரு தடவைதான்
சமையலறைக்குப் போனது
தீரும்பவில்லை.
அது தங்கம்
இது மஞ்சக்கிழங்கு.

பாரியன்பன் நாகராஜன்

நெயத்தின் ஒரை

என் பிரியங்களின் நீஞ்ஞை என்பது
நீ வந்து போன தடங்களையே
கைகள் தழுவிக் கொள்ள விரும்புகிறது.

நீ என்
பிரிவின் தூரமாக இருக்கிறாய்.

உன் நீனைவுகளினால்
சூத்தாடிக்கொண்டிருக்கும் இதயத்தின் டிக் டிக்
ஒசைகளின் பின்னே
நீதான் இருக்கிறாய் என்று
நீனைத்து கொண்டிருக்கிறேன்

அப்படி இல்லையென்று
சொல்லி விடாதே
நான் ஒன்றும்
இல்லாதவளாகி விடுவேன்...

தினாறை மகாவிஸ்கார்
இவர்கள்

உன்னை நினைத்து

உள்ளம் உருகுதடி

இதயத்தில் நுழைந்து
இனிமை தந்தவளே

இமைமுடாது நாளும்
உன்னைக் காண்கிறேன்

இருகரங்கள் இணையும்
பொழுதும் வந்திடாதோ

உந்தன் வருகையில்
வசந்தமும் மலர்கிறதே

இதமானத் தென்றல்
மேனியைத் தழுவிச் செல்கிறதே

மரிக்கொழுந்து வாசம்
உன்னைச் சுற்றி கமழ்கிறதே

மங்கையே என்னுள்
பாய்ந்திடும் கங்கையே

மாயமென்ன செய்தாய்
மயங்குகிறேன் உன்னிடத்திலே

நினைவுகள் யாவும்
நிறைவேறும் நாள் என்றோ

சிந்தையைக் கவர்ந்தவளே
காதலைத் தந்தவளே

எண்ணங்களை வார்த்தையாக்கி
கவிதை எழுதுகிறேன்

வண்ணமாய் வந்துவிடு
வாசலில் காத்திருக்கிறேன்

ஏந்திமூயே எனக்குள்
மாற்றம் தந்த காரிகையே

மனசெல்லாம் நீதான்
ரீங்காரம் இசைக்கிறாய்

செவ்விதழில் தேனாருந்தும்
தேனீ நானல்லவா

கன்னக் கதுப்பில் முத்தமிடவே
ஆவலிங்கு தோண்டுதே

கள்ளச்சிரிப்பில் நீதான்
காவியமா ஓவியமா அன்பே

சில்லன்ற காற்றில்
சிறகுகள் விரித்தே புறக்கிறேன்

மேகமாய் வருகிறாயே
மேனியை தழுவிக் கொள்கிறாயே

கானக்குயிலாய் அதிகாலையில்
பூபாளம் இசைக்கிறாயே

புள்ளினங்களின் ஓசையாய்
புத்துணர்வு தருகிறாயே

நெஞ்சமெல்லாம் நீதான்
அருகினில் வந்துவிடு சித்திரமே

உன்னை நினைத்து
உள்ளம் உருகுதடி

உறவாகி வந்துவிடு
உயிரினில் கலந்துவிடு

பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்

வீசுகமழு தென்றலைப்போல் வருடும் காதல்!

வீசுகமழு தென்றலைப்போல் வருடும் காதல்
விரிமலராய் அழகுறவே சிறக்கும் போதில்
கீசுக்கீசு னவேபறவைச் சுத்தம் கேட்கக்
கீழ்வானில் சொங்கதிரோன் சுடரைப் பாய்ச்ச
நேசமுடன் நீயருகில் நிற்கும் போது
நெகிழ்கின்றேன் நெஞ்சினிக்கும் சுவையில் நானே!
தூசெனவே போகட்டும் துன்ப மெல்லாம்
துய்த்திடுவோம் நம்வாழ்வைத் தூய அன்பால்!

கவிதையைப்போல் வாழ்ந்திடுவோம் வாராய் பெண்ணே!
கற்கண்டு தமிழ்முதின் சுவைதான் என்னே?
செவியினிக்கப் பாடிடுவோம் அமுதக் கானம்!
செப்புகிறேன் உன்னழுகே புலரும் வானம்!
புவிபோற்ற நிலைக்கட்டும் இறவாக் காதல்!
புனிதமெனப் போற்றிடும்தெய் வீக்கக் காதல்!
கவிபடைப்போம் காலமெல்லாம் காதல் போற்றி!
கனவுகளும் சிறகெடுத்துப் பறக்கும் வானில்!

என்மனத்தை மீட்டுகின்ற இசையே நீதான்!
எழிலெனவே காண்கின்றேன் இனிய காட்சி!
அன்புடனும் பரிவுடன் பழகும் பாங்கை
அகம் நிறைத்தேன் மகிழ்வுடனே இயற்கை சாட்சி!
பன்னிசைத்துப் பாடிடுமே நிறைவில் உள்ளாம்!
பரவசமாய் ஓலித்திடுமே உயிரின் ஓசை!
மண்ணுலகில் வாழ்கின்ற நாளும் நீளும்!
மனத்தினிலே காதலெனும் சுடரை ஏற்ற!

முனைவர் ஒசூர் மணிமேகலை

மலைக்க வேங்கும் மலேசியா

பகுதி - 6

மருத்துவர்.க.கலைவேந்தன்

தமிழ்நெஞ்சம் இதழில் மலைக்க வைக்கும் மலேசியா என்னும் என்பயணக்கட்டுரை தொடர்ந்து வாசித்து பாராட்டு தெரிவிக்கும் உலகமொங்கும் வாழும் அத்தனை தமிழ்நெஞ்சங்களுக்கும் நன்றி...

அற்புதமான தமிழ்நெஞ்சம் இதழை அனைவரும் பார்த்து பயன்பெற்று தங்கள் நண்பர்களுக்கும் பரிந்துரைக்கும்படி அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்...

சென்ற பகுதியில் மருத்துவராக புற்றுநோய் கருத்தரங்கிலும், முத்தமிழ் முரசு விருது பெற்றுக்கொள்ள ஈப்போ தமிழ்ச்சங்க விழாவிலும் ஒரே நேரத்தில் கலந்து

கொள்ள வேண்டிய சூழல் இருந்தது என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன்...அதை பற்றி சிந்தனை செய்துகொண்டே அதிகாலைப்போமாநகரில் நடைபயிற்சி மேற்கொண்டேன்.. மிகவும் சுத்தமான சாலைகளை ரசித்துக்கொண்டே ஒங்கி உயர்ந்த கட்டிடங்களை பார்த்துக் கொண்டே நடைபயிற்சி செய்தது புது அனுபவம்.. தென்றல் காற்று தன்னை நோக்கி வருபவர்களை தழுவுவதற்காக காத்திருந்த அதிகாலை வேளையில் நடைபயின்ற தருணம் அற்புதமான ஆனந்தமான அனுபவம்...

அருமையான நகரம் ஈப்போ...

�ப்போ மலேசியா, பேராக் மாநிலத்தின் தலைநகரம்; கிந்தா ஆற்றின் கரைகளில் அமைந்துள்ள ஒரு மாநகரம் ஆகும். மலேசியாவில் மிகவும் சுத்தமான நகரம்' என்று போற்றப்படும் இந்த நகரம், கோலாலம்பூர் மாநகரத்தில் இருந்து வடக்கே 180 கி.மீ; பினாங்கு, ஜார்ஜ் டவுன் மாநகரத்தில் இருந்து தெற்கே 123 கி.மீ; தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஈயப் பள்ளத்தாக்கு பேராக் மாநிலத்தில் இருந்த கிந்தா பள்ளத்தாக்கு ஆகும். இங்கு ஈயம் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும் உலக மக்களின் பார்வை அங்கே திரும்பியது.

ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் செல்வந்தர் களாகும் நோக்கத்தில் அங்கு குவியத் தொடங்கினர். சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பலர் பெரும் பணக்காரர்கள் ஆனார்கள். ஈப்போ நகரமும் வளப்பம் அடைந்தது.

நவம்பர் 2023 தமிழ்நெஞ்சம்

ஸப்போ நியூ டவுன்

1920-ஆம் ஆண்டுகளில் ஸப்போ ஒரு மாபெரும் ஈயப் பட்டணமாக உருவெடுத்தது. செல்வந்தர்களான சீனர்கள் சிலர் ஸப்போ நகரை மேம்படுத்துவதில் தீவிரம் காட்டினர். அவர்களில் ஒருவர்தான் 'யாவ்-தெட்-சின்' (Yau Tet Shin) எனும் செல்வந்தர் ஆவார். இவர் நியூ டவுன் எனும் புதிய ஸப்போ நகரைத் தோற்றுவித்தார். ஸப்போ நகரை கிந்தா ஆறு இரண்டாகப் பிரிக்கின்றது. மேற்குப் பகுதியில் பழைய நகரமும் கிழக்குப் பகுதியில் புதிய நகரமும் இருக்கின்றது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டுக் காரைக்குடியில் இருந்து பல தமிழர்கள் ஸப்போவிற்கு வந்தனர். அவர்கள் சீனர்களின் ஈய வாணிகத்திற்குப் பல வகைகளில் பண உதவிகள் செய்தனர். அதன் மூலம் அவர்கள் வட்டி வசூல் செய்தனர். பின் நாளில் இவர்கள் தான் நகரத்தார்கள் அல்லது செட்டியார்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். உள்நாட்டு வங்கிகளுக்குப் பண உதவி செய்யும் அளவிற்கு இவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸப்போ நகரத்தார்

நகரத்தார் எனும் சமூகத்தவர் ஸப்போவில் வாழ்ந்தனர். பெரும் பணக்காரர்கள் என்று ஆங்கிலேயர்களே போற்றும் அளவுக்கு அவர்கள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்தனர். ஒரு கட்டத்தில் கிந்தா பள்ளத்தாக்கின் பணச்சுழற்சியே இவர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்தான் இருந்தது.

ஸப்போ நகரத்தார்கள் பற்றி ஒரு தனி வரலாறே இருக்கின்றது. இப்போது 'விட்டில் இந்தியா' என்று அழைக்கப்படும் லகாட்

இலங்கைத் தமிழர் ஜீவாவுடன்

நடைபயிற்சியில் கண்ட தமிழர் கோவில்

சாலை, இரும்புச் சாமான்கள் விற்கப்படும் ஜாலான் பெண்டகாரா, புருவ்ஸ்டார் சாலை போன்றவை நகரத்தார்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தவை. செட்டித் தெரு என்று ஒரு தனிச் சாலையே இருந்தது.

1941-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 15-ஆம் தேதி ஜப்பானியர்கள் ஈப்போவின் மீது படை எடுத்தனர். ஜப்பானியர்களின் ஆட்சி காலத்தில் பேராக் மாநிலத்தின் தலைமைப் பட்டனமாக ஈப்போ அறிவிக்கப்பட்டது.. அதற்கு முன்னர் தைப்பிங் எனும் நகரம் தான் பேராக் மாநிலத்தின் தலைப் பட்டனமாக இருந்தது.

�ப்போவில் ஜப்பானியர்

1942-ஆம் ஆண்டு ஜப்பானியர்கள் தங்களின் பேராக் சு செயிச்சோ (Perak Shu Seicho) எனும் ஜப்பானிய நிர்வாகத்தை ஈப்போவில்

நிறுவினர். ஈப்போ ஜப்பானியர்களின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

அப்போது அதன் தலைமை அலுவலகம் செயிண்ட் மைக்கல் பள்ளியில் (St. Michael's Institution) இருந்தது. இந்தப் பள்ளியில் தான் ஜப்பானியர்கள் பல கொடுமைகளைச் செய்தனர். பல நாறு பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும் அறியப் படுகிறது.

�ப்போ நகரத்தைக் கிந்தா ஆறு இரு பெரும் பிரிவுளாகப் பிரிக்கின்றது. இந்தக் கிந்தா ஆற்றுடன் சங்கை பிஞ்சி, சங்கை பாரி எனும் இரு துணை ஆறுகளும், ஈப்போ நகரில் இணைந்து கொள்கின்றன.

சுண்ணாம்பு

�ப்போ செட்டித் தெருவில் தமிழகத்தின் காரைக்குடி பகுதியில் உள்ள மாளிகைகளைப் போன்ற பல வீட்டு மனைகள் இன்றும் உள்ளன. அவை செட்டித் தமிழர்களின் வரலாற்றுச் சுவடுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இந்தக் கட்டிடங்களில் பல வற்றைச் சீனர்கள் விலை கொடுத்து வாங்கி விட்டனர்.

வரிசை வரிசையாக இருந்த காரைக்குடி மனைகள் இப்போது சீனர்களின் வியாபார வணிகத் தளங்களாக மாற்றம் கண்டுள்ளன. 1969-ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் ஓர் இனக் கலவரம் நடைபெற்றது.

அதைத் தொடர்ந்து காரைக்குடித் தமிழர்கள் பலர் தத்தம் வீடுகளை விற்று விட்டுத் தமிழகம் திரும்பினர். சீனர்கள் மிகக் குறைந்த விலையில் அந்த வீடுகளை வாங்கிக் கொண்டனர்.

தயம் மிகுதியாகத் தோண்டி எடுக்கப் பட்ட காலத்தில் ஈப்போ நகரத்தில் அதிகமான எண்ணிக்கையில்பட மேடைகள் திரையரங்குகள் உருவாகின. தமிழ்ப் படங்களுக்கு என்று ஓடியன் (Odion), கிரேண்ட் (Gran) போன்ற திரை அரங்குகள் கட்டப்பட்டன.

தி லைப் ஒப் மகாத்மா காந்தி (The Life

of Mahatma Gandhi) எனும் படம் ஈப்போ ஓடியன் படமேடையில் 31 மே 1941-ஆம் தேதி திரையிடப் பட்டது. அதைக் காண ஈப்போ மக்கள் திரண்டு நின்றனர். அதைப் பற்றி 'தி ஸ்ட்ரைட்ஸ் டைம்ஸ்' நாளிதழ் ஒரு நீண்ட செய்தியையும் வெளியிட்டது.

புந்தோங் வாழ் தமிழர்களுக்குக் குளோரி (Glory) படமேடையும் கட்டப்பட்டது. இப்போது அந்தக் குளோரி படமேடை இல்லை. அந்த இடத்தில் புந்தோங் மக்கள் மண்டபம் கட்டப்பட்டு உள்ளது. தமிழர்களின் திருமண, கலாசார நிகழ்ச்சிகள் அங்கு நடைபெறுகின்றன.

�ப்போ நகரில் பணம் புரண்ட காலத்தில் நாற்றுக் கணக்கான கேளிக்கை அரங்குகள் இருந்தன. அவற்றுக்கு மலேசியாவின் பல பகுதிகளில் இருந்து மக்கள் வந்தனர். 1970-களில் உலகச் சந்தையில் ஈய விலை சரிந்து போனது.

அதனால் பெரும்பாலான ஈப்போ வாழ் மக்கள் வேறு இடங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். சில வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் தங்களின் தயாரிப்புகளை அண்டை நாடுகளுக்கு மாற்றிக் கொண்டன. அதனால் வேலை வாய்ப்புகளும் பாதிக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான ஈப்போ இளைஞர்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்கின்றனர்.

கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர் போன்ற மாநகரங்களுடன் ஈப்போ நகரத்தினால் போட்டிப் போட இயலவில்லை. இருப்பினும் மலேசியாவிலேயே “மிகவும் சுத்தமான நகரம்” எனும் அடைமொழியுடன் ஈப்போ சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

அப்படிப்பட்ட சிறப்புமிக்க நகரை ஒரு அரைமணி நேரம் நடந்தே சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு காலையிலேயே மருத்துவ மனை கருத்தரங்கத்தில் கலந்து கொண்டுவிட்டு பின்பு தமிழ்விழாவிற்கு செல்லலாம் என முடிவு செய்தேன்... அதிர்ஷ்ட வசமாக சில அரசியல் சூழ்களால் அந்த கருத்தரங்கம் நடைபெறும் இடம் அருகிலிருக்கும் ஒரு அரசு

மருத்துவமனைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தது...அந்த மருத்துவமனையில் இருந்துதமிழ்விழாநடக்கும் ஒட்டல் மிக அருகிலேயே இருந்தது, பழம் நழுவி பாலில் விழுந்தது போல் பெருமகிழ்ச்சி தந்தது... இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் எந்தக் குறையும் இல்லாமல் கலந்து கொள்ளலாம் என்ற மகிழ்ச்சியில் மருத்துவமனைக்கு கிளம்பினேன்... ஒட்டல் வரவேற்பறையில் பணிபுரிந்த இலங்கைத் தமிழர் ஜீவா என்பவர் மருத்துவமனைக்கு நான் சென்று சேருவதற்கான வழிகாட்டுதல்களை சிறப்பாக செய்து உதவினார்... அவரை இந்நேரத்தில் நன்றியோடு நினைத்துப்பார்க்கிறேன்...

ராஜா பெர்மைகுரி பைனுன் மருத்துவமனை... அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு உள்ளிட்ட பல துறைகளை கொண்ட அற்புதமான மருத்துவமனை... அங்கு புற்றுநோய் பிரிவில் தான் என்னுடைய கருத்தரங்க கலந்தாய்வு நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்து...

மருத்துவமனையில் பல பணியாளர்கள் தமிழர்களாக இருந்தது மகிழ்ச்சி...ஆனால்

தமிழ் நாட்காட்டியொன்றை பரிசாக வழங்கிய அன்பு நெஞ்சங்கள்

செவிலியர்களின் மருத்துவர்களும் சொற்பு அ ன வி லே யே நமது தமிழ்மக்கள் இருந்தது நெருடலாக இருந்தது... நிறைய மலையாளிகளைப் பார்க்க முடிந்தது... அங்கு சென்று நகர்ப்புறங்களில் புற்றுநோய் பரவல் பற்றி என்னுடைய அறிக்கையை சமர்ப்பித்துவிட்டு மருத்துவமனையை முழுதும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு அடுத்த தமிழ்நிகழ்விற்கு கிளம்ப தயாரானேன்...

இந்நேரத்தில் உலகை அச்சுறுத்தும் புற்றுநோய் பற்றியும் மலேசியாவில் நான் சமர்ப்பித்த ஆங்கில அறிக்கையில் இருந்தும் சில தகவல்களை நம் வாசகர்கள் பயன்தை வதற்காக தமிழாக்கம் செய்து இங்கே பதிவு செய்கிறேன்...

May 31 ஒவ்வொரு ஆண்டும் புகையிலை எதிர்ப்புத் தினமாக நாம் அனுசரித்து கொண்டிருக்கிறோம்... சென்ற வருடம் புகையிலை நமது சுற்றுச்சூழலுக்கான ஒரு மிரட்டல் என்ற வார்த்தையை வலியுறுத்தி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று உலகசுகாதார நிறுவனம் வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறது... Tobacco a threat to environment... theme for... world no tobacco day 2023 க்கான வாசகமாக grow food no Tobacco... அதாவது உணவை பயிரிடுங்கள் புகையிலையை அல்ல என்றும், புகையிலை உலகிற்கு ஒரு மிரட்டல் என்றும் உலகசுகாதார நிறுவனத்தால் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது....

நமது புகையிலையில்லா இயக்கத்தின் மூலமாக கடந்த பத்தாண்டுகளில் பள்ளிகல்லூரிகள் மற்றும் பொது இடங்களில் நடைபெற்ற நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முகாம்களில் 2000க்கும் மேற்பட்ட புற்றுநோய் நோயாளிகளை ஆரம்பநிலையில் கண்டறிந்து காப்பாற்றியிருக்கிறோம்... பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களை புகையிலை மெல்லும் பழக்கம் மற்றும் புகைபிடிக்கும் பழக்கத்தில் இருந்து மீட்டெடுத்திருக்கிறோம்... ஆனாலும் இன்றும் பல இடங்களில் பொது இடங்களில் புகைப்பவர்கள் குறைந்த பாடில்லை... அது புகைப்பவர்களை தாண்டி சமூகத்தில் உள்ள அனைவரையும்

பாதிக்கக்கூடிய செயல்... எனவே புகையிலைக்கு எதிர்ப்பான மனநிலையை அனைவரும் மேற்கொண்டு புற்றுநோயை ஒழிப்பதற்கான முயற்சிகளில் நம்மையும் ஈடுபடுத்திக்கொள்வோம்... புற்றுநோய்மற்றும் புகையிலைபயன்பாடு நகமும் சதையும் போல்... தலைமுடியில் இருந்து கால்நுனிவரை பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய பொருள் புகையிலை... வரும் பகுதிகளில் அதைப்பற்றி விரிவாக அலசவோம்...

world health organisation எனப்படும் உலக சுகாதார நிறுவனம் health அதாவது நலம் என்பது உடல்நல ரீதியாக மனநல ரீதியாக சமூக ரீதியாக நலத்துடன் இருப்பதே உண்மையான நலம் என்கிறது... உடலில் ஊனம் இல்லை என்பதாலோ அல்லது நோய் எதுவும் இல்லை என்பதாலோ நலமுடன் இருப்பதாக சொல்லமுடியாது என்கிறது... அப்படி ஒரு நலத்தை நாம் பெற வேண்டியது மிக அவசியம்... அது இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்து இயற்கைக்காற்றை சுவாசித்து அவ்வப்போது அந்த இயற்கையான வாழ்வியலை போதித்த தமிழையும் வாசித்து அனைவரையும் மனதிநேயத்தோடு நேசித்தால் மிக எளிமையாக அது சாத்தியம்...

சில மேடைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன்... தினமும் அரைமணி நேரம் உடற்பயிற்சி உடலை செம்மைப்படுத்தி ஒருமணி நேரம் தமிழ் இலக்கியங்களை வாசித்து மனதை பக்குவப்படுத்தி அனுதினமும் எல்லா மணிநேரமும் சுக மனிதர்களை நேசித்து வாழ்ந்தால் உலகசுகாதார நிறுவனம் சொல்லும் உண்மையான நலத்திற்கு வழிவகுக்கும்...

இன்று எங்கெங்கு காணினும் மசாலா வாசனைகளுடன் கால்நடைகளும் பறப்பவை களும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன... இயற்கையான உணவில் இல்லாத எதுவும் இதில் இல்லை என்பதே நிதர்சனமான உண்மை... இன்று உலகை அச்சுறுத்தும் புற்றுநோய்க்கு மிக முக்கிய காரணமாக இருக்கும் புகையிலைக்கும் மதுவுக்கும் அடிமையானது போல் அசைவு உணவின்

ருசிக்கும் மக்கள் மனங்கள் அடிமையாகி சிடக்கிறது... அசைவத்தை குறைத்து இயற்கை உணவுகளை அதிகம் சேர்ப்பது உடல்நலத்திற்கு மட்டுமல்ல மனநலத்திற்கும் வழிவகுத்து உண்மையான ஆரோக்கியத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கும்...

உடற்பயிற்சியின் மிக முக்கியமான அம்சமாக நடைப்பயிற்சியை தினமும் மேற்கொள்ளலாம்... எனிய முறையில் அனைவரும் செய்யக்கூடிய செலவில்லாத ஆணால்விலைமதிப்பில்லாபயன்களை அள்ளிக் கொடுக்கும் அரைமணிநேர நடை பயிற்சியின் நன்மைகள் சிலவற்றை சொல்கிறேன்.

மாரடைப்பு ஏற்படுவதை பாதியாக குறைக்கிறது. கடுமையான உடற்பயிற்சிக்கும், இதய செயலிழப்பு இடையே தொடர்பு இருப்பதால், இதய நோய்களின் அபாயத்தைக் குறைக்க இது உதவும்.

நோயெதிர்ப்பு சக்தி

இதயம் மற்றும் நூரையீரலின் வலிமையை அதிகரிப்பதன் மூலம், நடைபயிற்சி நீண்ட மற்றும் கடினமாக உடற்பயிற்சி செய்வது மட்டுமல்லாமல், சோர்வடையாமல் அன்றாட பணியைச் செய்வதற்கும் உங்கள் திறனை அதிகரிக்கவும் உதவுகிறது. இது நோயெதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்கிறது மற்றும் நோய்கள் வராமல் தடுக்கிறது.

உயர் இரத்த அழுத்தம்

தினமும் நடைபயிற்சி மேற்கொள்பவருக்கு உயர் இரத்த அழுத்தத்தைக் குறைக்கிறது. இதயம் மிகவும் திறமையாக செயல்பட வைக்கிறது.

நல்ல கொழுப்பு

வழக்கமாக நடைபயிற்சி மேற்கொள்பவருக்கு இரத்தத்தில் “நல்ல”கொழுப்பின் அளவை அதிகரிக்கும், மாரடைப்புக்கான வாய்ப்புகளை குறைக்கும். இன்னும் எத்தனையோ... இன்றே நடைபயிற்சி செய்வதை

தொடர் பழக்கமாக்குங்கள்...

உடல்நலத்திற்கு நடைபயிற்சிக்கு உதவுவது போல் மனநலத்திற்கு சில பயிற்சி கரும் அவசியம்... ஆரோக்யம் என்றால் அது உடல் நலம் மற்றும் மனநலம் இரண்டையும் இணைத்து நான் என்பதை புரிந்தால் தான் நாழும் நலமாக இருந்து பிறரையும் நலமாக வாழ வைக்க முடியும்... மனதைக் கையாள்வது ஆரோக்யத்திற்கான மிக முக்கியமான ஒரு படிநிலை...பல பேருக்கு உடல்நலப்பிரச்சனைகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமே அவர்களின் மனநலமும் தான் என்று அறிவியலே சொல்கிறது...

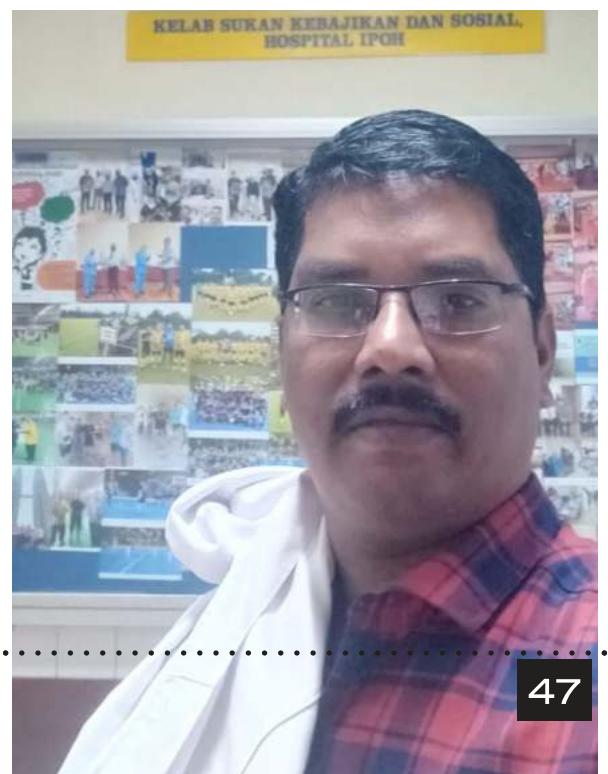
மனிதனை-கொல்வது நோயா? பயமா?

பாமர மனிதனை விட படிப்பறிவுள்ளவன் விரைவில் இறப்பது ஏன்?

அடுப்பு புகையை பல மடங்கு சுவாசித்த கிழவிகளை விட சிகரெட் புகைத்தவன் பலருக்கு புற்றுநோய் வருவது ஏன்?

கள்ள சாராயம் குடித்த கிழவனைவிட கலர் சாராயம் குடிக்கும் குமாரர்கள் பலருக்கு கல்லீரல் பாதிப்பு ஏன்?

தேள் கொட்டனால் வெறும் வெங்கா

யத்தை தேய்த்துவிட்டு வேலையை தொடர் பவன் எங்கே? எறும்பு கடிக்கு மருத்துவமனைக்கு விரைபவன் எங்கே?

நெல் அறுவடை செய்யும் போது விரலை அரிவால் வெட்டிவிட்டால் கையில் களிமண்ணை அப்பிக்கொண்டு வேலை பார்ப்பவன் எங்கே? பிளேடு கிழிக்கு ஆன்டிபயோடிக் இட்டு கட்டு போடுபவன் எங்கே?

அழுக்கு மணலில் விழுந்து பிரண்டு விளையாடிய குழந்தையைவிட மணலையே தொட்டிராத குழந்தைக்கு நோய் எதிர்ப்புச்சுக்கு குறைபாடு ஏன்?

உண்ட கையோடு ஓடிவந்து பிரசவம் பார்த்து ஆரோக்கிய குழந்தையை அள்ளி

கொடுத்த கிழவிகளின் கையைவிட ஆயிரம் முன்னெனச்சரிக்கையோடு அறுவை சிகிச்சை செய்த குழந்தை ஐசியூவில் இருப்பது ஏன்?

ஏன்? ஏன்? ஏன்?

காரணம் மிக சிறிது. இயற்கைக்கும் நமக்குமான தொடர்பு இல்லாமல் போனது ஒன்று.

நோயைப் பற்றிய அதிக அறிவோடு இருப்பது மற்றொன்று.

எங்கள் கிழவிகளுக்கு தெரிந்தது எல்லாம் தலைவலி, நெஞ்சவலி, வயிறுவலி கைகால் வலி அவ்வளவுதான்.

ஆனால் இன்னும் சில வருடங்களில் உடம்பில் உள்ள 6000 கோடி செல்களுக்கும் தனித்தனியே மருத்துவம் பார்க்கப்படும். அதைப்பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படும். மனிதனின் ஆயுள் அதிகபட்சம் முப்புதாக குறைந்துவிடும்.

நெல் நோயும் மனிதனை கொல்வதில்லை. அதைப்பற்றிய பயம்தான் அவனை கொல்கிறது. இயற்கை தனது கோட்பாடுகளில் இருந்து ஒருபோதும் மீறுவதில்லை.

உடலை அதன் போக்கில் விட்டுவிட்டு உங்கள் வேலையை நீங்கள் பாருங்கள். அது எதற்காக வடிவமைப்பட்டதோ அதை மிகச் சிறப்பாக செய்யும்.

என்னை பொற்றத்தவரை எவர் ஒருவர் இயற்கையோடு ஒத்து வாழ்கிறாரோ அதாவது மனதையும், உடலையும் இணைந்து ஒரே புள்ளியில் செயல்படுத்த வைக்க அறிந்து வைத்திருக்கிறாரோ அவர்களுக்கு நோய்களும் வருவதில்லை, அப்படியே வந்தாலும் ஓரிரு நாட்களில் குணமாகிவிடுகிறது....!!!

நல்ல மழையில் நனையுங்கள் பயந்து ஓடி ஒளியாதீர்கள்.

வெயிலை கண்டு அச்சப்படாதீர்கள்

நவம்பர் 2023 துநிழ்ஹெங்சும்

காற்றை கண்டு பயப்படாதீர்கள்

குளிரில் ஸ்வெட்டர் போட்டு பதுங்கா
தீர்கள்

சுடுதண்ணீரில் ஒருபோதும் குளிக்காதீர்கள்

சின்ன சின்ன பிரச்னைகளுக்கெல்லாம்
மருத்துவரிடம் செல்லாதீர்கள்

இப்படி வாழ்ந்து பாருங்கள் வாழ்வே
இனிமையாகும்

பயமே வாழ்க்கை என்றால் நானை
நமக்கு ஆறுதல் சொல்ல கூட ஆளில்லை...
எனவே இயற்கையின் மீது நம்பிக்கை
வைத்து முன்னோர்களின் பாரம்பரிய
மருத்துவமுறைகளைதுக்காமல் கடைபிடித்து
நோய்களை விரட்டி அடிப்போம்...

அந்தவகையில் நமது தமிழ்மொழி பல்
வேறு ரகசியங்களை உடல்நலம் மற்றும்
மனநலம் பேணிக்காக்க உரைத்திருந்தாலும்
தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரும் திருமூலரும்
சொல்லிய மருத்துவ ரகசியங்கள்
உடலுக்கு மட்டுமல்ல மனதுக்கும் தேவை
யான மருத்துவத்தை மக்களுக்கு எடுத்தியம்பு
கின்றன...

இப்படி பல தகவல்களை கொண்ட
கட்டுரையை பதிவு செய்துவிட்டு பாராட்டு
களையும் பெற்றுக்கொண்டு மருத்துவ
மனையில் இருந்து கிளம்பினேன்...

மருத்துவமனையில் இருந்து தமிழ்ச்சங்க
விழா நடைபெற்ற கிராண்ட் ஓட்டலுக்கு
மகிழுந்தில் செல்லும்போது அதன் ஓட்டுன
ராக இருந்தவர் ஒரு தமிழர்... அவர்
மலேசிய நாட்டை பற்றியும் அங்கு வாழும்
நம் தமிழர்களை பற்றியும் சொன்ன பல
ருசிகரத்தகவல்களை கேட்டு நான் நான்
ஆச்சரியமடைந்தேன்... நீங்களும் நிச்சயம்
ஆச்சரியமடைவீர்கள்...

தொடர்ந்து பேசுவோம்

தைக்கூ கவிதைகள்

மதில்சுவர்
வெழத்து வெளியேறும்
அரச மரக்கள்றுகள்

மூழ்கவில்லை
பாடப்புத்தகங்கள்
அச்சில் மலர்ந்த ஆற்றில்

உயர்ந்த கட்டிடங்கள்
ஆக்கிரமிப்பு செய்யும்
வெள்ளம் நீர்

ஒரே நேரத்தில் அபிஷேகம்
ஊரின் பல ஆலயங்கள்
நன்னக்கும் மழை

வெள்ளப்பாதிப்பு
பெயரை மாற்றிச் சொல்லுங்கள்
களவுபோன நிலமென்று

விடுபட்ட கயிறு
ஆற்றுக்குள் மெல்ல இறங்கும்
கரையில் நின்ற பரிசல்

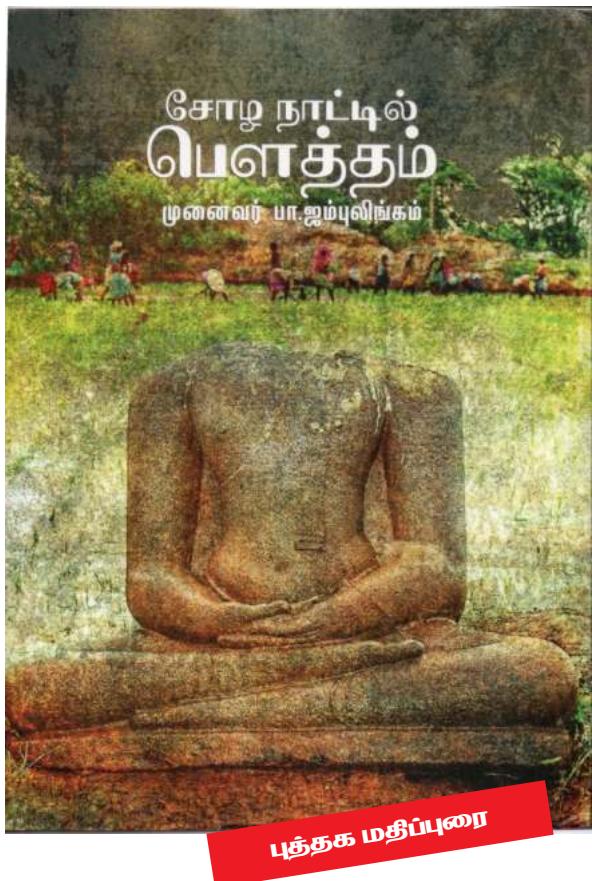
கடமைகள் முடியவில்லை
செல்ல வேண்டும்
வந்து விட்டது மரணம்

கிளைத்துப் பெருத்து
கீழே இறங்குகிறது
வானில் மின்னல்

அசையாத மரம்
அடியில் சுற்றிக்கிடந்தது
அதன் நிழல்

Dr ஜல்லா முஸம்மில்
ஏறாவூர், இலங்கை

சோழ நாட்டில் பெளத்தம் என்கிற நால் அண்மையில் படிமம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நாலின் ஆசிரியர் முனைவர் பாஜம்புலிங்கம் அவர்தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வறிக்கையை நூலாக பரிமாணம் செய்து உலகெங்கும் உலவவிட்டுள்ளார்.

இந்நாலாசிரியர் முனைவர் பாஜம்புலிங்கம் அவர்கள் எழுத்துலகில் நன்கறியப்பட்டவர். கள ஆய்வில் ஓய்வறியா தோய்வு கொண்ட வர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைப் பதிவாளாராகப் பணியாற்றியவர். விகிதிப் பிடியாவில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதிப் பதிவேற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் தொடர்ந்து அவற்றை மேம் படுத்தி சமகால நிகழ்வுகளையும் கூட்டி மெருகேற்றி வருகிறார்.

இந்தப் புத்தகத்தின் அட்டைப்படத்தைப் பார்க்கும்போது சோழ நாடு சோறுடைத்து என்ற பெருமைக்குத்தானே உரியது! சிலை உடைத்து சீர்குலைக்கும் சிறுமைக்குமா

இலக்கானது? என்கிற வினா எல்லோர் மனது ஒரும் எழும்.

ஆட்சியும் ஆட்சியாளர்களும் மாறும் போது காட்சியும் மாட்சியும் மாறுவது வழக்கம்தான். மன்னர் எவ்வழியோ மக்கள் அவ்வழியென்று இந்த நாட்டின் வரலாறு பல மதங்களையும் மார்க்கங்களையும் கண்டுள்ளது. அதில் குறிப்பாக பெளத்தம் பிறந்தது பாரதம், இன்றைக்கு பெளத்தம் பல அந்திய நாடுகளில் விருட்சமாய் வளர்ந்து நிற்கிறது. வரலாற்று ஏடுகளின் முந்தைய பக்கங்களில் அகண்ட பாரதம் முழுவதும் பெளத்தம் வியாபித்து வாழ்ந்திருந்ததைக் காண முடிகிறது. சக்கரவர்த்திகளுக்கே சவால் விட்டு, தேசத்தின் வரைபடத்தில் எப்போதும் தனித்துவமாய் விளங்கிய தமிழ்நாடும் அதைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் கூட பெளத்தம் பரவி வளர்ந்திருக்கிறது என்பது இவர்தம் ஆய்வின் மூலம் நாம் அறியும் பொது உண்மை. அதிலும் குறிப்பாக சோழ தேசம் சைவமும் வைணவமும் செழித்து வளர்ந்த தேசம். அதற்கு முன்னதாகவும் சமகாலத்திலும் பெளத்தம் சோழத்தில் செறிந்திருக்கிறது என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் ஆதாரத்துடன் கண்டெடுக்கப்பட்ட புத்த சிலைகள் இந்தநால் முழுவதும், மீட்டெடுக்கப்பட்ட இடங்களின் அமைப்புடன், புகைப்படச் சான்றுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

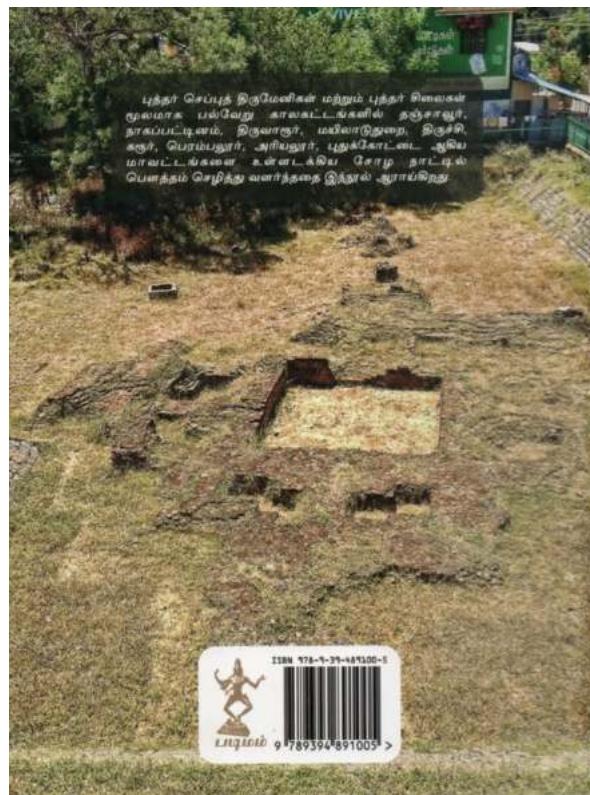
அழகிய புத்தர் சிலைகள் அநேகம் தரப் பட்டிருப்பினும் சிதைந்த புத்தர் சிலைகள் அதைச் சிதைத்தவர்களின் எண்ண ஒட்டங்களைப்படத்திடத்துக்காட்டுவனவாக உள்ளன. ‘புத்தரை மாற்றுத் தங்கம்’ என்னும் பழமொழி கேள்விப்பட்டிருப்போம், புத்தரை மாற்றும் பங்கம் நிறைய இடங்களில் அரங்கேறியிருப்பது நூலாசிரியரின் வேதனையான பதிவின் மூலம் தெளிவாக உணர முடிகிறது. புத்தரின் சிலைகள் பல இடங்களில் சிதைக்கப்பட்டது அவரின் போதனைகள் தோற்றதாலா? அல்லது மக்கள் அதைப் பின்பற்ற இயலாத்தாலா? அல்லது மதங்களின் காழ்ப்புணர்ச்சியாலா? என்ற ஆய்வுக்கு நாம் வர விரும்பவில்லை. பெளத்தம் சோழ நாட்டில் ஊர் தோறும் இருந்திருக்கிறது. அதற்கு நூலாசிரியர் / ஆய்வாளர் தேடித்தேடி

கண்டெடுத்து அடையாளப்படுத்திய புத்தர் சிலைகளே சாட்சியாக உள்ளது என்பதை இந்நாலின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

இந்த புத்தகத்தில், புத்தராகத்தில் இருந்ததைத் தவிர புற வெளிப்பாடுகள், முத்திரைகள், குறியீடுகள், ஆடை வகைகள், சிலை குறிப்புகள், அமைப்புகள் குறித்த பிரத்தியேகமான வர்ணனை, விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது கூடுதல் சிறப்பு. புத்தர் சிலைகள் தற்போது எப்படி உள்ளது, எந்த பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது, உள்ளூர் மக்களின் ஏற்பாடுகள் என்ன என்பதைப் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். ‘சோழ நாட்டில் பெளத்தம்’ நூல் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், ஆய்வு மாணவர்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும், சமூக, ஆன்மிக, அரசியல், வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

தொடர்புக்கு ஆசிரியர் மின்னஞ்சல் முகவரி:
rbjambulingam@gmail.com

- முனைவர் பா.சக்திவேல்

வரப்பெற்றோம்

தந்தை ஒரு பேராசைக்காரன்

மகள் பிறந்த நொடி முதல்
மனிதன் மகாத்மாவாக
மாறிவிடுகின்றான்
தயரயில் நிற்பதையே
தவிர்த்து விடடு
ஆகாயத்தையே இவன்
அனாசாயமாக பார்ப்பான்

உலக அரசிகளின்
பெயர்களை எல்லாம்
வரிசைப்படுத்தியும் பெயர்
வைக்கமுடியாமல் தடுமாற்றம் கொள்வான்
றந்கை முளைத்த தேவதை
வீட்டு முற்றத்தில்
கூடு கட்டியிருப்பதாக கனவு கான்பான்

வானம் பறப்பதும்
வையகம் பேசுவதும்
அன்றாட நிகழ்வாகவும்
குன்றா மணிவிளக்கு
குறையில்லா பெருஞ்செல்வம்
இறை சொல்லியும் கேளாமல்
இமயம் அளவு உயர்த்தியும்
இந்தியபெருங்கடல் போல்
விரிந்து பறந்ததென
வியாக்கியானம் பேசுவான்

தனது தகுதிக்கு மீறி
எதை வேண்டுமானாலும்
செய்து விட வேண்டும்
என்ற பெரும் ஆசையொன்றை
தனது தகுதியாக வைத்து கொள்ளும்
பெண் பிள்ளைகளின் தந்தை
ஒரு பேராசைக்காரன்
தந்து பணம் சம்பாரிக்கும் போதே
தத்தாயிரம் செலவு செய்ய ஆசைபடுவான்

ஆரம்ப கல்விக்கு
அனுப்புவதற்கே ஒரு
ஆயிரம் பேரிடமாவது
ஆலோசனை கேட்பான்
எதை கேட்டாலும் கொடுத்திட வேண்டும்
இல்லை என்ற சொல்லே
தன் வாழ்நாள் முழுவதும்
செல்லக்கூடாது என்று
பேராசை படும் பெரும் தகப்பன்
மகளை தாய் என்பான்
மகளை குலசாமியாக்குவான்
மகள் வாக்கையே

மந்திரமாக ஜெபிப்பான்
குச்சி ஜஸ் உருக கூடாதென்று
குடை கொண்டு பிழிப்பான்
வராத மழைக்கு
வானத்தை வைவான்
பெற்ற தாய் இவளென்று
பாசம் கொட்டி வளர்ப்பான்
சுற்றம் ஒதுக்கீய போதும்
தீச்சுடர் மகளென்பான்
பெற்றவன் ஆசை
பேராசையன்றி வேறென்ன

துயரங்களிலும் வாழ்வின்
உயரங்களிலும் தோள்கொடுத்து நிற்பான்
தோணியாகவும் ஏணியாகவும்
தேணியாகவும் இவனே மாறுவான்
கல்வி தொடாங்கி
கல்யாணம் வரை
மகளின் கனவு எதுவோ அதையே
மாற்றுமின்றி மாற்றம் செய்வான்

தகப்பன்
தவித்துபோகும் காலமுண்டு
உயர்வான வரன் தேவேதும்
உள்ளுக்குள் அழுது புரள்வதும்
இருப்பு கொள்ளாமல் துழிப்பதும்
இயல்பற்று இருப்பான்
அவன் அன்றி எல்லாம் அசையும்
இவன் மட்டும்
கால நதியை கடந்து போவான்

திருமணம் முழந்து
திரும்பி பார்க்காமல் மகள் செல்வாள்
திரும்பினால் இருவரையும் யார் தேற்றுவது
விருப்பமின்றி விடைகொடுப்பதும்
விருப்பத்துடன் வீடு திரும்புவதும்
மகள் இல்லா வீடு... பார்த்து
மனமுடைந்து தினம்கடந்து
எத்தனை நாளோ
முற்றத்து தூணில்
முகம்புதைத்து...

மகள் அம்மாவாகும் நாளில்
மண்ணும் விண்ணும் ஒன்றாக
இரவும் பகலும் ஒன்றாக
தாத்தாவாகி விட்டதால்
தலைகால் புரியாமல்
பாசத்தில் வீழும்
பைத்தியக்கார அப்பனை
பேராசைக்காரன் என்று சொல்லாமல்
வேறெப்படி சொல்வது

அறு திருவேஷணன்

அன்பு

அன்பிற்கும் உண்டோ
அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புங்கண்நீர் பூசல் தரும்

குறள் ..71..

அன்பே இறைவன் !அகத்தில் ஏற்றி
அன்பில் வாழ்ந்திடுவோம்.
பண்பே உயர்வு! பாசத்தில் மகிழ்ந்து
பரிவுடன் பசிர்ந்திடுவோம்..

நன்றே கற்று நன்மை செய்து
நாளும் வளர்ந்திடுவோம்
அன்றே பாத்த அன்பு மொழியை
அருமையாக போற்றிடுவோம்.

அடைக்கும் தாழ் அவனியில் இல்லை
அன்பைப் பரப்பிடுவோம்
இடையில் வரும் இன்ப துண்பங்களை
இனிதாய் ஏற்றிடுவோம்

நடைமுறை வாழ்வை நாளும் புரிந்து
நல்லுறவை வளர்ந்திடுவோம்..
தடைகளை தாண்டி தண்ணலம் துறந்து
தரண்யில் மலர்ந்திடுவோம்

தண்ணலமற்ற அன்புடன் தீயாகம் செய்து
தீவுகளாய் ஒளிர்ந்திடுவோம்
கண்ணான காலத்தை கண்போல் நினைத்து
கடமை புரிந்திடுவோம்

மண்ணீன் வளங்களை மதித்து நடந்து
மனிதம் வென்றிடுவோம்
விளங்குவை வசந்தம் வீசிட வைத்திடு
விரைந்து செயல்படுவோம்

தரும் அன்பைத் தரணீக்குக் கொடுத்து
தெய்வமாகத் தோன்றிடுவோம்
அருமையான அன்பை அளவின்றி அளித்து
ஆசையில் தீளைத்திடுவோம்..

வரமாக வந்த விழிவள்ளி வாழ்வை
விழியலாய் மாற்றிடுவோம்
பரம்பொருளை நாளும் பணிந்து வணங்க
பாரினில் உயர்ந்திடுவோம்

பாவலர் பத்ரிசியா பாப்புராயர்.
பிரான்ஸ்

அடக்குமுறைகளை கிழித்தெறிதல்.

நான் சொல்வதில் எவ்வித
உண்மையுமில்லையாம்.

நான் பார்த்த சம்பவங்கள் எல்லாம்
செதுக்கப்பட்டவைகளாம்.

எனது
இடம்
பொருள்
உரிமைகள் அனைத்தையும்
அவர்களே ஓளித்து வைத்துக்கொண்டு
என்னிடமே இருப்பதாய்
விளக்கமளிப்பதுண்டு.

அதுவெல்லாம் ஓர் வேடிக்கையாக
ஒவ்வொரு மேசைகளும் பார்த்து
சுகித்துக்கொண்டது.

என்மீது வலிந்து தினிக்கப்பட்டவைகளை
சுமந்து அவர்களுக்காக நான் நிர்ப்பந்தத்தோடு
விஷமேற்றப்பட்டு திரிந்தேன்.

எனதுள் அத்தனை அழுக்கங்களும்
செலுத்தப்பட்டது.

என்னால் அவை அனைத்தையும்
அடக்கிக்கொள்ள முடியாமல் என்னிலிருக்கும்
பல துவாரங்கள் வழியில் வேர்களாய்
பரவலடைந்தது.

என் அடக்கம்
அகிம்சை
அமைதியான அனுகுமுறை அனைத்தும்
மடை திறந்தது.

நான் புதியதொரு
விடியலின் ஆயுதமாகிறேன்.

மாரிமுத்து சிவகுமார்,
இலங்கை.

பூமாக்கழன் -18

ரிஸ்வான்

தேநீர் நேரக்கதை

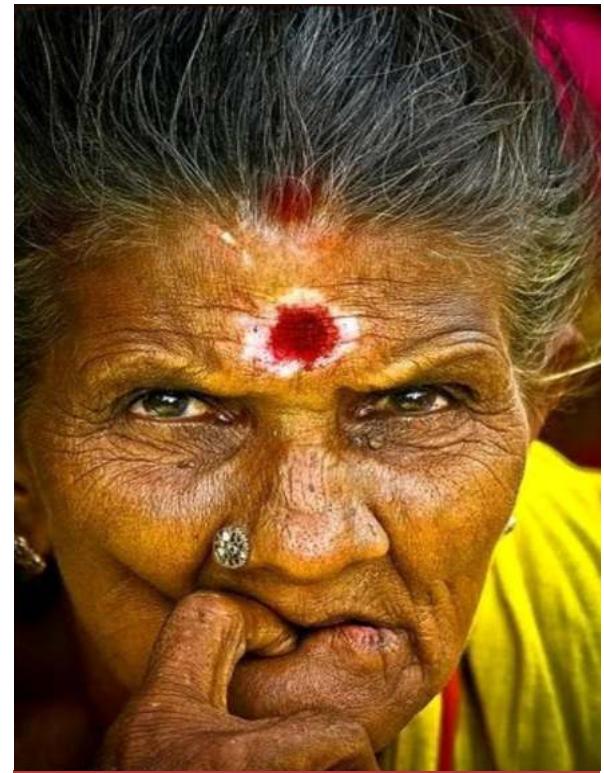

உப்பு செட்டி வீடு சீமை ஒடு வேயிஞ்ச திண்ணை வச்ச சின்ன வீடு.. உப்பு செட்டி பொஞ்சாதி சின்னத்தாயீ ஒரு விதுக்கு வள்ளி.. சும்மா அலட்டிக்கும்.. வீண சண்டைக்கு அலையிற அலங்காரி கோபத்துல பேசுக்கன்னா வாயி காது வரை கோணிக்கும். புருஷன் கப்பல்ல சீமைக்கு போயி சீமை எண்ணையும் (கிருஷ்ணாயில்) உப்பும் வாங்கி வந்து வியாவாரம் பாக்குறாப்போல பெருமையில மெதக்கும் மொதக்கெண்டை மீனு எல்லாத்துக்கும் கிட்டியும் சிலுப்பிக்கிட்டு நிக்கும்..

யசோதாவுக்கு ஒரு எதிர் பார்ப்பு இருந்துச்சி.. நிச்சயம் பூமாக்கிழவி சின்னாயீ வாயில மாட்டி விடத்தான் உப்பு செட்டி பொய் சொல்லி கிழவியை வீட்டுக்கு கூட்டிப் போரான்னு ஒரு நப்பாசை இருந்துச்சி...

சைக்கிளை விட்டு இறங்கி பூமாக்கிழவி வாசல் படியில நின்னுச்சு.. பூமாக்கிழவிக்கும் மனசல லேசா தட்டு பட்டுச்ச சின்னாயீ வம்பு சண்டை இழுக்கும்னு..

- ரிஸ்வான்

பூமாக்கிழவி ஏனுட் ராக்காச்சி

- ரிஸ்வான்

தொடர் நாவல்

உப்பு செட்டி சைக்கிளை ஓரமா நிக்க வச்சிட்டு வந்தான்.. ஏன் ஆக்தா நிக்கிற உள்ளாற போ..

தே.. சின்னாயீ ஆக்தா வந்து இருக்கு..

சத்தம் கேட்டு சின்னாயீ உள்ள இருந்து வந்துச்சி.. தண்டை சத்ததோடு.

வா.. ஆக்தா.. எம்புட்டு நாளாச்சி என ஊட்டு பக்கம் வந்து.. என்னோட புன்னை பிறப்புக்கு வந்தது இப்போ அந்த புன்னைக்கு மஞ்சள் சடங்குக்கு வாரிய.. நல்லா இருக்கியா ஆக்தா

புன்னைய பின் கழியில ஒக்காத்தி வச்சி ருக்கேன்வா ஆக்தா.. நீ கை வச்ச நல்ல நேரம் புன்னை சடங்காயிட்டா..

புன்னைக்கு தூய்மை துணியெல்லாம் மாத்தியாச்சா..

இன்னும் இல்லை ஆக்தா.. முத முதல்ல
உன்கையாலே செய்யனும்னு நெனைச்சோம்
ஆக்தா

பூமாக்கிழவி சின்ன கிண்ணி களை எடுத்து
மஞ்சள், சந்தனத்தை கொழைச்சி வச்சிது,
சிகைக்காய் தூளையும் பயத்த மாவையும்
தண்ணீயில கொழைச்ச எடுத்துகிச்சி புள்ளைய
கூப்புட்டுக்கிட்டு போய் மறைவுல ஒக்காத்தி
வச்சி தீட்டு பட்ட துணியேலாம் அவுத்துட்டு
கிழக்கால பார்த்து குந்த வச்சிது..வானத்தை
பார்த்து ரெண்டு கைகளை ஒசுக்கால தூக்கி
படுச்சி.. எல்லா அம்மன் சாமி பெயரையும்
சொல்லி கூப்பிட்டு புள்ளைமேல மஞ்சளும்
வேப்பலையும் கலந்து வச்சிருந்த தண்ணீயை
சொம்புல முகந்து தலைவக்கு மேல
சல்லடையை பிடிச்சி மஞ்சதண்ணீயை ஊத்தி
தலையை சீயக்காய், பயத்த மாவு தேச்சி அலசி
விட்டு தலைக்கு ஊத்துச்சி..

சாமி படம் முன்னாடி கற்பூரம் ஏத்தி
வச்சிட்டு சாமி கும்புட்டுச்சு.. தாய்மாமன்
தென்னங்கீத்துல கட்டியிருந்த சின்ன மறைவுல
கிருஷ்ண வேணியை குந்த வச்சி ஒக்காத்தி
வச்சது. கிண்ணியில் இருந்த மஞ்சளை அள்ளி
முகம் பூராவும் அப்பி தேய்ச்சி விட்டது..
சந்தனத்தை இரண்டு கன்னங்களிலும் தடவி
விட்டு இரண்டு கன்னங்களையும் கைகளில்
தடவி தன்னோட நெத்தியின் இரண்டு
பக்கழும் சொடக்கெடுத்து பட படன்னு
திருஷ்டி கழிச்சது.. சாமி படம் முன்னாடி
இருந்த குங்குமத்தை எடுத்து வந்து நெத்திக்கு
இட்டது..

ஆக்தா.. ஒன்னு கேக்கவா.. கோபப்
படாதே.. ஆக்தா... தெரியாம கேக்கேன் தீட்டு
ஒடம்புல சாமி கிட்ட இருக்குற குங்குமத்தை
வைக்கலாமா.. சாமி குத்தமாகாதா.. குறை
சொல்லல தாயி வெவரம் பத்தாம கேக்கேன்..

பூமாக்கிழவி.. சிரிச்சிது..

சின்னதாயீ.. பொம்பளைக்கு தீட்டு
வர்த்துனா.. சாமி அவளோட கர்ப கிரகத்துல
தாய்மையை விதைச்சி வரம் தந்திருக்குன்னு
அர்த்தமலே.. உயிரை படைக்கிறது

சாமியோட வேலை அதுக்கு பூமியில
பொம்மணாட்டியை தயார் படுத்துது. அதை
கேவலமா நெனைக்காதே இப்படியெல்லாம்
பொம்மணாட்டிங்கள் படைச்சது சாமிதானே..
சாமி நம்மல கேவலப் படுத்துமா... மனுசங்க
மனசுக்குதான் தீட்டுத் தொடுக்கெல்லாம்
சாமிக்கு இல்ல எதை தொடலாம் எதை
தொடக்கூடாதுன்னு சாங்கியம் பாக்க
கூடாது.. பொம்பளைங்கள் சாமி அம்புட்டு
இலக்காரமா பூமியில படைக்கல தாயீ..சாமி
யார்கிட்ட வந்து சொல்லிச்சி... எல்லாம் நாம
நெனைச்சிக்கிறதுதான்.. சின்ன தாயீ..

பூமாக்கிழவி குத்து விளக்கை ஏத்தி
தென்னங்கீத்து மறைவுக்குள் வச்சது..

எலுமிச்சை பழத்தை சுத்தி.. திருஷ்டி
கழித்து வீதியில காலால போட்டு பச்சக்குன்னு
மிதிச்சது.. பூமியில காலை வச்ச தேய்ச்சி காலடி
மண்ணை எடுத்துச்சி.. அக்கம் பக்கம் உள்ள
குடிசைகளின் மூலையில் இருந்து கொஞ்சம்
ஒலைகளை பிச்சி எடுத்துச்சி தேங்காய்
சிற்டடையில் எல்லாத்தையும் போட்டு
நிறப்புச்சு சின்னாயீ கிட்ட நாலு காய்ந்த
மிளகாயையும் சின்ன படிகாரத் துண்டையும்
உப்பையும் வாங்கி அதுல போட்டு உப்பு
செட்டி குடும்பத்தை ஒன்னா நிக்க வச்சி
திருஷ்டி கழிச்சி தேங்காய் சிரட்டை நாலு
வழி பாதையில் நடுவில் வச்சி எரிச்சி விட்டுட்டு
திரும்பி பாக்காம வந்தது..

உங்களை விட்டு பீடையும் திருஷ்டியும்
ஓழிஞ்சது.. சின்னதாயீ பக்கத்துல இல்லாத
போது கிழவி வாயி திறந்துச்ச.

ஏலா.. உப்பு செட்டி ஒண்ணப் பத்தி அரசல்
புரசலா சேதி உழுந்துச்சி காதுல என்னன்னு
வெவரம் கேக்கலாமா.

கேளு ஆக்தா...

ஊருல உனக்குபொம்பள தொடுப்புங்க
சாஸ்தியாயிடுச்சாமே.. இனிமேல் அந்த
மாதிரி பொம்பள ஷாக்கெல்லாம்
வேணாமடா எல்லாத்தையும் நிப்பாட்டு..

புள்ள பெரிய மனுஷி ஆயிட்டா அவனுக்கு பொன்னு பொருளுன்னு தேவை சேத்து வை.. வெறும் சடங்கு சாங்கியம் பண்றதுல எல்லாம் நெரைஞ்சிடாது நீ பொறுப்பான அப்பணாயிட முடியாது.. பொன்னையும் கரை ஏத்த முடியாது.. சாக்கிறதை.. ஏதோ ஆத்தா மனசல பட்டதை கொட்டிப் பட்டேன்.. அம்புட்டுத்தேன்..

என் குடும்பத்து மேல இருக்குற அக்கறையிலதான சொல்லற ஆத்தா.. என்னை மாத்திக்கிறேன்.. சத்தியமா.. நீ சொல்லுறத ஆத்தாவோட அருள் வாக்கா ஏத்துக்குறேன் தாயீ..

ஏலா.. சின்னக்குட்டி ஆத்தா ஊட்டு பக்கமா உஸ்க்கோலு போவ இல்லை அப்ப பாத்துக்கிறேன் டீ.. குட்டி சிறுக்கி.. ஆத்தா குடிசைக்குப் போறேன்..

இரு ஆத்தா பசியாறிட்டு போவலாம்..

வேண்டாமடா.. நான் விஷேஷம் நடக்குற வீட்டு ல சாப்பி டுற தில்லன் னு ஒனக்கு தெரியாதா.. நாழியாச்சு.. மழை மேல் தூத்தல் போட ஆரம்பிச்சிடுச்சி.. சீக்கரம் கௌம்பு போவலாம்..

சின்ன தாயீ.. ஒனக்கு சேதி இருக்கு..

இங்கன வா.. தெனமும் காலையில புள்ளைக்கு நல்ல நாட்டுக் கோழி முட்டை பச்சையா வெறும் வயித்துல கொடு பொறுவ மர செக்குல ஆட்டுன நல்லெண்ணைய் கொஞ்சம் குடிக்க குடு.. உனுந்து ஊறவச்சி ஆட்டுக்கல்லுல எசுவா ஆட்டி நல்லெண்ணைய் விட்டு கொஞ்சமா இனிப்பு கலந்து உனுந்து களிக் கிண்டி காலையிலும் சாயங்காலமும் இரண்டு வேளைக்குவவுத்துக்கு கொடு..

புள்ளைக்கு இடுப்புக்குபலம் வரும் இடுப்பு நல்லா அகண்டு விரியும்... ஆம்பளைக்கு தோள் பலம்னா பொம்னாட்டிங்களுக்கு இடுப்பு பலம் வேணும் அப்பத்தான் இடுப்பு ஓடிய குனிஞ்சி நிமிந்து வேலை பாக்க முடியும் இந்த இடுப்பை வச்சி தானடி புருஷங் கூட

படுக்கனும் புள்ளைங்களை பெக்கனும் பெத்த புள்ளைங்கள் இடுப்புல தாக்கி சுமக்கனும்.. உனக்கு உங்காத்தா புஷ்பவதி ஆனதுக்கு இதுபோல சத்தான ஆகாரம் கொடுக்கலையா.. இதெல்லாம் எங்க ஆத்தாவுக்கு தெரியாது ஆத்தா.. ஒன்னைப் போல வெவரமான ஆளுஇல்ல எங்காத்தா..

சோறுதான் திங்கல்.. கொஞ்சம் பலகாரம் தர்றேன் கொண்டு போ ஆத்தா.. பசிக்கற அப்போ தின்னு உன்னை வெறுங்கையோட அனுப்ப மனச வரல.. சங்கடமா இருக்கு.

சின்னதாயீ.. நீ இவ்வளவு நெப்பமான பொம்பளையா இருப்பேன்னு நெனைக்கிலடி தாயீ.. உன் பொன்னை திட்டுனதுக்கும் மார்ல கிள்ளுனதுக்கும் வம்பு இழுப்பென்னு நெனச்சேன்..

ஏன் ஆத்தா அம்புட்டு மனுஷங்க நிதானம் தெரியாதவளா நானு... அப்பத்தா இடத்துல இருந்து நீ புள்ளைக்கு புத்தி சொன்னதுல சந்தோசப்பட்டேன் தாயீ.. இந்த ஊரு சனங்க மேல அக்கறை உள்ள சாமி நீயீ..

பூமாகிழவிக்கு மனசக்குள்ள சங்கடமா யிருந்துச்சி.

நான் கிளம்பறேன் சின்னதாயீ..

இரு ஆத்தா..பலகாரப் பையை ஆத்தா கிட்ட கொடுத்துச்சி..

பூமாக்கிழவிக்கு யசோதா ஞாபகம் வந்துச்சு.

முசுண்டை பேயி.. நடு ராத்திரி ஆனாலும் கையில இருக்குறதை புடுங்கி உக்காந்து தின்னுட்டுதான் தூங்கும்..

சரி கொண்டா சின்னதாயீ..

மஞ்சள் பை நிறைய தீனி பண்டங்களை நிரப்பி கொடுத்துச்சி சின்னதாயீ..

யசோதா மேலே திஹர்னு பழைய பகை பத்திகிட்டு வந்துச்சி... கிழவிக்கு...

மவளே ஆக்தாவுக்கு மானக் கேடு ஆகட்டும்னு தானடி எதிர்பார்த்து வந்து வேடுக்கை பாத்துகிட்டு நின்ன... வந்து வச்சிக்கிறேன்..

பூமாக்கிழவி யசோதா மேல இருந்த கடுப்புல சின்னதாயீ கொடுத்த பலகாராப் பையை திடீர்னு வேணாம்டுட்டு குடிசைக்கு கெளம்புச்சு..

உப்பு செட்டி பாக்கடல இருந்து ரூவா எடுத்து வெத்தலபாக்கு பழம் வச்சுகிழவிகிட்ட நீட்டினான் ஆக்தா என்னால முடிஞ்சு சின்ன காணிக்கை.. மனச கோணாம வாங்கிக்கணும் ஆக்தா..

பூமாக்கிழவி உப்பு செட்டி கையை தட்டி விட்டுச்சு.. சுர்ஜுன்னு உப்பு செட்டியை முறைச்சது.. கேணப் பயலே... ஆக்தாவுக்கு கூலி குடுத்து கேவலமாக்கிட்டியடா கூலிக்கு மாரடிக்க மாட்டேன்னு உனக்கு தெரியாதா..

இன்னொருக்கா இது போல ஆக்தாவை காச கொடுத்து அவமானம் செஞ்ச நல்லது கெட்டதுக்கு உன் வீட்டு வாசப் பாடியை மிதிக்க மாட்டேன்.. நாயே.. நானே போய்க்கிடுதேன்..

நானும் மழையும்

யாருமற்ற இரவில்
இடி மின்னவுக்கு பயந்து
கதவினை தாழிட்டு உள்ளே வந்ததும்
சன்னலின் வழியே நீட்டும்
என் கைகளில் விழுகிறது
தனிமையில் அழுது கொண்டிருக்கும்
வானத்தின் கண்ணீர்
கருணை மனதுடன் விளக்கினை ஒளிரவிட்டு
பால்கனியில் வந்து நீன்றதும்
மெலிதாக புன்னகைக்கிறது வானம்
இப்போது நானும் மழையும் நன்பர்கள்

சி. பாஸ்கர்

பூமாக்கிழவி கோவத்தோடு வாசப் பாடியை விட்டு இறங்கி நடக்க ஆரம்பிச்சிடுச்சி..

ஐயோ நில்லு ஆக்தா கோப படாதே.. எங்க சந்தோசத்துக்கு...வாங்கிக்கோ

உங்க சந்தோசத்துக்கு என்னய துட்டுக்கு விக்க சொல்றியா.. பக்கி மட்டை.. ஆக்தா உசரை விட்டுச்சுன்னா தலமாட்டுல வந்து நின்னு உன்கையாலே ஒருபுடி சாவு மண்ணு குடு.. ஆக்தா இந்த பூமியில அனாதை சிறுக்கியா வாழ்வன்னு என்னை படைச்சு சாமி கிட்ட போயி சொல்லோணும்.. நானு..

ஆக்தா.. சைக்கிள் ல கொண்டோயி விடுதேன்.. தாயீ சத்த நில்லு..

உப்பு செட்டி பூமாக்கிழவியை புத்திரமா கொண்டு வந்து குடிசை வாசலில் இறக்கி விட்டு.. வர்றேன் ஆக்தா.. ஏதாச்சம் தப்பு பண்ணியிருந்தா உன் புள்ளையா நெண்ச்சி மன்னிச்சுடு தாயீ.. புத்திரமா இரு.. நான் வாரேன்னுட்டு உப்பு செட்டி கிளம்பி போயிட்டான்.

தொடரும்...

தன்முனைக்கவிதை

நீ யார் பிள்ளையென்று
கேட்கும் தாத்தா பாட்டி
சாமி பிள்ளையெனும்
மழுலை சீறுமி..!

கிராமத்து கர்ப்பினீக்கு
சுகப்பிரசவத்தில் இரட்டைக்குழந்தை
ஆண்சேய்க்கு ஜந்து குலவை
பெண்சேய்க்கு மூன்று குலவை...

சேடைட செய்தால் அப்பாவிடம்
சொல்லிவிடுவேன் என்கிறாள்
நாய்க்குடிகள் வளர்க்கும்
குழந்தையில்லாத தாய்

வெள்ளிக்கிழமை
சாமி கும்பிடும் அம்மா
ஓடி வரும் நாய்க்குடிக்கு
தீபாராதனையும் விபூதியும்

- ஸ்ரீவி.முத்துவேல்
சென்னை

பூமிமகன்

உள்ள கோள்களில்
உயிர்ப்புடையவன் நீதான்
உன் உயிர்ப்பின்
உயர் இலட்சணம்
விவசாயி எனும் நான்தான்.

உன்னிலே தோன்றி
உன்னிலே தவழ்ந்து
உன்னாலே வளர்ந்து
உன்னை வளர்க்க
உழைப்பவன் நான்தான்.

உன் உயிர்ப்புத் தன்மையை
தினம் தினம்
நிரூபித்து விடுபவன் நான்தான்.

'மலடி' எனும் பட்டத்தை
மாபாதகர்கள் வழங்கிடாமால்
உன் தாய்மையை
உலகறியச் செய்பவன் நான்தான்.

உழைப்புத்தான் என் ஒட்சிசன்
ஒட்சிசனை நான் உள்ளிழப்பது
உழைத்து உந்தன்
உயாவை நிலைநாட்டத்தான்.

நீ பெற்ற மற்ற மக்களைல்லாம்
உன் மகத்துவத்தை
மாங்கச் செய்கையில் உனக்கு
மகிழ்ச்சி தருவது நான்தான்.

உழுது பண்படுத்தி
உரமாய் ஏந்தன் உடல்தந்து
நீராய் ஏந்தன் உதிரம்தந்து
உன்னைச் செழிக்கச் செய்பவன் நான்தான்.

ஏர் பிழிக்கும் என்கராங்களில்
ஏறிந்தன்று துண்பம் ஆழனாலும்
எதிர்த்து நின்று,
உன்னைப் புண்செய்யாமல்
நன்செய்வது நான்தான்.

ஓவ்வொருவரும் படியுங்கள்!

கண்ணீர் துளி என்பது
வெறும் ஒரு சொட்டு
நீருடன் முடிவதல்ல
ஓவ்வொரு துளிகளிலும்
ஓவ்வொரு கதைக்களம் மறைந்திருக்கும்.

அந்த அத்தனை கதை களத்திலும்
இனாந்த கண்ணீர் ஒருபுறம் இருக்க
சதியாலும் மதியாலும் உடைத்து நொறுக்கப்பட்ட
இதயங்களின் வலிகளும்
ரணாங்களுமே அதீக இடத்தை பிடித்திருக்கும்.

மண்ணில் பிறந்த உத்தமர்களே!
அழுபவர்கள் எல்லாம் கோழைகள் அல்ல
உடைந்து நொறுங்கிய இதயங்களை
மீள் கட்டி எழுப்ப போராடும்
வீர வீராங்கனைகள் அவர்கள்.
உங்களால் முழந்தால் அழுபவர்களிடம்
இழுதல் வார்த்தைகளை உரமாக கொட்டி விடுங்கள்
இல்லையேல் உதவி கரம் நீட்டி
உடைந்து நொறுங்கிய அவர்களை
மீளகட்டி எழுப்புங்கள்

அதை தவிர்த்து அழுபவர்கள் எல்லாம்
கோழைகள் என்ற ஒற்றை வார்த்தையை
மட்டும் மறந்தேனும் மொழிந்து விடாதீர்கள்.

 அகீலா ஜவுபர்
ஏத்தானை புத்தளம் இலங்கை

என் வியர்வை
உன்னில் விழும் வரையில்
உன் பொலிவு இழுக்கப் போவதில்லை.

இந்த ஒரு பிறப்பல்ல
இன்னும் ஓராயிரம் பிறப்புகள்
நான் எப்த வேண்டும்
விவசாயி எனும் பூமிமகனாகவே.

- த.கி.ஷர்மிதன்
இலங்கை.

இயற்கை எனும் கின்ப பேரூற்று

கலியுக வாழ்க்கை
கடந்து போனதே

கணினி வாழ்க்கை
தொடங்கி போனதே

மென்பொருள் உருவாக்கும்
இயந்திர காலத்தில்

மனித முகம்
பார்த்து பேசாமல்

மனித மனம்
மரித்துப் போனதே

நிலையான மகிழ்ச்சி
எதுவென்று தெரியாமல்

மனம் போகும்
பாதையில் பயணித்து

மனித இனம்
தடம் மாறுதோ

மகிழ்ச்சி எண்ணம்
மனதில் நிலைக்கவே

மாற வேண்டும்
மனித மனங்களே

பாட வேண்டும்
இயற்கை அன்னையை

கடந்து செல்வோம்
செயற்கை பாதையை

ஓழிக்க வேண்டும்
கயமை எண்ணம்

வளர்க்க வேண்டும்
அன்போடு கூடிய அறிவியல்

ஏற்க வேண்டும்
அறிவிலார் நெஞ்சம்

இனிவரும் காலம்
இனிது வாழ்வோம்

இயற்கை அன்னையை
பேணி வளர்ப்போம்

இன்பப் பேரூற்றில்
மகிழ்ந்து தீவொப்போம்.

இரா. செந்தில் குமார்,
பட்டதாரி ஆசிரியர், வேடசந்தூர்.

சிறுவர்கள் சந்திம்

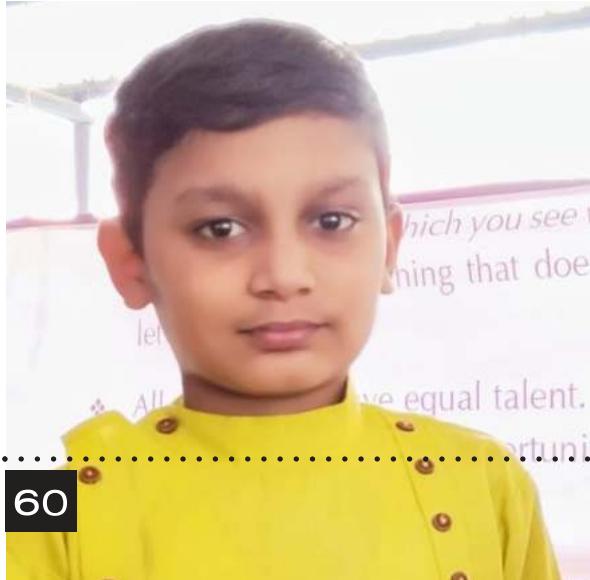
தேநீர்

புத்துணர்ச்சியின் புது வரவாய் ..
 எங்கும் என் நாவில் நிற்கும் உறவாய்..
 வகை வகையாய் ! வித விதமாய் !
 இரகரகமாய்.. சுவையின் உறைவிடமாய் !
 மாலை உன்னிடம் மயக்கமாய்..
 மூலிகை சேர்ப்பதால் ஜாலிக்கிறாய்..
 உனைப் பருகியவுடனே தீத்திக்கிறாய்..
 தேனாய் இனிக்கிறாய்...
 அதனால்தான் உனக்கு தேநீர் என்றானதோ?
 மழை நேரமது ! உனைப் பருக ஆசைகள்
 மறுபடியும் கேட்டால் அன்னையிடம் விழும் பூசைகள்..
 கோப்பை நிறைந்த உனை..
 ரீசித்து ருசிக்கும் போது வரும் இந்த கவிதை..
 ஆஹா ! என்னவொரு வித்தை!
 சுவையும், மணமும் உன்னுள் அடக்கம்..
 அதை நூக்கும் போது எனையறியாது வரும் மயக்கம்..
 தேநீர் சுவைத்து ரசிப்போம் !
 ஆனந்தமாய் இருப்போம் !!
 ஆரோக்கியத்தோடு வாழ்வோம் !!!

ம.குசன்

ஆறாம் வகுப்பு

சென்னை

60

வானிலிருந்து ஓடி வா!

ஏழு வன்னை வானவில்லே ஓடி வா
 சூரிய ஒளியின் ஏழு வன்னைக்களை கொண்டு வா
 வானவில்லே ஓடி வா
 வானிலிருந்து ஓடி வா

மேகங்களே வாருங்கள்
 மழை பெய்ய ஓடி வாருங்கள்
 மழையில் நடைய வருகிறேன்
 கப்பல் செய்து வருகிறேன்

நடசத்திரமே வா வா
 நானும் அழைக்கின்றேன் உன்னை ஓடி வா
 இமயமலையின் உச்சியை தொட்டு வா
 என்னைப் பார்க்க ஓடி வா.

அ.தமிழ்இனியன்
 திருப்பூர்

நவம்பர் 2023 துமிழ்நெஞ்சம்

வரிக்குதிரை

என் சிறகாய் நீ

என் சிறகாய் நீ !
ஆம் ! என் சிறகாய் நீ !
உயரத்தில் இருக்கும் நீ !
எனை உயர்த்தியவள் நீ !

உனது வளம் ஒன்றா ? இரண்டா ?
வளத்திற்கே வளம் கொடுத்தவள் அல்லவா நீ !
உனக்கு அன்னை யார் ?
அட ! என்ன கேள்வி இது ?
நீ தான் அனைத்திற்கும் அன்னை !
நான் உன்னிடத்தில் தவழும் பிள்ளை ..
உனக்கு முன் நானோ ? - ஒரு துளி !
தீனம் தீனம் எனைச் செதுக்கும் உளி..
எத்தனை வகை நீ ?

ஆம் ! எத்தனை வகை நீ ?
உனது பெருமையை சொல்லிவிட்டேன் ..
உன் பெயரை சொல்லவில்லையே ?
கூறுகிறேன்.. நீ தான் 'தமிழ்' !

என் சிறகாய் நீ !
என் வாழ்வில் நீ !
என் வசந்தமாய் நீ !
என்னுள் நீ !
எனக்குள் நீ !
என் சிறகாய் நீ !

மு.லவன்
இழாம் வகுப்பு
சென்னை

வரிக்குதிரை, வரிக்குதிரை
கோடு போட்டது யாரு..?

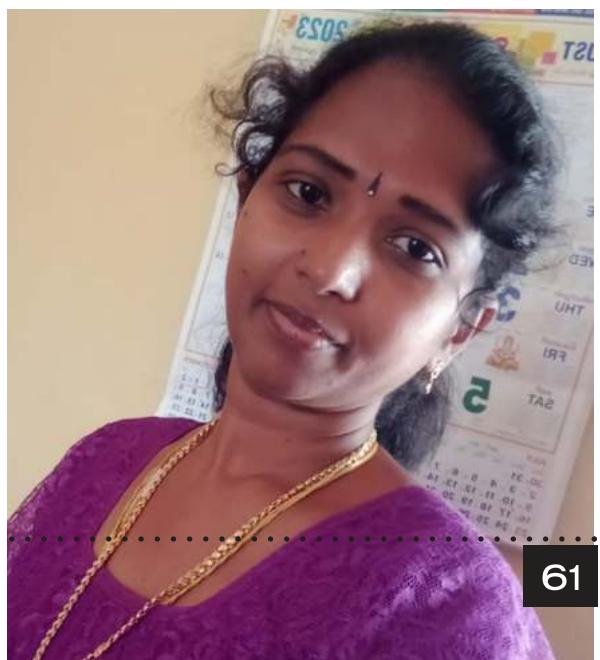
நான் வரைந்த வண்ணங்கள் எல்லாம்.
அழகாய் இருக்கு பாரு...
கருப்பு, வெள்ளைக் கோடுகளை
வரைந்தேன் உனக்குப் பாரு...

மனிதனின் கை விரல் ரேகையைப் போல
ஒன்று போல ஒன்று இல்லாத
தனித்தன்மையாய்க் கோடுகளை
வரைந்தேன் உனக்குப் பாரு...
வரிக்குதிரை, வரிக்குதிரை
கோடு போட்டது யாரு..?

கருப்புக் கோடு இருப்பதனால்
வெள்ளை விலங்கா நீ - இல்லை
வெள்ளைக் கோடு இருப்பதனால்
கருப்பு விலங்கா நீ...

உச்சி முதல் பாதம் வரை
கருப்பு, வெள்ளைக் கோடுகளை
வரைந்தேன் உனக்குப் பாரு...
வரிக்குதிரை. வரிக்குதிரை
கோடு போட்டது யாரு..?

செ. கரோலின் பெல்சியா
திருப்பூர்.

டனம் தருந்திய ஜீவா

சென்னை மாநகரத்தில் ஜீவா என்கிற சிறுவன் தன் அப்பா சிவா, அம்மா சிவகாமி, தங்கை பிரியாவுடன் வாழ்ந்து வந்தான்.

ஜீவா எந்தப் பொருள் எடுத்தாலும் உடைத்துக் கொண்டே இருந்தான். அதனால் அப்பா எதுவும் வாங்கித் தரவில்லை, ஆனால் எதைப்பார்த்தாலும் எனக்கு அது வேணும்... இது வேணும் என்று கேட்டுக் கொண்டே இருந்தான்.

அம்மா ஜீவாவுக்கு அறிவுரை கூறுத்

தொடங்கினார். உன்னை விட வயதில் சிறியவன் தான் பிரியா... அவனுக்கு சிறு வயதில் வாங்கித் தந்த பொம்மையைக் கூட

இன்னும் பொறுப்பாக வைத்திருக்கிறாள். நீயானால் இரவு வாங்கிக் கொடுத்தால் மறுநாளே உடைத்து அதில் என்ன... என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்கிறாய். இது தவறான செயல் என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கும்போது ஜீவா தாங்கி விட்டான்.

ஓரு வாரம் அமைதியாக இருந்தான் ஜீவா எந்த பொம்மையையும் உடைக்கவில்லை. எந்த ஆராய்ச்சியும் செய்யவில்லை என பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார் அம்மா.

அப்பொழுது ஒரே அழுகரல் ஒலித்தது. யார் என்று பார்த்தால் பிரியாதான் அழுது கொண்டு இருந்தாள். ஏன் என்றால் அவளின் பெங்சிலை சிவி உடைத்து விட்டான் ஜீவா.

ஏற்கனவே பிரியா என்றால் அப்பாக்கு ரொம்ப பிடிக்கும். அவள் வயதில் சிறியவளாக இருந்தாலும் ரொம்ப பொறுப்பான குழந்தை ஆகையால் செல்லப்பிள்ளை. பிரியா அழுதவுடன் அப்பாவுக்கு கோபம் வந்து ஜீவாவை அடித்து துவைத்து விட்டார். எப்போதும் ஜீவா என்ன செய்தாலும் அமைதியாக இருக்கும் அம்மா அன்று கோபப்பட்டார்.

அழுது கொண்டே தாங்கி விட்டான் ஜீவா. மறுநாள் எழுந்து வழக்கமான வேலை செய்துவிட்டு பள்ளிக்கு சென்றான். அங்கு வகுப்பறையில் அறிவியல் ஆசிரியர்

வாகனங்கள் உற்பத்தி செய்யும் விதம் உதிர் பாகங்களை இணைக்கும் விதம் ஆகியவைகளை விரிவாகப் பாடம் எடுத்தார் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஜீவா.

அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு ஒரு பொருளை செய்வதற்கு நேரமும் உழைப்பும் அதிகம் என்று புரிந்தது “உடைப்பது எனிது செய்வது கடினம்” என நன்றாகவே புரிந்து கொண்டான்.

மாலை வீட்டுக்கு வந்த உடனே சோபாவில் உறங்கி விட்டான். அப்பொழுது ஒரு கனவு வந்தது. என்னவென்று பார்த்தால் அவன் பொம்மைகளை உடைப்பது போல் பொம்மை அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து இவனின் கைகள், கால்கள் என தனித்தனியாக உடைப்பது போலவும், பெஞ்சிலின் கூறுகள் குத்துவது போலவும் கார்,பஸ் பொம்மைகள் இவனின் மீது ஏறுவது போலவும் கனவு கண்டு துடித்துடித்து விட்டான். இனிமேல் உங்களை உடைக்க மாட்டேன். அப்படியே வைத்துக் கொண்டே விளையாடுவேன் என சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தான்.

கனவில் நடந்ததை அம்மாவிடம் கூறினான். இனி எந்த பொருளையும் உடைக்க மாட்டேன் என உறுதி கொடுத்தான்.

ஜி.மைத்ரேயி
வந்தவாசி

அப்பா!

ஐய்வெந்யாச் சூரியன்

ஒவ்வொரு பள்ளையின் முதல் நாயகன் கண்கலங்கிப் பார்த்தத்தல்லை என்னைக் கண்கலங்க ஸ்டத்தல்லை பத்து மாதம் சுமந்து கதையை என்றாவது ஒருநாள் சொல்லிக்காட்டி விடுவாள் தாய் ஆயுஞாக்கும் சுமந்தாலும் அலுத்துக் கொள்ளாதவர் அப்பா அப்பா- வண்ணம் தீடிப்படாத ஒன்யம் வார்த்தையில் அடக்க முடியாத காஸ்யம் அப்பா என்னும் ஆலமர நழல் கிருக்கும் வரை வாழ்க்கை என்னும் வையில் என்னைத் தொடாது

செ.பெரிய பாண்டி, ஹூம் வகுப்பு,
ஊ.ஓ. நடுநிலைப்பள்ளி,
தொடர்ணம்பூர், வேசந்தரார் வெட்டாறு,
திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

ஹாபா யானை

இனியாவுக்கு புதுப்புது விசயங்களைத் தெரிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் அதிகம். ஒருநாள் அவளது பாடப்புத்தகத்தில் ஒரு தகவலை வாசித்தாள். உடனே அதனைப் பற்றி மேலும் நிறைய தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆர்வமானாள்.

அது என்ன விசயம் என்றால் முந்தைய காலத்துல் ‘ஹாபா’ அப்படினு ஒரு யானை இருந்தது என்பதுதான். புத்தகத்தில் இந்தத் தகவலை வாசித்ததும் இனியா அவளின் அம்மாவிடம் வேகமாக ஓடினாள்.

“ஹாபா யானை பற்றி எதாவது தெரியுமா அம்மா” என்றாள்

“அப்படினா என்ன..” அம்மா கேட்கவும் வேகமாக ஆச்சியிடம் சென்றாள்.

“ஆச்சி... ஆச்சி ஹாபா யானை பற்றி சொல்லுங்கள் ஆச்சி” என்று கேட்டாள்.

“எனக்குசரியாகத் தெரியாதுகண்ணம்மா...” ஆச்சி சொல்லவும்... சரி நாமே இணையத்துல் போய் தேடலாம் என்று நினைத்தபடி யே அவளின் அம்மாவிடம் சென்று அலைபேசியை வாங்கி கூகுள் வழியாகத் தேடவும் ஹாபா யானையைப் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்தன.

ஹாபா யானை நிறைய ஆண்டுகளுக்கு முன்பே.. அதாவது 800 ஆம் நாற்றாண்டில் ‘நர்மதா வேலி’ என்கிற இடத்தில் வாழ்ந்து வந்ததாம். இதை 2007 இல் தான் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டு பிடித்தார்கள். இப்பவும் ’குஜராத், லோட்டஸ் வேலி மியூசியத்தில், அதன்படிமங்கள் இருக்கிறது என்று அறிந்தாள்.

அடுத்த நாள் பள்ளிக்கு சென்றதும் இனியா அவளின் நண்பர்களிடம் இதைச் சொன்னாள். ஆனால் அதை யாரும் நம்பவில்லை.

“ஹேய்... ஹாபானு ஒன்று இருக்கிறது தெரியும், ஆனால் நீ சொல்வது போல இந்தியாவில் இருந்தது இல்லை” என்று நண்பர்கள் சொன்னதும் “ஏய்... நான் உண்மைதான் சொல்லு ஹேன்... நீங்க வேணும்னா இன்னைக்கு சாயங்காலம் எங்க வீட்டுக்கு வாங்க... எங்கள் அம்மா அலைபேசில இருந்து நான் காட்டுகிறேன்” என்றாள் இனியா.

“சரி... நாங்கள் வருகிறோம்” என்றனர்

நண்பர்கள்.

அன்று மாலை இனியாவின் வீட்டில் அனைவரும் ஹாபா பற்றி இணையத்தில் தேடியபோது இனியா சொன்னது உண்மை தான் என்று உணர்ந்தார்கள்.

“நீ சொன்னது உண்மைதான் இனியா...” என்று கை கொடுத்தார்கள்.

“சரி... சரி... வாங்க, ஹாபா பற்றி இன்னும் பல விசயங்களை அறிந்து கொள்ளுவோம்” சொல்லிபடியே இணையத்தில் தேடியபோது ஹாபாவின் புகைப்படங்கள் கிடைத்தன.

அவற்றில் ஹாபா யானையின் தந்தங்கள் நன்கு நீளமாக வளர்ந்து, சுருளாக வளைந்து இருந்தன.

அதனைப் பார்த்த இனியாவின் நண்பர்கள் ஆச்சரியமாக “இணையத்தில் இதெல்லாம் வருமானு எப்படி கண்டுபிடிச்ச..” என்று கேட்டார்கள்.

“நாம் ஒரு விசயம் பண்ணும் போது ஆர்வத்தோடு பண்ணினோம்னா, அது எவ்வளவு பெரிய விசயமாக இருந்தாலும் சுலபமாக பண்ணிடலாம். ஆனால் அது ரொம்ப கஷ்டம், நம்மால் பண்ணவே முடியாது நினைச்சால்... எதுவுமே பண்ண முடியாது. நாமளாவது கண்டுபிடிச்சதை வாசிக்கிறோம். ஆனால் இந்த தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் இதைக் கண்டுபிடிக்க எவ்வளவு சிரமப் பட்டிருப்பாங்க...” என்றாள் இனியா.

“ஆமாம் இனியா... நீ சொல்வது உண்மைதான். இனி நாங்களும் ஆர்வமுடன் பல விசயங்களைத் தெரிந்து கொள்கிறோம். வாரம் ஒருநாள் நாம் தெரிந்து கொண்டதைப் பற்றி கலந்து பேசுவோம். மிக்க நன்றி இனியா... இன்றுஹாபா யானை பற்றி ஓரளவிற்கு தெரிந்து கொண்டோம்” என்றனர்.

அதற்குள் இனியாவின் அம்மா நவதானிய உருண்டை சாப்பிடத் தந்தார்கள். பேசியபடியே அனைவரும் சாப்பிட்டுவிட்டு, கொஞ்ச நேரம் வினையாடிய பின்னர் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

சு.பிரவந்திகா
சென்னை

ஒரு கூடு

ஒரு காட்டில் நிறைய மிருகங்கள்
இருந்தாங்களாம். எல்லாரும் நல்ல
நண்பர்களா இருந்தாங்க. ஒரு நாள்
ஒரு வேட்டைக்காரன் வந்தான். அவன்
மிருகங்களைக் கொன்று சாப்பிட்டுட்டே
இருந்தானாம். அதைப் பார்த்த சிங்க
இராஜாவுக்கு கோவம் வந்தது. சிங்க இராஜா
அந்த வேட்டைக்காரனைக் கொன்று
சாப்பிட்டு விட்டதாம். அதுக்கப்பறம்
எல்லா மிருகங்களும் ரொம்ப சந்தோசமா
இருந்தாங்களாம்.

**பா.லவின் பரணவ்
சென்னை**

தமிழ்நெங்கம் 2023 நவம்பர்

யாழ் நங்கை ஓர் ஊழின் கதையை
உங்களுக்குக் கூறப்போகிறாள். நம்
இளங்கோவடிகள் எழுதிய சிலம் பின்
கதைதான்... இங்கே சித்திரக் கதையாகிறது.

ஜெ.நீலானி 12 ஆம் வகுப்பு
அரசினர் மேல்நிலைப்பள்ளி
நோணாங்குப்பம், பாண்டிச்சேரி

குழந்தைகளே இந் உஸ்காந்த்கால!

அம்மாக்கள் இருப்பதனால் குழந்தையின் உலகம் அழகாகின்றது. அப்பாக்கள் இருப்பதனால் குழந்தையின் உலகம் வளருகிறது. மொத்தத்தில் அம்மா அப்பா என்பது ஒரு குழந்தை இந்த உலகத்தில் பெற்ற செல்வங்களில் எல்லாம் மிக மிக உயர்ந்த செல்வம்.

இந்த உண்மையை ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தன் குழந்தைகளுக்கு உணர்த்தி வளர்க்க வேண்டும். குழந்தைகள் கட்டாயம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய உன்னதமான அருள் தான் பெற்றோர்கள்.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் தனது செல்வங்களில் மிக உயர்ந்த செல்வம் பெற்றோர்கள் என்று உணர்ந்து விட்டால் போதும் இந்த உலகில் தினம் தினம் கொண்டாடப்படும் உயர்ந்த உறவுகளாக ஒவ்வொரு பெற்றோர்களும் வலம் வருவார்கள்.

ஒரு மனிதர் தன் வாழ்வில் ஜெயிக்க வேண்டும் என்றால்... முதலில் அவர் தனது பெற்றோரை அன்பால் ஜெயிக்க வேண்டும். எந்த மனிதன் தனது பெற்றோரின் மனதை குளிரச் செய்கின்றானோ அந்த மனிதனால் தான் இந்த உலகை ஜெயிக்க முடியும். நாம் அனைவரும் ஏதோ ஒரு வெற்றியைத் தேடித் தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்த வெற்றி எம்மை தேடி ஓடி வர வேண்டுமென்றால் இன்றிலிருந்து எமது பெற்றோரை மதித்து அவர்களின் மனம் நிம்மதியும் மகிழ்ச்சியும் அடையும் வண்ணம் நடந்து கொள்வோம்.

- அகிலா ஜெபார்
ஏத்தானை புத்தளம் இலங்கை

உனக்குள் கடவுள்

உலகைக் கற்று உன்னை உணரகலகம் தவிர்த்து காவியம் படைக்க தீற்மை கொண்டு திசைகள் மீட்ட வறுமை தொலைத்து வாழ்வைக் கூட்ட கருணையை மனதில் நாளும் நிறைத்து தருணம் யாவிலும் தன்னை உயிர்ப்பித்து இனத்தீன் பின்னே இதயத்தைத் தொலைக்காது சனத்தைக் காக்கும் சரித்தீரம் எழுதி மதத்தீன் மீதான மோகத்தைத் துறந்து இதயத்தில் அன்பைப் பெருக்கும் வழியில் மக்களின் உழைப்பை மதிக்கும் பண்பில் எக்கணமும் அஞ்சாமல் ஈரப் பார்வையில் மனிதத்தை விதைக்கும் மாண்புகள் சேர்த்து புனிதச் செயல்களில் புண்ணனியம் கூட்டி காணும் உயிர்களிடத்து கருணையை விதைத்து பேணும் நட்பில் நிமிரும் தோழுமையில் இன்பத்தை வாழ்வில் எப்போதும் வளர்த்தி துன்பத்தீன் தருணத்தில் தைரியம் நீட்டி உன்னை அறிந்தே நன்மை செய்திடின் உனக்குள் கடவுள் ஓளிர்வதை உணர்வாய்.

இளையவன் சிவா

நரசிங்காபுரம்

அம்மாவின் புடவை

சிறுவயதில்
கண்ணாழுச்சி ஆடும்போது
அம்மாவின் புடவையில்
மறைந்து கொள்வேன்
கடைசிவரை
காட்டிக்கொடுத்ததேயில்லை
அம்மாவும்
அம்மாவின் புடவையும்

அம்மாவின் புடவை எடுத்து உடுத்தும்போதெல்லாம் இன்னொரு அம்மாவாக காட்சித்தருகிறாள் மகள்

கண்ணகியின் காற்சிலம்பு!

கண்ணகியின் காற்சிலம்பு காலனாய் வந்ததே!
கணவனின் இறப்புக்குக் காரணமாய் இருந்ததே!
கொல்லனின் திருட்டால் கொலையும் நீகழ்ந்ததே!
சொல்லாண்த் துயரம் சோதரியைச் சூழ்ந்ததே
குற்றம் இல்லாக் கோவலன் மரணத்தால்
கொற்றவனின் கொற்றக் குடையும் வீழ்ந்ததே!
மாசாத்துவன் மைந்தனும் மரிக்க நேர்ந்ததே
பேசாது நின்றதுதான் பெரும்பிழை ஆனதுவே
மாணிக்கப் பரல்கள் மனசாட்சியை உலுக்க
நாணிய வேந்தன் நடுங்கியே சாய்ந்திட்டான்
பார்வையைச் சினப்புகை பட்டென்று மறைக்க!
மார்பைத் திருக் மதுரையை எரித்தனள்!
சங்கமமைத்த மண்ணில் பங்கம் நேர்ந்ததே!
சிங்கப்பெண் வினவல் சிந்திக்க வைத்ததே!

புலம்பும் நிலையினி பூவையர்க்கு வேண்டாமெனவே!
சிலம்பணியும் வழைமை சிறிதுசிறிதாக மறைந்ததோ!

இரா.கவிதா,
திண்டுக்கல்

பொக்கிழமாக வைத்திருக்கும்
அம்மாவின் புடவையை
அவ்வப்போது எடுத்துப் பார்க்கிறேன்
கிழிசல்களில் தெரிகிறது
அம்மாவின் முகம்

அம்மாவின் புடவை
அம்மாவாகவே உயிர்த்திருக்கிறது
அம்மா இல்லாத
எத்தனையோப் பேருக்கு

சீ. பாஸ்கர்

பட்டாசில்லா தீபாவளி

பகட்டான பட்டாடைகள் அணிந்து
அறுசுவையோடு உண்டு மகிழு !
ஒருசுவையும் அறியாத ஏழை மக்கள்
தெருவில் சுற்றித் தீரிவது இங்கே!

மலர் மெத்தையில் பலர் புரள
மண்தரையில் சுகம் இழுந்து
நாளும் துண்பத்தில் வீழ்ந்து
துவளும் ஏழைக் குடும்பங்கள் இங்கே!

ஏழைச்சிறுவர் சிறுமிகள்
பள்ளிக்கு நாளும் செல்லாமல்
நாளும் வெழுமருந்தில் கலந்து
வாழ்வை தொலைப்பது இங்கே!

அனைத்தும் அறிந்த மக்களே
ஆர்ப்பாட்டமின்றி விழிப்புணர்வோடு
அன்போடு சிறுவர் சிறுமியர்கள்
பள்ளி செல்ல நாழும் துணை புரிவோம்!

பட்டாசில்லா இனிய தீபாவளி
குடிசைவாழ் மக்களோடு கலந்து
கட்டுப்பாட்டோடு களிப்புடன் கொண்டாடி
தீப ஓளியில் நாளும் மகிழ்வோம்!

கவிஞர் பொன்விலாங்கு
பூ. சுப்ரமணியன்
ஜல்லாஷான்பேட்டை, சென்னை

புக்களின் வரிசையில் கிராமியக் கவிதை

சொக்கணவக்கும் கண்ணழகில் சொக்குப்பொழ போட்டவளே

தாழும்பூக் கொண்டக்காரி

தளதளன்னு இருக்கியே

மல்லிகைப்பூ வாசத்துல
மனச்ந்தான் கெறங்குதடி

அல்லியும் புத்திருக்கு
அந்தமக அழகுலதானே

செம்பருத்தி நெறத்துக்காரி
செவ்விதமும் கொல்லுதடி

பிச்சிப்பூ பல்லழகி
தேனூறும் சொல்லழகி

வாடாமலர் வஞ்சியே
கொஞ்சிடத்தான் வாரேனே

மகிழும்பூ மனசுக்காரி
மந்திரத்தால் இழுக்கிறியே

சித்தகத்திபூக் கண்ணழகி
சிந்தையிலே நிக்கிறாயே

தாமரையாய் நீயிருக்க
தனியாத்தான் தவிக்கிறேனே

ரோசாப்பு வெச்சிக்கிட்டு
ராசாவத்தான் கவர்ந்துடியே

மரிக்கொழுந்து மனக்குதடி
ஒன்னோட மேனியிலே

அரளிப்பூப் சேலகட்டி
அம்சமாத்தான் நீயிருக்கே

செவ்வந்தியாட்டம் சிரிக்கையில
நெஞ்சந்தான் நெருப்பாச்சிடி

இளைஞு இடை

இளைய தலைமுறையின் பாதயாத்திரை
அசிங்கங்களின் நடுவே நிதானமாய்.

சாதிகளின் சீருடையில் இளைஞர் கூட்டம்
மதங்களின் மாராப்பில் மந்தைகளாய்.

வேர் பிழிக்க வேண்டிய இளைய சமூகம்
வாள் பிழித்து முச்சத்தினைறலாய்.

போதையின் வாடையில்
வாழிப்போன மலர்களாய்
இன்று இளையோர் கூட்டம்.

ஓமுக்கத்தின் உடை மாற்றி
ஒய்யார நடை போட்டால்
என்றும் இனிக்கும் இளமையே.

- ரா. பிரேம் சுரேஷ்

கோத்தகிரி, நீலகிரி மாவட்டம்

சங்குப்பூக் கழுத்தமுகி
ஒய்யார நடையழகி

முல்லைச்சரமே முழுநிலவே
தேவலோக மங்கையே

சொக்கணவக்கும் கண்ணழகில்
சொக்குப்பொழ போட்டவளே.....

பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்.
விருதுநகர்

பவர் பாய்ன்ட் கதைகள் – 12

எழுதியவர்கள்:

அத்தியாயம் 1 : ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

அத்தியாயம் 2 : கி. இரகுநாதன்

அத்தியாயம் 3 : வனஜா முத்துக்கருவிழின்

அத்தியாயம் 4 : வீஜ் சிவா

யந்திய நூற்றுயில்

அத்தியாயம் 1
ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

“தம்பி..! கொஞ்சம் நில்லு.”

தன் மளிகைக் கடையைத் திறக்க அவசர அவசரமாக சென்று கொண்டிருந்த மணி, திரும்பிப் பார்த்து முகம் மலர்ந்தான். ‘காமாட்சிப் பாட்டி.. சொல்லுங்க..! யாரு இந்தப் பையன்..?’ என்று கேட்டான்.

“இவன் கண்ணன்... என் பேரன்... ! என் மருமகன் பட்டணத்தில் உன்னை மாதிரி கடை வச்சி நல்லா நடத்திகிட்டு இருந்தாரு. திடீரென அவருக்கு மறதி ஜாஸ்தி ஆகி

ஓண்ணுமே தெரியலை”என்றாள் காமாட்சி .

‘அடடா..! ரொம்ப கஷ்டம் தான்..! நல்லவங்களுக்கே சோதனை வருது..! சொல்லுங்க பாட்டி..! நான் என்ன செய்யணும்..?’ என்றான் மணி.

“இந்த பையனை உன் கடையில் ஒத்தா சைக்கு வச்சுக்கோ... நல்லா வேலை செய்வான்”

“பாட்டி..! உங்களுக்கு முளை பெரண்டி டுச்சா?. பள்ளிக்கூடம் போறபையனை வேலைக்கு வச்சுக்க சொல்லீங்க..!”

காமாட்சி பதில் சொல்வதற்குள் கண்ணன், “அண்ணே...! எனக்கு இப்பகோடை விடுமுறை தான். அதனால் பரவாயில்ல..”என்றான்.

“உங்க கடையையே பார்த்துக்க வேண்டியதுதானே!”

“இல்லண்ணே..! இப்பக் கடையை மூடிட்டோம். அப்பாவுக்கு கடையில் என்ன நடந்ததுனு தெரியலை. பழைய நினைவுகள் இல்லாம போச்சு”

மணி காமாட்சியிடம், “பாட்டி..! உங்களுக்கேத் தெரியும். நான் கடைய ஆரம்பிச்சே நாலு வருசம் தான் ஆகுது.. இவனுக்கு சம்பளமெல்லாம்...” என்று இழுத்தான்.

“நீ குடுக்கறதுதான் சம்பளம் மணி... அந்தக் கவலைய விடு” என்றாள் காமாட்சி.

கடையில் வேலை செய்வதில் கண்ணன் காட்டிய ஆர்வம் மணிக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. தினமும் கடையைத் திறப்பது முதல் முடும் வரை கண்ணன் கூடவே இருந்தான்.

“கண்ணா..! நான் நினைச்சதை விட நீ ரொம்ப சுறுசுறுப்பா வேலை செய்யற. நீயும் வேலைக்கு வந்து பதினைந்து நாட்கள் ஆச்சு.”

“ஆமாங்கண்ணா. நானும் நிறைய தெரிஞ்சுக்கறேன்” என்றான் கண்ணன். பொதுவாக மதிய நேரத்தில் வியாபாரம் மந்தமாக இருக்கும். மறுபடியும் மாலைதான் சூடு பிடிக்கும்.” அந்த சமயத்தில் கடைக்கு யாரோ ஒரு பெரிய மனிதர் வந்தார். மணியும் அவரும் பேசிக்கொண்டு இருந்தனர். திடீரென்று கண்ணனை அழைத்தார் வந்தவர். பணத்தை நீட்டினார்.

“தம்பி..! ரெண்டு கம்பங்கூழ் பார்சல் வாங்கிட்டு வா. இன்னொரு கிளாஸ் வாங்கி நீ எடுத்துக்க..” என்றார்.

கண்ணன், கம்பங்கூழ் வாங்கி கொண்டு வந்து பார்த்தால் மணி மயங்கி விழுந்திருந்தார். வந்தவரைக் காணவில்லை.

அதிர்ச்சியடைந்த கண்ணன், ஆம்பு வண்ஸ்கு போன் செய்து முதலாளியை ஆஸ்தக்திரிக்கு அழைத்துச் சென்றான். மயக்கம் தெளிந்த மணிக்கு பழைய ஞாபகங்கள் எதுவும் இல்லாமல் போனது. அப்பொழுதுதான் கண்ணனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. ‘இதே போல் தான் என் தந்தையும் நினைவிழுந்திருப்பாரோ...?? இவர் தான் அதற்கும் காரணமோ’ வந்தவரின் முகத்தை நினைவு கூர்ந்தான்.

கடைக்கு வந்த அந்த ஆள்யார்...?

அத்தியாயம் -2
கி. இருகுநாதன்.

“வணக்கம் வாங்கம்மா..!” என்று கைகூப்பி வாடிக்கையாளர்களை வரவேற்றார் பாலா. வலது பக்கம் திரும்பி, “ரவி அண்ணே..! இவங்களை கவனிங்கன்னே..” என்றவர் வந்தவர்களிடம் சொன்னார், “உங்க மளிகைச் சாமான் லிஸ்ட்டை அவர்கிட்ட கொடுங்கம்மா.. அவர் ரேட் போட்டுத் தருவார்.. மூணாம் நம்பர் கவுண்ட்டர்ல் பணத்தைக் கட்டுங்க.. லிஸ்டை என்கிட்ட கொடுத்துட்டு ஓரமா உட்காருங்க.. பத்தே நிமிஷத்துல உங்க ஐட்டங்க ரெடி யாயிடும்.. நானே உங்கள் கூப்பிடமேன்..” என்றார்.

வந்தவர்கள் முழு திருப்தியுடன் தலை யாட்டிவிட்டு நகர்ந்தார்கள்.

பாலா பெருமையுடன் தன்னுடைய கடையைச் சுற்றி பார்வையை ஓடவிட்டார். காலை பதினொரு மணிக்கே மளிகைக் கடை களை கட்டியிருந்தது. வாடிக்கையாளர்கள் பணம் கட்டிய பின்னர் தங்களிடம் கொடுக்கப் பட்ட மளிகைப் பொருட்களின் லிஸ்ட்டில் உள்ள பொருட்களை ஒவ்வொன்றாக எடை போட்டு தனியாக வைத்தபடி உழையர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். வாடிக்கையாளர்கள் அமர்வதற் கென்று தனியாக நாற்காலிகள் போடப்பட்டு, பக்கத்தில் அன்றைய நாளிதழ்களும் வைக்கப் பட்டிருந்தன. சிலர் பத்திரிகைகளிலும், பலர் செல்போன்களிலும் மூழ்கியிருந்தனர்.

“சிறிய பெட்டிக் கடையாக நான்கு

நவம்பர் 2023 துவிழிநெங்கெ

வருடங்களுக்கு முன் ஆரம்பித்த இந்தக் கடை, இதே இடத்தில் இன்று பெயர் சொன்னால் தெரியும் அளவிற்கு மாறியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தமாற்றம் போதாது. இந்தஇடம்மாபெரும் வணிக வளாகமாக உருவாக வேண்டும். அதற்காக என்ன விலை கொடுக்கவும் தயார்... எந்த நிலைக்கும் செல்லத் தயார்..."

"ஐயா.." எனும் குரல் கேட்டு பாலா திரும்பினார்.

ஐம்பது களின் இறுதியில் இருக்கும் வயதையொத்த ஒரு பெண்மணியும், சுமார் பதினெந்து வயதில் ஒரு பையனும்...

"ஐயா..! எம் பேரனுக்கு உங்க கடையில் ஒரு வேலை போட்டுக் குடுங்கய்யா..?"

"ஏம்மா.. இவனோட அப்பா என்ன பண்றார்..?"

"பக்கவாதம் வந்து படுத்த படுக்கையா ஆயிட்டார்.." என்றான் சிறுவன்.

அந்தப் பெண்மணி சிறுவனை ஆச்சரியத்துடன் பார்க்க.. பாலா சிறுவனிடம் கேட்டார்... "உன் பேரு என்ன..?"

"கண்ணன்.." என்றான் சிறுவன். "இவங்க என் பாட்டி... பேரு காமாட்சி.."

பாலா காமாட்சியிடம், "இதோ பாரும்மா..! சின்னப் பசங்கள் வேலைக்கு வைக்கறது சட்டப்படி குற்றம். அதிகாரிங்க கெடுபிடி அதிகம்.. இந்தப் பசங்க நான் படிக்கப் போறேன்னுட்டு கம்பி நீட்டுவானுங்க.. இவங்களை நம்ப முடியாது.." என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே யாரும் எதிர்பாராத வண்ணம் கண்ணன் பாலாவின் காலில் விழுந்தான்.

"ஐயா..! என்னைய ஸ்கூல் பக்கம் அனுப்பி ராதீங்க. படிப்பு வரலைன்னு சொன்னா அம்மா என்னைய அடிக்குது. ஸ்கூல் வேணாம்..என்னைய எப்படியாவது வேலை சேர்த்துக்கோங்க ஐயா.." என்று அழுதான்.

பாலா பதற்றத்துடன் இரண்டாடி பின்னால் சென்றார்...

"கேய்..! எழுந்திரு....!! எழுந்திரு... உனக்கு வேலைத்தரேன். நீஎப்படி வேலைசெய்யறேன்னு பார்த்துதான் சம்பளமெல்லாம்.. சரியா..! போ.. நாளையிலேர்ந்து வேலைக்கு வா.." என்று சொன்னவர் உள்ளே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டே தொடர்ந்தார். "அங்க கேஷ் கவுண்ட்டர் லீ இருக்காரு பாரு... அவர் பேர் குமார். நாளைக்கு வந்து அவரைப் பாரு. நீ என்ன வேலை செய்யனும்னு அவர் சொல்வார். ஒகே வா...?"

காமாட்சி, கண்ணனை அழைத்துக் கொண்டு வேகமாக அந்த இடத்தை விட்டு நடந்து இரண்டு தெருக்கள் தள்ளி வந்த பின்னர் கேட்டாள்..

"கண்ணா..! 'பக்கவாதம் வந்து அப்பா படுத்திருக்கிறார்... எனக்கு படிக்கறதுல் ஆர்வம் இல்லங்கறபெரியபெரியபொய்யெல்லாம்ஏன் சொல்லனும்?... அவரோட கால்ல விழுந்துதான் இந்த வேலையை வாங்கணுமா...?' என்று ஆகங்கத்துடன் கேட்டாள்.

கண்ணன் மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

"நான் எப்படியாவது இந்த வேலையில் சேர்ந்தே ஆகணும் பாட்டி...?"

"அதான் ஏன்னு கேக்கறேன்..?"

"மணி அண்ணனுக்கு சுயநினைவு வராம போனதுக்குக் காரணமா இருந்த அந்த ஆளை இங்க பார்த்தேன். அதான்..."

"அடக்கடவுளே..! யாருடா அவன்..?" அதிர்ச்சியுடன் கேட்டாள் பாட்டி.

"கேஷியர் குமார்.."

அத்தியாயம் 3
வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்

படிக்க ஆரம்பித்தான்.

காலையில் சீக்கிரமே எழுந்த கண்ணன் மருத்துவமனைக்குச் சென்று தன் தந்தையை பார்த்த பின்னர் டாக்டரிடம் சென்றான்.

“கண்ணா.. ரொம்ப நாளா உன்னோட தந்தை இங்கே மௌரிட்மெண்ட் எடுத்துக்கறார்.. அவருக்கு உடம்புல சில பிரச்சினைகள் இருக்குனு உங்களுக்கு தெரியும் தானே... இல்ல.... உங்க வீட்டில யாருக்கும் இதுபற்றி தெளிவா தெரியாதா?” என்று கேட்டார்.

திடுக்கிட்டான் காமாட்சி.

“என்னடா சொல்றே..? மணி நினைவு இழந்ததற்கு இவன்தான் காரணமா? என்னால நம்பவே முடியலையே?”

“பாட்டி...! மணி அண்ணனோட அந்த ஆள் பேசிகிட்டிருந்தப்போ கவனிச்சேன். அவன் தேனொழுக பேசற பேச்சைக் கேட்டா எல்லோரும் மயங்கிடுவாங்க.. அவனால்தான் அப் பாவும், மணி அன்ன னும் இந்த நிலைமையில் இருக்காங்கன்னு என் மனச சொல்லுது...”

கண்ணத்தில் வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்தபடி காமாட்சி சொன்னாள்.

“என்னமோடா..! இத்தனை வயசாகியும் எனக்கு இந்த மனுஷர்களை புரிஞ்சிக்கவே முடியல்.. சின்ன வயசல இருந்தே புத்திக் கூர்மையும், புத்திசாலித்தனமும் உனக்கு உண்டு.. அதனால்தான் இந்தச் சந்தேக மெல்லாம் உனக்கு வருது. சரி சரி.. வா... நானை முதல் நீ வேலைக்குப் போ.. கவனமா இரு.... ஆனா அவனை கண்காணிச்சுகிட்டே இரு... உங்கப்பாவும் இந்த மணியும் எத்தனை நல்லா கடையை நடத்தினாங்க? பாவம்..! இப்போ தங்களோட நினைவே இல்லாம இருக்காங்க” என்று புலம்பினாள்.

இரவு முழுவதும் கண்ணனின் மனம் அலைபாய்ந்துக் கொண்டே இருந்தது.. அவன் அப்பாவின் நோயைப் பற்றிய தகவல்களை

“டாக்டர்... எங்கப்பா பண விஷயத்தில் இருந்து உடல்நலம் வரை எந்த விஷயத்தையும் தெளிவா எங்ககிட்ட சொல்ல மாட்டார். பிள்ளை டாக்டர். நீங்களாவது என்கிட்ட சொல்லுங்க டாக்டர்..! அவருக்கு என்ன வியாதி..? எப்பதான் குணமாகும் ?”

“உங்கப்பாவுக்கு சிவியரான அலர்ஜி ப்ராப்ளம் இருக்கு. ஒவ்வாத மருந்துகளையோ அல்லது உணவுகளையோ தந்தா அலர்ஜி அதிகமாகி முச்சுக் கிணறலும், சிலருக்கு மயக்கமும் ஏற்படும்.

ஆனால், அலர்ஜி குணமாவதற்கான மருந்தையே அதிக அளவில் கொடுத்தால் அதன் வீரியம் அதிகமாகி அது எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். இதயத் துடிப்பு அதிகமாதல், நினைவுகளை இழுத்தல் என பல்வேறு கோளாறுகள் ஏற்படும். ஏன்... சில நேரங்களில் மாரடைப்பு கூட வரலாம்...”

டாக்டர் சொல்லச் சொல்ல தன் தந்தைக்கும், மணி அண்ணனுக்கும் என்ன நடந்திருக்கும் என கண்ணனால் ஊகிக்க முடிந்தது. மருத்துவருக்கு ‘நன்றி’ சொல்லிவிட்டு வெளியில் வந்தான் கண்ணன்.

“என்னை வேலைக்கு வரச் சொன்ன பாலா அண்ணனுக்கும், அதே ஆள் மூலம் அசம்பாவிதம் ஏற்படலாம்... அந்த ஆள் என்னிடம் கையும் களவுமாக என்றாவது ஒருநாள் மாட்டத்தான் போகிறான்.. இனிமேல் அவனை கண்காணிப்பதுதான்

என் முதல் வேலை.. அவனை சும்மா விடக்கூடாது..” மனதில் முட்டி மோதிய பல்வேறு எண்ணங்களுடன் கண்ணன் கடைக்கு வந்தான்.

அங்கே.... அவன் கண்ட காட்சி...

அத்தியாயம் 4
விஜி சிவா

பாலாதரையில் கிடந்தான்! அவனுடைய கைகளும், கால்களும் நீட்டியபடி ஒரு திசையிலிருக்க, பார்வை எங்கோ குத்திட்டிருக்க, வாய் கோணியபடி நினைவற்றுக் கிடக்க....

“ஐயோ முதலாளி...” கூட்டம் ஒலி யெழுப்பியது.

“ஸ.... சத்தம் போடாதீங்க; உயிருக்கு ஒண்ணும் ஆபத்தில்ல.” என்று யாரோ சொல்ல.. ஆம்புலன்ஸ் வந்தது.

அங்கே கேஷியர் குமாரும் நிற்பதைப் பார்த்து அதிர்ந்தான் கண்ணன்.

“இவன்தான் குற்றவாளி” என சத்தம் போட்டு கத்தலாமா? எப்படி ஆதாரத்தை திரட்டுவது? இவனை எப்படி போலீசில் பிடித்துக் கொடுப்பது..?” கண்ணன் சற்றே தள்ளி நின்று குமாரையே கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கடைக்கு விடுமுறை விடப்பட, குமார் சாவகாசமாக எதிர்திசையில் நடந்தான், மறைவாக அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான் கண்ணன். இரண்டு தெருக்கள் தள்ளியிருக்கும்

ஒரு கோயிலுக்குள் நுழைந்தான் குமார்.

“செய்யறதெல்லாம் செஞ்சிட்டு, சாமி கும்பிட போறியா....?” குழறினான் கண்ணன்.

குமார், முனிவரைப் போல் அமர்ந்து, தியானம் செய்யத் தொடங்கினான். அவன் உடல் விறைப்பாய் இருந்தது! நெற்றியில் அந்த திருநீறும், கழுத்தில் இருந்த ருத்ராட்ச கொட்டடையும் அவனை ஒரு மகானைப் போல் காட்டியது! கண்ணன் குழப்பத்துடன் அவன் எதிரில் நின்றான்.

“ஓ ரு வே எ இ வன் குற்ற வாளி இல்லையோ.? நாம்தான் தவறுகலாக இவனைப் பின்தொடர்கிறோமோ?” என்று எண்ணினாலும் கண்ணனை நகர விடாமல் ஏதோ ஒரு சக்தி அழுக்கியது..!

சற்று நேரத்தில் கண்களைத் திறந்த குமார், கண்ணனை ஒரு தீர்க்கமான புன்னகையுடன் உற்றுப் பார்த்தான்.

“இங்கே வந்து உட்கார்; குழந்தையும் தெய்வமும் ஒண்ணுன்னு சொல்வாங்க! இரண்டு பேர்கிட்டையும் நான் பொய் சொல்ல விரும்பல...நீ கேட்க நினைத்ததை கேளு...” அவனின் பேச்சும் பார்வையும் கண்ணனுக்குள் ஏதோ செய்தது.

“நீங்க..நீங்கதானே எங்க அப்பாவையும், மணி அண்ணனையும், இப்ப நம்ம முதலாளி பாலா அவங்களையும் இப்படி ஆக்குன்று!“ விழிகள் சிவக்கப் பேசினான் கண்ணன்.

“உன் அப்பாவா...? அவரைப் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாதே...”

“இல்ல... நீங்க பொய் சொல்றீங்க!”

“நான் பொய் சொல்லல்! ஆனா... மணியும் பாலாவும் இப்படி ஆனதுக்குக் காரணம் கண்டிப்பாக நான்தான்.” கண்ணனின் உடம் புக்குள் அதிர்வலைகள் பயத்துடன் எட்டிப் பார்த்தன!

“என்..என் இப்படி பண்ணீங்க....?”

தன் விழிகளைச் சுற்று நேரம் முடிநிதானித்து குமார்... கலங்கிய கண்களுடன் பேச ஆரம்பித்தான்.

‘இந்த மணியும் பாலாவும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் நாலு வருசத்துக்கு முன்னாடி வார்டு பாயாக இருந்தவங்க...! பினவறையில் பினங்களோட பின்மா வாழ்ந்து, காசுக்காக எதையும் செய்யத் துணிஞ்சுவங்க.” சுற்றே நிறுத்திய குமார், இலக்கில்லாமல் வெறித்தவாறு மீண்டும் தொடர்ந்தான்.

“என் அக்காவை பிரசவத்துக்காக அந்த ஆஸ்பத்தியில் சேர்த்திருந்தோம். அவ அன்னிக்கி ராத்தியெல்லாம் ‘வலி வலி’ன்னு கத்தியிருக்கா. ‘குழந்தை பிறக்க இன்னும் நேரம் ஆகும்’னு சொல்லி அவளுக்கு பெயின் கில்லர் மாத்திரை கொடுத்துட்டு போயிட்டாங்க டாக்டர்ஸ். அந்த அறையிலிருந்தது இந்த மணியும் பாலாவும் மட்டும்தான்.

ஏங்க அக்கா கொஞ்ச நேரத்துல திரும்பவும் ‘வலி வலி’னு கத்த... இவங்களே ‘ஓபியாய்ட்’ அப்படிந்திற போதை தரும் கெமிக்கல் உள்ள மாத்திரைகளை டாக்டர்கிட்ட கேக்காம கொடுத்திருக்காங்க. அதிகாலைல மறுபடியும் அவ வலினு முனங்க ஆரம்பிக்க, இவங்க திரும்பவும் அதே மாத்திரையை கொடுத்திருக்காங்க! அந்த மாத்திரையோட அளவு அதிகமானதால, மூச்சுத் திணறி.... என் அக்கா அவ வயித்துல இருந்த குழந்தையோட இறந்துட்டா...”

குமார் வேதனையுடன் உதட்டைக்கடித்தான்.

“காலைல வந்து பார்த்த டாக்டரு எந்த வருத்தமும் இல்லாம.... பிரசவத்தில் இறந்தாக சொல்லிட்டு, பிரேத பரிசோதனை பண்றோம்னு அவளோட கிட்னியையும் திருடி வித்துருக்காங்க... அரக்கர்கள் அவங்க! அவள போஸ்ட்மாட்டம் பண்ணி, வயசான எங்க அம்மாகிட்ட ஒப்படைச்சு, நான் கேரளாவிலிருந்து வர்றதுக்குள்ள அவளை எரிச்சிட்டாங்க.

எல்லாம் முடிஞ் சிருச்சு! அவளோட ரிப்போர்ட் வாங்குறதுக்காக நான் போகும் போதுதான், அந்த வார்டுல இருந்த ஆயா வந்து என்னைத் தனியாக் கூட்டிட்டுப் போயிஇந்த விஷயத்தை எல்லாம் சொன்னாங்க.

இவனுங்க ரெண்டு பேரும் அடுத்த நாளே வேலையை விட்டுப் போயிட்டாங்க.... நடந்த தவறை நிறுபிக்கிறதுக்கு என்கிட்ட எந்த ஆதாரமும் இல்ல. இவங்க ரெண்டு பேரோட, மனித உயிரை மதிக்காத அந்த டாக்டர் உட்பட எல்லோரும்தண்டிக்கப்பட வேண்டும்னுள்க்கு தோணுச்சு. என் அக்காவுக்கு நடந்த மாதிரி எத்தனையோ பேரோட உயிர இவங்களைப் போன்றவங்க எடுத்திருப்பாங்க இல்லையா...? நோய்களை தீர்ப்பதற்கும், மக்களை காப்பாற்று வதற்கும் நான் கேரளாவில் படிச்ச வர்மக்கலைய பயன்படுத்த ஆரம்பிச்சிட்டேன்.

இத்தகைய மனிதாபிமானமற்ற அரக்கர் களுக்கு, அடுத்தவங்க உயிரையும் உணர்வை யும் துச்சமா மதிக்கிறவங்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கிற நான்தான் கடவுள்... நான் தான் சட்டம்... நான் தான் எல்லாமே.. சட்டம் தன் வேலையைச் செய்யுமா... கடவுள் அவர்களை தண்டிப்பாரா... இதெல்லாம் எனக்குத் தெரி யாது! ஆனா... நான் இனிமேலும் இப்படித்தான் செய்வேன். எங்கெல்லாம் மன்னிக்க முடியாத தப்பு நடக்குதோ, அங்க நானிருப்பேன்.!” அவனுடைய மூச்சக்காற்று சீராக நிதானமாய் வெளிவந்ததை உனர முடிந்தது கண்ணனால்.

சுற்று நேரம் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றான் கண்ணன். பின்னர் தயங்கியபடி கேட்டான். “சட்டத்தை நம்ம கையில எடுக்குறது தப்பில்லையா...?”

“தப்புதான் கண்ணா....” நிதானித்தான் குமார். ‘ரோட்டல ஒரு பொண்ணை நாலு பேரு இழுத்துகிட்டு போகும்போது, அந்தப் பெண் காப்பாத்துங்கன்னு கதறினா, நீ கையைக் கட்டிகிட்டு, “சட்டம் தன் கடமையைச் செய்யட்டும்... போலீஸ் வந்து அந்தப் பெண்ணைக் காப்பாத்தட்டும்... கடவுள் வந்து அந்தப் பொண்ண காப்பாத்துவார்..., அப்படின்னு ஓரமா நின்னு வேடிக்கை

பார்ப்பியா? இல்ல... பக்கத்துல் இருக்க ஏதாவது ஒரு ஆயுதம் வச்சு அவங்கள் தாக்கி அந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றப் பார்ப்பயா...?” குமாரின் கேள்வியில் அதிர்ந்து போனான் கண்ணன்.

“...ம்... நிச்சயமா ஏதாவது ஒரு கல்லை எடுத்தாவது அவங்களை அடிச்ச அந்த பொண்ணைக் காப்பாத்துவேன்”.

“கரெக்ட்... அந்த இடத்தில் அந்தப் பெண்ணுக்கு தேவையான சட்டமும், நீதியும், கடவுளும்.... யாருன்னு கேட்டா... அது நீதான் கண்ணா..”

“.....”

“நான் செஞ்சுதுதப்புன்னு நீ நெனச்சேன்னா, நான் இப்பவே போலீஸ்ல சரணடைகிறேன். என்னுடைய நீதிபதி இந்த கடவுளும், கடவுளுக்கு சமமான குழந்தையும்தான்.!”

செய்வதறியாது கையைப் பிசைந்தபடி அமர்ந்திருந்தான் கண்ணன்.

‘என் அக்காவுக்கு அன்னைக்கு குழந்தை பிறந்திருந்தா, இன்னைக்கு என்ன ‘மாமா’ன்னு சூப்பிட்டிருக்கும். எங்க அம்மாவும் இறந்திருக்க மாட்டாங்க. இப்ப நான் ஒரு அநாதை...’ முன்முனுத்தபடி கோபுரம் நோக்கினான் குமார்.

கண்ணனின் கண்கள் கலங்க, மனம் தெளி வடைய... மெதுவாய்க் குமாரைத் தொட்டான்.

“உங்க வர்மக்கலை உடம்புக்கு முடியாத வங்கள் சரி பண்ணலாமா...?” தயங்கித் தயங்கி கேட்டான் கண்ணன்.

“நோயின் தன்மையைப் பொறுக்கு நல்ல முன்னேற்றம் கொண்டு வரலாம் கண்ணா.” குமார் புன்னகைத்தான்..”

கண்ணன் தன் அப்பாவிற்கு நடந்ததை அன்றிலிருந்து இன்று வரை அவருடைய நிலைமை, மருத்துவரிடம் உரையாடிய

விஷயங்கள், அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட மருந்துகள்... அனைத்தையும் தெளிவாகச் சொன்னான் கண்ணன்.

நிதானமாய்ச் சொன்னான் குமார், “உன் அப்பாவை எனக்குத் தெரியாது.. ஆனா அவரை எழுபது சதவீதம் குணப்படுத்திடலாம். அவரின் நினைவுகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மீட்டு விடலாம் கண்ணா... கவலைப்படாதே!”

குமாரின் வார்த்தைகளால் தன் வாழ்வு மீண்டதாக எண்ணி உற்சாகமான கண்ணன், குமாரை மூச்சு முட்ட இறுக்கி அனைத்து “மாமா.. மாமா...” சுத்தமாய்க் கூப்பிட்டவாறே கதறிக் கதறி அழுதான்.

“மாமா...” எனும் அந்த ஓற்றை வார்த்தையால் வழிந்த கண்ணீரில் புனிதமாகத் தொடங்கினான் குமார்!. இருவரின் முடிய விழிகளுக்குள் அனைத்தும் ஒளிர்ந்தன...!!!

(முற்றும்)

அப்பாவை சுமக்கும் ஓலைகள்

வளர்ந்துவரும் மரங்களை

வெட்ட மனமின்றி

அறைகளின் அளவுகளைக் குறைத்து

வீடு கட்டிய அப்பாவின்

இறுதி ஊர்வலத்தில்

படுக்கையாகி இருக்கிறது

அவர் வளர்த்த தென்னையின்

பச்சை ஓலைகள்

சீ. பாஸ்கர்

வெள்ளைக்கல்லை

கள்ளச் சிற்கை....

பாடசாலையில் வைரவிழாக் கொண்டாட்டத்துக்காக தடபுடலாக ஏற்பாடு கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. வகுப்பறைக்குள் நுழைந்த ஆசிரியர் ‘பின்னைகளே ஒங்க எல்லாருக்கும் தெரியும் எங்கடபாடசாலையின் வைரவிழா நடைபெற இருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சில எங்கட வகுப்பில் இருந்து பேச்சுக்காக முகுந்தனைத் தெரிவ சென்றிருக்கோம். முகுந்தன் இன்னும் நல்லாப் பேசனும் விழாவுக்கு கல்வி அமைச்சர் வாராரு அவர்ட் கையால் பரிசு வாங்கலாம்’ என்று கூறி அமர்ந்தார் ஆசிரியர். முகுந்தனின் சந்தோசத்திற்கு அளவேயில்லை. ஓடிப்போய் அம்மாவிடம் சொல்லும் வரைஇருப்புக் கொள்ளவில்லை.

பாடசாலை நிறைவுற்றதும் ஓடி வந்து முச்சவிடாமல் அம்மாவிடம் விடயத்தைச் சொல்லி முடித்தான். ‘அம்மா எனக்கு சப்பாத்து இல்லியே; விழாவுக்கு சப்பாத்து போட்டு புதுச்சிருடை போட்டு வரச்சொன்னாங்கம்மா’ கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் கூறினான். மெதுவாக அவனைப்பேசிசமாளித்துவிட்டாள் சரோஜா

அன்று பாடசாலை விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது அமைச்சரின் வருகையுடன் விழா ஆரம்பமாகியது. சபையோரின் பலத்தகர்கோசத்திற்கு மத்தியில் மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

முகுந்தனும் தனது பெயரை அழைக்கும் வரை காத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அறிவிப்பாளர் ‘இதோ அடுத்த நிகழ்வாக தனது பேச்சுத்திற்மையால் உங்கள் உள்ளங்களை கொள்ளையடிக்க வருகிறார் ராஜேஷ்... இந்த அறிவிப்பைக் கேட்ட முகுந்தனின் மனம் சுக்குநாறாகிப் போனது. வாடிய முகத்துடன் தனது... வகுப்பாசிரியரை... நோக்கினான்

அவருடன் மற்ற ஆசிரியர் பேசவது அவனது செவிகளில் இடியாய் விழுந்தது.

‘என்ன சேர் முகுந்தனைத்தானே நான் தெரிவு செய்திருந்தேன் இப்போ எப்பிடி ராஜேஷ்-க்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கின்க’ விழாப் பொறுப்புகளை மேற்கொள்ளும் ஆசிரியரிடம் வகுப்பாசிரியர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

‘இங்க. பாருங்க சேர் முகுந்தன் பேச்சில் கெட்டிக்காரன்தான் ஆனா பாருங்க கந்தல் சீருடையும் கிழிஞ்சு சப்பாத்துமாக அவன மேடையேற்றமுடியுமா? அதுவும் அமைச்சருக்கு முன்னாடி இவன் இந்தக்கோத்துல மேடையேத்தனா நமக்குத்தானே அசிங்கம். அது தான் ராஜேஷ்டைய பெயரைக் கொடுத்திட்டன்’ என்று சொல்வதை ராஜேஷ்-ம் கேட்டான் அவனது பிஞ்ச மனம் கலங்கியது. ஒரு கணம் தாமதியாது பக்கத்தில் இருந்த முகுந்தனின் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு வேகமாக மேடையேறினான் அவன்.

எல்லோரும் என்ன நடக்கப் போகின்றதென வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனார். “இதோ உங்கள் முன்னிலையில் முகுந்தன் சிறப்பாக உரையாற்றுவார்” என்று கூறி முகுந்தனைத் தட்டிக் கொடுத்துக் கரகோச மிட்டவனாக மேடையிலிருந்து இறங்கினான் ராஜேஷ்.

முகுந்தனின் கம்பீரமான பேச்சில் அவை அதிர்ந்தது. அமைச்சர் உட்பட வந்திருந்த பிரமுகர்களும் கரகோசமெழுப்பி முகுந்தனை உற்சாகப்படுத்தினர்.

முகுந்தனின் தோற்றுத்தை அவதானித்த அமைச்சர் அவனைப் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டறிந்து அவனது கல்விச் செலவுகளைத் தான் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார்.

தனக்கு இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கிய ராஜேஷ்-க் கட்டித் தழுவிக்கொண்டான் முகுந்தான். அங்கே ஒரு நேச நதி ஓடிக் கொண்டிருந்து.

மக்கொனையுராள்

நவம்பர் 2023 துவிழிநெஞ்சும்

வரலாறு படைப்போம் வா

தினந்தின்று உடல்வளர்த்து பின்னோர் நாளில்
தீட்டிழுந்தும் உயிரிழுந்தும் தொலைந்து போகும்
கனவுநிகர் மனிதனாநீ இல்லை இல்லை
காசினியின் பெருமலைநீ கதிர்நீ புவிநீ

இனங்காக்கும் எரிமலைநீ எழுவாய் தோழுா!
எதுவந்த போதினிலும் எதிர்கொள் வேலாய்!
மனமெல்லாம் தமிழ்கொண்டு வாழ்வாய் இந்த
மாநிலத்தில் வரலாற்றைப் படைப்போம் வாராய்!

உடன்பிறந்த மொழியாவும் அழிந்த போதும்
ஒருநாளும் சோர்வடையாத் தமிழைப் போல
அடலேறும் மற்றுமகனாய் அடங்காக் காற்றாய்
அலைமோதும் பேராழிக் கூத்தாய் வாராய்
தடமெல்லாம் உன்முன்னோர் பதித்துச் செல்லத்
தடமேதும் நீபதிக்க வேண்டா மோசால்!
விடமுன்டும் நலம்சொரியும் சிவனார் மகனே!
வீரியமாய் வரலாற்றைப் படைப்போம் வாராய்!

அமுதனினும் பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்து வந்த
அருந்தமிழர் வழித்தோன்றல் நீயே தோட்டில்
கழுகென்றும் பணையென்றும் வாழை யோடு
கரும்பென்றும் வாழ்ந்துவந்தோன் நீயே இந்தக்
குழகாயப் பெருவெளியின் முதற்றோன் றல்நீ
கொக்கரிக்கும் நரிகளுக்கோ அரிமா நீயே
இமயமெலாம் காலடியில் கீட்கும் பாராய்
எழுந்திங்கே வரலாற்றைப் படைப்போம் வாராய்!,

உலகாளும் மொழியென்றே பிதற்றிக் கொள்ளும்
ஊர்புகமும் ஓங்கிலமோ தீண்றிப் போகும்
பலகாலம் முன்பேநம் மொழியில் உள்ள
பன்னாற்றி லக்கியங்கள் உன்பேர் சொல்லும்,!
சிலகாலம் முன்வந்த மொழியில் எங்கும்
சிந்திக்கும் இலக்கணங்கள் உண்டா சொல்வீர்!
திலகமெனத் தீராவிடத்தில் பார தத்தில்
தீக்முகின்ற வரலாற்றைப் படைப்போம் வாராய்!

எவ்வூரும் தம்முராய் எண்ணிப் பார்ப்போர்?
எவ்வூரில் உள்ளார்சொல் பூங்குன் றன்போல்.?
எவ்வுயிரும் தம்முயிராய் எண்ணும் பாங்கை
எவாரிங்கே வள்ளல்போல் கற்றுத் தந்தார்?
எவ்வாத பொருளென்றே ஏது மில்லை
எடுத்தாளும் பாக்களிலே நயமா இல்லை?
ஒவ்வாத பிறமொழிகள் ஆம் ணக்காம்
ஒற்றுமையால் வரலாற்றைப் படைப்போம் வாராய்!

இராம வேல்முருகன் வலங்கைமான்

காலிப்படகாய் மனம்

குரியன் விழிப்பதற்கு
சிறிது நேரம் இருக்கும் வேளையில்
மனப்படகில் துன்பங்களை ஏற்றி
இறங்குகிறேன் கடற்கரையில்

ஒற்றை பின்னையாய்ப் பயணிக்க
கடியைணத்து வரவேற்கும்
கடற்காற்று

மனமொழியில் உரையாடி உரையாடி
ஒவ்வாரு கவலையாய் இறக்க
ஒவ்வாரு அலையாய்
ஆறுதல் சொல்லும் கடல்

மனப்படகு காலியான பிறகு
போய்வருகிறேன் என்று
வார்த்தையை உதீர்க்கிறேன்
வழியனுப்புகிறது முத்தமிட்டு

காலம் விழுங்கிச் சென்ற அம்மா
கடலாய் வாழ்கிறாளென
வானத்தீடும் சொல்கிறேன்
துயில் முடித்து விழிக்கும் குரியன்
ஆம் என்கிறது

- ஸ்ரீவி. முத்துவேல்
சென்னை

அனிபில் நனையும் செழி

மழையில் நனைந்தால்
காய்ச்சல் வருமென்று
அம்மா சொன்னதும்
உடனே ஓடிச்சென்று
குடைபிடிக்கிறாள் மகள்
தான் ஆசையாக வளர்க்கும்
ரோஜாசெழிக்கு

சீ. பாஸ்கர்

தன்முனையெய்யுக் கவிதைகள்

1

கருத்துள்ள பாட்டை

இசையோடு பாடு

பாடலைக் கேட்டு

அதற்கேற்ப ஆடு

2

வாழ்க்கையில் தீனந்தோறும்

வந்துவிடும் மாற்றம்

உழைப்பினால் கிடைக்கும்

உன்னதமான ஏற்றம்

3

காலையில் பருகும் தேநீர்

சுறுசுறுப்பைத் தந்துவிடும்

தீனந்தோறும் நடைப்பயிற்சி

திடமாக உடலைக் காத்திடும்

4

மலைகள் கூழ்ந்து அழகாய்

மாட்சிபெறும் எமது மலையகம்

வாழ்ந்தாலும் வீழ்ந்தாலும்

வளந்தரும் எமது தாயகம்

5

காலத்தே பயிர் செய்தால்

பலன் தரும் விளைச்சலாகும்

காலத்தைத் தவற விட்டால்

காலம் முழுதும் அலைச்சலாகும்

6

மூலிகை வகைகளில்

எத்தனையோ மகத்துவம்

பயனறிந்து பாவித்தால்

அவற்றிலிருக்கும் மருத்துவம்

7

முடியும் என்று தெரிந்தால்

எடுத்துக் கொள்வோம் முயற்சி

முடியாது என்று தெரிந்தால்

எடுத்துக் கொள்வோம் பயிற்சி

8

காக்கையின் கூட்டில்

முட்டையிடும் குயில்

முருகனின் கோவிலில்

குழியிருக்கும் மயில்

9

வட்டிக்கு வட்டி

புதிய முதலாகும்

வட்டிக் கொடுத்தவன்

வாழ்க்கை பாழாகும்

10

குளத்தில் அழகாய்

பூத்திருக்கும் ஓம்பல்

அழகை ரசித்தால்

அகலும் சோம்பல்

11

விறுவிறுப்பான நடை

வியக்க வைக்கும் இடை

கூழ்ந்திடும் இளைஞர் படை

சங்கத்தில் இவள் கடை

12

மரண வீட்டில் உறவுகள்

ஒன்று சேர்ந்து அழுதன

அடக்கம் முழந்த உடன்

சொத்தைப் பிரித்துக் கொண்டன

13

வான் மழை என்றும்

வேற்றுமை இன்றி பொழியும்

வான் நிலா என்றும்

வீட்டு முற்றத்தை அழகாக்கும்

 சோ. ஸ்ரீதரன்
இலங்கை

அமுதே-தமிழே
அழகிய-மொழியே

ஆயிரம் மொழிகள்
உலகினில் உண்டு!
ஆதி மொழியாம்
தமிழ்முதம் உண்டு!

வளர்ந்த பரம்பரையில்
வந்தவர் நாங்கள்!
தாய்த்தமிழ் நதியினில்
நீந்திடும் மீன்கள்!

காதலும் வீரமும்
விளைந்திடும் தோட்டம்!
காவிய இலக்கியம்
படைத்திடும் கூட்டம்!

ஈருஷ் குறலும்
இயம்பிடும் பெருமை!
கீழடி மன்னும்
கூறிடும் தொன்னமை!

உள்ளம் வாசிக்க
உணர்வுகள்
பொங்கும்!
உலகினில் சுவாசிக்க
உயிராய் விளங்கும்!

ஒளவைக் கீழவியின்
அழகை நெறியே!
அறிஞர்கள் அரசர்கள்
ஆண்ட நல்மொழியே!

கவிதையில் கதையில்
தீத்தீக்கும் சுவையே!
கம்பன் பாரதி
போற்றியத் தமிழே!

- வீ.வியாகத்துவி.

குண்புமரணைக் கல்விதாக்கள்

முடனின் மனதில்
முப்பொழுதும் கொக்கரிப்புகள்
ஏடாக்கடப் பேச்சிற்கு
ஏதுமில்லை எல்லைகள்

அறியாமல் செய்த
பிழைகளின் வேலூன்றால்கள்
அறிந்தே அதிகரிக்கிறது
பாவங்களின் கணக்குகள்

நேயம் மிகு
சொல்வனத்தில் பூக்கிள்றன
காயம் அகற்றும்
கனிவுப் பூக்கள்

ஏக்கத்தினுடே விருப்பம்
தவழ்ந்து எழுகிறது
தனித்தலை எதிர்நோக்கி
பெருவெளி அழைக்கிறது!

கல்லறைச் சுவற்றில்
கண்ணீர்த் தடங்கள்
காய்ந்த பூக்களின் மேல்
எறும்புகளின் ஊர்வலங்கள்

ஏக்கம் விடுத்து
தேக்கம் தவிர்த்தேன்
தாக்கம் இன்றி
ஊக்கம் உடையதானது

மாய ஒழுங்கில்
நீணவுகளின் அலகுதிரல்கள்
சிடுக்கு இல்லாத
ஞானத்தின் சிதறல்கள்

புரிந்து விடும் புதிர்களை
புரியாதது போல் நடிக்கிறேன்
பெருமிதமாய்க் கைதட்டிச்
சிரிக்கிறான் அம்மு

வாழ்வியல் அறியா
நா சிந்தும் அதிர்வுகள்..
அன்பின் புன்னகையில்
திராணியற்றுத் தணிகிறது!

பதிலுக்குப் பதில்
பேசிடும் குழந்தை
சிறுவயதில் அறிவாளி
நடுவயதில் வாயாடி

சௌஞ்சிய & வைக்கை

அத்தி விவைதயை
இமுத்துச் செல்லும் எறும்பு
இடம் பெயரும் வனம்

மயான அமைதி
சட்டெனக் கலைகிறது
ஊளையிடும் நாய்

சாலையோரம் பனைமரங்கள்
அடியில் இளைஞர் கூட்டம்
தொழில்சார் கலந்தாய்வு

நிதிப் பற்றாக்குறை
கலந்துரையாடல் வெற்றி
தங்கத்தடில் சாப்பாடு

பாலைவனாப் பயணம்
மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது
நீரின் சலசலப்பு

அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ்

சென்னை

பல்சுவை

துமிழ்நெங்சும்

www.tamilnenjam.com

நவம்பர் 2023

தன்முறையீட்டையுக் கவிதைகள்

1

விழுந்து விடுவேன்
நினைத்தேன் பயத்தில்
நிமிர்ந்து எழுந்து
நின்றேன் சுயத்தில்

2

சொல்வது ஒன்று
செய்வது வேறான்றாய்
மாற்ற முயற்சி செய்
தவறுகள் ஒவ்வொன்றாய்

3

பயணிகளை ஏற்றி
தள்ளாடி செல்லும் பேருந்து
கோழிக்குஞ்சுகளை கண்டால்
களவாடி செல்லும் பருந்து

4

சாலை ஓரத்தில்
துர்நாற்றம் வீசும் சாக்கடை
நடை மேடையில்
நறுமணம் வீசும் பூக்கடை

5

மழுலை மொழியிலும்
காலங்கள் மாறாத உச்சரிப்பு
விரும்பியதெல்லாம் வேண்டுமென
குடும்பத்தினரிடம் நச்சரிப்பு

தூ. உமா
பூம்புகார்
மய்ஸாகுதுறை மாவட்டம்

